

1984 மார்ச் 24]

[திரு. செ. சிவசாமி]

உடைப்புகளை இன்று வரையிலும் அடைக்காமல் இருப்பதன் காரணமாகவும், தண்ணீர் சரியாக வருவதில்லை. அந்த உடைப்புகளை உடனடியாக அடைப்பதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யப்படுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

(முற்பகல் 11-10)

மாண்புமிகு திரு. யா. சை. மு. யூசுப் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, உடைப்புகளைப் பொறுத்தவரையில், உடனடியாக அந்த உடைப்புகள் மூடப்பட்டுக் கொண்டு வருகின்றன. அதற்காக இப்போது தனியாக வெள்ளத் தடுப்புக்கு என்று சிறப்புத் தலைமைப் பொறியாளர் ஒருவரைக் கூட தமிழக அரசு நியமித்து இருக்கிறது. ஆகவே, உடைப்புகளைப் பழுதுபார்க்கும் பணி தற்போது மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

6. வரவு-செலவுத் திட்டம் 1984-85—வாங்கீட்டு—தொடர்ச்சி.

(அ) கோரிக்கை எண். 24—தொழில்கள்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண். 24—தொழில்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 2,30,12,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெறவேண்டும்.”

திரு. எஸ். சிவராமன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் சர்க்கரை ஆலைகள் அதிகமாக இருப்பதால், கரும்புச் சக்கையைக் கொண்டும், வைக்கோல் அதிகமாக இருப்பதாலும் தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தில் ஒரு காகிதத் தொழிற்சாலை அமைப்பது குறித்து, விவாதிக்க, நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண். 24—தொழில்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 2,30,12,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. பெ. சு. திருவங்கடம் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, வடாற்காடு போளூர் வட்டப் பகுதியில் கூட்டுறவுத் துறையில் ஒரு சர்க்கரை ஆலை ஏற்படுத்தி அப் பகுதி விவசாயிகளின் நீண்ட நாள் கோரிக்கையை நிறைவேற்றி வைக்க வேண்டிய அவசியம் பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண். 24—தொழில்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 2,30,12,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

[1984 மார்ச் 24]

திரு. டி. மணி : துணைத் தலைவர் அவர்களே, முந்திரி ஆலைகளில் பணிபுரியும் அனைத்துத் தொழிலாளர்களுக்கும் கை உறை போன்ற பாதுகாப்பு சாதனங்களும் மற்றும் சோப்பு, எண்ணை போன்றவைகளும் வழங்க வகை செய்வது பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண். 24—தொழில்கள் என்ற தலைப் பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 2,30,12,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. எம். ஆறுமுகம் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, கோவை மாவட்டம் அவினாசி வட்டத்தில் ஒரு கூட்டுறவு நூற் பாலை உருவாக்கித் தரவேண்டும் என விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண். 24—தொழில்கள் என்ற தலைப் பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 2,30,12,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

(ஆ) கோரிக்கை எண். 50—தொழில் வளர்ச்சி குறித்த மூலதனச் செலவு.

மாண்புமிகு திரு. சி. மென்னையன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:—

“மானியக் கோரிக்கை எண். 50—தொழில் வளர்ச்சிக் குறித்த மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 16,11,30,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெறவேண்டும்.”

THIRU N.S.V. CHITHAN : Sir, to discuss policy, I move—
‘That the allotment of Rs. 16,11,30,000 under Demand No. 50 Capital Outlay on Industrial Development be reduced by Rs. 100.

திரு. சு. பாலன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, கொள்கை பற்றி விவாதிக்க, நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :—

“மானியக் கோரிக்கை எண். 50—தொழில் வளர்ச்சி குறித்த மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 16, 11,30,000-ல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்.”

திரு. தி. கா. நல்லப்பன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழகத்தில் தொழில் வளர்ச்சிக்கு மத்திய அரசின் நிதித் தொகையிலிருந்து அதிகம் கொடுக்கவேண்டும் என்பது பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :—

1984 மார்ச் 24]

[திரு. தி. கா. நல்லப்பன்]

“மானியக் கோரிக்கை எண் 50—தொழில் வளர்ச்சிக் குறித்த மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 16,11,30,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மானியக் கோரிக்கைகளும் வெட்டுத் தீர்மானங்களும் பேரவை முன் விவாதத்திற்கு வைக்கப்பெறுகின்றன. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் முன்னுரையாக ஏதாவது கூற விரும்பினால் கூறலாம்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தொழில் கொள்கை திட்டங்கள் என்பது பற்றியும், தொழில் துறை செயல்முறைகள் பற்றியும் குறிப்புகள், விளக்கங்கள் ** பேரவைமுன் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றையெல்லாம் நான் படித்ததாக சபைக் குறிப்பிலே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுகிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர்களின் ஆலோசனைகளையும் கருத்துக்களையும் கேட்டபின்பு இறுதியாக என் கருத்துக்களை எடுத்து வைக்க விரும்புகிறேன்.

திரு. எஸ். சிவராமன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, தொழில்கள், தொழில் வளர்ச்சி குறித்த மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்புகளின் கீழ் தமிழக அரசால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற மானியக் கோரிக்கைகள் மீது எங்களுடைய கட்சியின் சார்பாக ஒரு சில வார்த்தைகள் பேச வாய்ப்பளித்ததற்காக நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்றைய தினம் நாட்டிலே வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே இருக்கிறவர்களுக்கு எல்லாம் நாம் உதவி செய்ய வேண்டுமென்ற அடிப்படையிலே, உணவு இல்லாதவர்களுக்கு உணவு அளிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தின் அடிப்படையில் அவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்புகளை ஏற்படுத்திக் கொடுத்து, அவர்களுடைய பசிப்பிணியை நீக்க நல்லமுறையிலே வழிவகைகளைச் செய்து கொடுத்தால் சிறப்பாக இருக்கும். அந்த அடிப்படையில்தான் இன்றைய தினம் நாட்டிலே தொழில்துறையை உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கிறோம். அந்த அடிப்படையில் பார்க்கும் போது இன்றைக்கு நடந்துகொண்டிருக்கிற தொழில்களைத் தான் இந்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்பில் சொல்லியிருக்கிறார்களே தவிர புதிதாக என்ன திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட இருக்கின்றன என்றோ, புதிதாக என்ன கொள்கையை உருவாக்கப் போகிறோம் என்றோ ஒன்றும் சொல்லப்படவில்லை.

**450—549-ம் பக்கங்களில் இணைப்பு II-ஆக அச்சிடப் பெற்றுள்ளது.

[திரு. எஸ். சிவராமன்]

[1984 மார்ச் 24]

ஏற்கனவே இந்தத் தொழில் துறையில் 4 ஆண்டு காலம் அமைச்சராக இருந்த இளைஞர் என்ன காரணத்தாலோ வேறு துறைக்கு மாற்றப்பட்டிருக்கிறார். அவர் நல்லமுறையில் செயல்படவில்லையா என்று தெரியவில்லை. அதோடு பொது மக்கள் மத்தியிலே தவறான கருத்து நிலவுகிறது. ஆகவே, மாற்றியதன் மர்மம் என்ன என்று தெரியவில்லை.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை)

மாண்புமிகு திரு. கி. பொன்னையன் : மாற்றுத் தலைவரவர்களே, முன்னாள் தொழில் துறை அமைச்சர் மாற்றப்பட்டதற்கு ஏதோ காரணம் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். அப்படி எந்த விதமான காரணமும் இல்லை.

Change of portfolio is routine and common.

என்ற முறையிலே மாற்றப்பட்டிருக்கிறார். குறிப்பாக கூட்டுறவுத் துறையில் தேர்தலை நடத்தி, ஜனநாயக அமைப்பிலே நல்லமுறையில் செயல்படுத்தும் பெரும் பொறுப்பைச் செய்கின்ற ஒரு மாபெரும் பொறுப்பு அவருக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். சிவராமன் : மாற்றுத் தலைவரவர்களே, தேர்தல்களை நடத்தி அந்தத் துறையை நல்லமுறையிலே நடத்துவதற்காக மாற்றப்பட்டிருக்கிறார் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் தேர்தல் இப்போது நடத்தப்படுவதாகத் தெரியவில்லை இருந்தாலும் புதிதாகத் தொழில் துறையை ஏற்றிருக்கிற அமைச்சர் சுறுசுறுப்பானவர், இளைஞர். நல்லமுறையில் செயல்படுவார் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. கூட்டுறவுத்துறையில் தேர்தலை நடத்துவதோடு மட்டுமல்லாமல், தொழில் துறையை நல்லமுறையில் மேம்பாடு செய்து, இந்தத் துறையை நல்லமுறையில் இயங்கச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றையதினம் தொழில் துறை எப்படி செயல்படுகிறது என்று பார்த்தால், தினசரி செய்தித்தாளைப் பார்த்தால் நமக்குத் தெரியும். தொழிலாளர்கள் ஸ்டிரைக் என்று சொல்லி பல ஆலைகள் மூடப்பட்டு வருகின்றன. அதனால் தொழிலாளர்கள் இன்றைக்கு பெருமளவுக்கு அவதிப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய பெண்கள், பிள்ளைகள் எல்லாம் பட்டினி கிடக்கிறார்கள். ஆகவே, தொழில் துறையை முன்னேற்ற வேண்டுமென்றால் ஒரு நிலையான கொள்கையை நாம் உருவாக்கிக்கொள்ள வேண்டும். அப்படி ஒரு நிலையான கொள்கை இல்லாத காரணத்தால் இன்றைக்கு தொழில்கள் சிறப்பாக நடைபெறாமல், தொழிலாளர்கள் ஸ்டிரைக் செய்யும் நிலைமை எல்லாம் இருக்கிறது. அரசாங்கத்தை அணுகி இருக்கிற நிலைமைகளைப் பார்க்கும்போது தொழில் நடக்குமா, நடக்காதா என்பது சந்தேகமாக இருக்கிறது.

1984 மார்ச் 24]

[திரு. எஸ். சிவராமன்]

தொழில் நடத்துகிறவர்கள் வாங்கிய கடனுக்கு அதிக வட்டிகட்டுகிறார்கள். அதன் காரணமாகவும், தொழில் முடக்கம் ஏற்படுவதன் காரணமாகவும் தொழிற்சாலைகளை மூடுகின்ற சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் சென்னையை அடுத்துள்ள வேளச்சேரியில் உள்ள ராணி மோட்டார்ஸ் தொழிற்சாலை 24—1—1984 லிருந்து மூடிக்கிடக்கிறது. அதனால் ஆயிரத்திற்கு மேற்பட்ட தொழிலாளர்கள் வேலையில்லாமல், தங்களுடைய குடும்பத்தோடு அவர்களும் பட்டினி கிடக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு பெருத்த பாதிப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. விரைவிலே அந்தத் தொழிற்சாலையைத் திறக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இந்தத் தொழிற்சாலை கடந்த ஆண்டு மே மாதம் 25-ம் தேதியிலிருந்து ஆகஸ்ட் 18 வரை மூடப்பட்டிருந்தது. அப்போது வேலை நிறுத்தம் நடைபெற்று, 3 மாதமாக அந்தத் தொழிற்சாலை மூடப்பட்டது. இன்றையதினம் இரண்டு மாதமாக மூடிக்கிடக்கிறது. அந்தத் தொழிற்சாலையை உடனே திறப்பதற்கும், தொழிலாளர்கள் வேலை செய்வதற்கும் அரசாங்கம் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தொழில் துறை முன்னேற்றத்தில் நம்முடைய அரசாங்கம் சரியான நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்று நான் கருதுகிறேன். அதனால் புதிய தொழில்கள் தொடங்க வாய்ப்பும் இல்லை; இருக்கின்ற தொழில்களும் சரியாக நடைபெறவில்லை. சில தொழிலதிபர்கள் சலுகைகள் இல்லாத காரணத்தால் இங்கிருந்து ஓடிவிடுகின்ற நிலைமை இருக்கிறது. தொழில் தொடங்குவதற்கு கொடுக்கப்படுகின்ற நிவாரணம் கிடைப்பதில் தடை ஏற்படுகிறது. இப்படி எல்லாம் இருந்தால் தொழில் துறை நல்லமுறையில் செயல்பட முடியுமா என்பதை அரசாங்கம் சிந்திக்கவேண்டும்.

புதிதாக பெரிய தொழில்களைத் தொடங்குவதற்கு நம்மிடம் எந்தவிதமான திட்டமும் இல்லை. நாம் இப்போது நடத்திக் கொண்டிருப்பது சத்துணவுத் தொழிற்சாலைகள்தான். நான் சத்துணவுத் திட்டத்தைப் பற்றி குறைகூறவில்லை. சத்துணவு இல்லாத காரணத்தால் குழந்தைகள் நன்றாகப் படிக்க முடியவில்லை என்ற அடிப்படையில் சத்துணவுத் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தோம். தொழிலாளர்களுக்கு போதுமான வருமானம் இல்லாத காரணத்தால்தான், அவர்கள் தொழில் செய்ய வாய்ப்பு இல்லாத காரணத்தால்தான், குழந்தைகளுக்கு நல்ல உணவு கொடுக்க முடியவில்லை. இதை அரசாங்கம் புரிந்துகொள்ளவேண்டும். தொழிற்சாலைகளைத் தொடங்கினால் வேலை வாய்ப்பு கிடைத்து, வேலை செய்கின்ற தொழிலாளர்களுக்கு வேலையும் கிடைத்து, வருமானமும் கூடும். அப்படி இருந்தால் அவர்களுடைய குழந்தைகளுக்கு நல்ல உணவு கிடைக்கும்; படிக்க வைக்க நல்ல வசதி ஏற்படும். அவர்களுடைய குழந்தைகளுக்கு நல்ல வசதி வாய்ப்புக்கும், அந்தக் குழந்தைகள் முன்னேற்றத்திற்கும் வழிவகை இருக்கும்.

[திரு. எஸ். சிவராமன்]

[1984 மார்ச் 24]

(முற்பகல் 11-20)

ஆகவே வருமானம் இல்லாத காரணத்தினால்தான் இன்றைய தினம் சத்துணவுத் தொழிற்சாலையை நாம் ஆரம்பித்திருக்கிறோம். சத்துணவுத் தொழிற்சாலையை நடத்துவதோடு பெரிய தொழிற்சாலையை ஆரம்பித்து, அவர்கள் வேலை வாய்ப்பு பெறுவதற்கும், நாட்டினுடைய பொருளாதாரம் வளர்ச்சி அடையவும் வழிவகை காணவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தென்னாற்காடு மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், அதிகமான சர்க்கரை ஆலைகள், கூட்டுறவுத் துறை சர்க்கரை ஆலைகள், தனியார்த்துறை சர்க்கரை ஆலைகள் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. அந்த ஆலைகளைப் பொறுத்தவரையில், அங்கே நிறைய கழிவுப் பொருள்கள் கிடைக்கின்றன. அந்த மாவட்டத்தில் அதிக அளவில் நெல் பயிரிடுவதனால், வைக்கோல் அதிகமாக கிடைக்கிறது. எனவே இந்த இரண்டு சாமான்களையும் வைத்து, ஒரு காகித தொழிற்சாலையை நிறுவ வேண்டும் என்று வெட்டுத் தீர்மானங்கள் கொடுத்தோம். கோரிக்கைகளை வைத்திருக்கிறோம். அதுகுறித்து அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. எனவே பின்தங்கிய அந்த மாவட்டத்திலே காகிதத் தொழிற்சாலை ஒன்றை நிறுவவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு அந்த மாவட்டத்திலே நிறைய மரவள்ளிக் கிழங்கு கிடைக்கின்ற காரணத்தினால், குளுகோஸ் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை ஒன்றை ஆரம்பிக்கலாம்.

கள்ளக்குறிச்சியில் சர்க்கரை ஆலை இருக்கிறது. 1967 ஆம் ஆண்டுமுதல் அந்தச் சர்க்கரை ஆலை இயங்கிக்கொண்டு வருகிறது. இன்றையதினம் அந்தக் கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலை சுமார் ரூ. 40 கோடிக்கும் மேலாக கடனிலே மூழ்கிக்கொண்டிருக்கிறது. ரூ. 1½ கோடியிலே ஆரம்பிக்கப்பட்ட அந்தச் சர்க்கரை ஆலை ரூ. 40 கோடி கடனில் மூழ்கிக்கொண்டிருக்கிறது என்றால் அதற்கு என்ன காரணம்? அங்குள்ள தனி அதிகாரி தன்னிச்சையாகவும், சுயநலப்போக்காகவும் நடந்துகொண்டிருப்பதால், உற்பத்தி அதிகம் ஆகவில்லை. இங்கே கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற புள்ளிவிவரத்தின்படி அறவை 2,000 டன் என்றிருக்கிறது. ஆனால் 1,100 டன், 1,200 டன் தான் அறைக்கிறார்கள். டிரிப்பூலா என்ற யந்திரம் ஒன்று வாங்கப்பட்டது. சர்க்கரைக் கட்டுமானத்தை அதிகமாக்கவேண்டுமென்று அதை வாங்கினார்கள். ஆனால் சர்க்கரை கட்டுமானம் அதிகமாகக் கிடைக்கவில்லை. ஆனால் ரூ. 40 கோடி கடன் கட்டுமானம்தான் இன்று கிடைத்தது. அதுகுறித்து சென்றமாதத்திற்கு முன் அமைச்சர் அவர்களிடத்திலும், முதலமைச்சர் அவர்கள் இடத்திலும், அந்த விவசாயப் பெருங்குடிமக்கள் சார்பாக ஒரு

1984 மார்ச் 24]

[திரு. எஸ். சிவராமன்]

குற்றச்சாட்டைக் கொடுத்திருந்தோம். சர்க்கரைத்துறைத் தலைவருக்கும் கொடுத்திருந்தோம். அவரும் 3 மணி நேரம் அந்தச் சர்க்கரை ஆலையின் தனி அதிகாரியை வைத்துக்கொண்டு வாதாடினார்கள். அவரும் தலையில் அடித்துக்கொண்டு இவ்வளவு மோசமாக நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்களே என்று சொல்லிவிட்டு, அறிவுரைகளைக் கூறி அனுப்பினார்கள். அப்படியிருந்தும், உடனடியாக அந்த அதிகாரிகளிடம் தக்க நடவடிக்கை எடுக்காமலும், அவரை மாற்றம் செய்யாமலும் இருக்கிறார்கள். அந்தச் சர்க்கரை ஆலையின் தனி அதிகாரி அந்த புதிய உத்தரவின் மூலமாக பதவி ஏற்றுக் கொள்ளும்போது அவருடைய வீட்டு சாமான்களை ஏற்றிச் செல்வதற்கு சர்க்கரை ஆலையிலிருந்து தனியாக ஒரு வண்டி கொடுக்கப்பட்டது. அவரும் சர்க்கரை ஆலையிலிருந்து அனுப்பப்பட்ட வண்டியிலே சாமான்களை எடுத்துச்சென்று விட்டார். பிறகு அவர் வேறு ஒரு தனியார் துறையைச் சேர்ந்த லாரி ஒன்றிடத்திலே லாரி வாடகை யாகக் கொடுத்ததாக ரூ. 500ஐ ஆலையிலிருந்து பெற்றிருக்கிறார். இப்படி லாரி வாடகையின் மூலமாக ரூ. 500 பெறக்கூடிய அந்த தனி அதிகாரி பெரிய நிறுவனத்திற்குச் சென்றால், எந்த அளவிற்கு ஊழல் செய்வார்கள் என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

அடுத்து டி.வீ. டவர் கட்டுவதற்காக ரூ. 25,000-ஐ ஏற்கனவே செலவு செய்தார்கள். அவருடைய வீட்டிற்காக என்று அந்த ஆலையிலே இருக்கக் கூடிய இரும்புச் சாமான்களை எல்லாம் பயன்படுத்தி ரூ. 25,000 செலவில் தன்னுடைய வீட்டிற்காக டி.வீ. டவர் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த அளவிற்கு மோசமாக நடந்து கொண்ட அவர் மீது எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. இந்த குற்றச்சாட்டைக் கொடுத்தும் அதைப் பார்த்துக்கொண்டு, ஆலையிலே சென்று 'பைல்களை' திருத்திக் கொண்டிருக்கிறார். இங்கே கேட்டால் விசாரணை நடப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். திருத்திய பிறகு அவர் நிரப்பாதி என்று சொல்வதற்காகவா இந்த வேலையைச் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே உடனடியாக அவரை மாற்றம் செய்யவேண்டும் என்றும், அவர் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்றும் இந்த நேரத்தில் வலியுறுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்றையதினம் தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில், கச்சாப் பொருள்கள் நிறைய கிடைத்துக்கொண்டிருக்கின்றன. உதாரணத்திற்குச் சொல்லவேண்டுமென்றால், கல்ராயன் மலைப் பகுதியில் ஆதிவாசிகளும், மலைவாசிகளும் நிறைய இருக்கிறார்கள். அங்கே கூட்டுத் துறையின் மூலமாக கடுக்காய் வாங்குகிறார்கள். 1976 ஆம் ஆண்டு இருந்த மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்கள், மலைப் பகுதி மக்களுக்கு ஏதாவது ஒரு தொழிற்சாலையை உருவாக்க வேண்டுமென்று கருதி, கடுக்காய்த் தொழிற்சாலையை உருவாக்கலாம்

[திரு. எஸ். சிவராமன்]

[1984 மார்ச் 24]

என்று அரசுக்குப் பரிந்துரை செய்தார்கள். இந்தச் சட்டமன்றத்திலேகூட கடுக்காய்த் தொழிற்சாலை ஒன்றை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்கப் பட்டது. ஆனால் அதுபோன்ற ஒரு அறிக்கை வரவேயில்லை என்று சொல்லி விட்டார்கள். அப்படியென்றால் அந்த அறிக்கை எங்கே போனது என்று தெரியவில்லை. எனவே மீண்டும் பரிசீலனை செய்து அந்த மலைவாழ் மக்களுக்காக கடுக்காய்த் தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றையதினம் திண்டிவனம் பகுதியிலே தென் ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் கறுப்புக் கற்கள் நிறைய கிடைக்கின்றன. அந்தக் கறுப்புக் கற்களை வைத்துக்கொண்டு, தென் ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் சிறிய கறுப்புக் கற்கள் தொழிற்சாலைளை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்கள் பரிந்துரை செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இதுவரையில் அதற்கான முயற்சிகள் எதுவும் நடைபெறவில்லை.

அத்தோடு கடலை உற்பத்தியிலே அது முன்றாவது திறனைக் கொண்டிருக்கிறது. எனவே அந்தக் கடலையை வைத்து, வனஸ்பதி ஆலையைத் தொடங்குவதற்கு அரசாங்கம் முன்வர வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றையதினம் திருச்சி மாவட்டத்திலே கச்சாப் பொருள்கள் நிறையக் கிடைக்கின்றன. அங்கே முந்திரிக் காடுகள் அதிகமாக இருக்கின்றன. நெசவுத் தொழில் செய்வதற்கு வேண்டிய சாயங்களைத் தயாரிப்பதற்கும், வர்ணங்கள் தயாரிப்பதற்கும் அந்த முந்திரிக் காடுகள் பயன்படும். எனவே அங்கே ஒரு தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த மாவட்டத்தில் தொழில்கள் அதிகமாக இல்லாத காரணத்தால், அங்கே ஒரு பஞ்சாலை தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்படி பல தொழிற்சாலைகளை நிறுவினால், அங்கே இருக்கின்ற மக்களுக்கு வேலைவாய்ப்புக் கிடைக்கும். அவர்களுக்கும் வருமானம் கிடைப்பதற்கு வாய்ப்புகள் ஏற்படும். எனவே அதைச் செய்யவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நாம் அரைத்த மாவையே அரைப்பது போன்று சொன்னதையே திரும்பத் திரும்பச் சொல்வது என்பதும் அதைக் கேட்டுக்கொண்டிருப்பதும் உகந்தது அல்ல என்பதைக் கூறிக்கொள்கிறேன். எனவே புதிய புதிய தொழிற்சாலைகளை உருவாக்க வேண்டும். புதிய தொழில் கொள்கையை தீட்டவேண்டும். தொழில் செய்யக்கூடியவர்களுக்கு ஊக்கம் அளிக்கின்ற வகையில் நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும்.

1984 மார்ச் 24]

[திரு. எஸ். சிவராமன்]

அடுத்த ஹோசூரிலே இன்றையதினம் தொழில் துறையின் மூலமாக சிறு சிறு தொழில் செய்பவர்களுக்கு தொழிற்சாலைகள் கட்டப்பட்டு, தொழிற்கூடங்கள் கட்டப்பட்டு, முடங்கிக் கிடக்கின்றன. ஆகவே இதனால் அரசின் பொருளாதாரம் முடங்கிக் கிடப்பதோடு, கடன் வாங்கியவர்களும், அதற்கு அதிகமான வட்டியைக் கொடுத்துக்கொண்டு பாழாக்கிக்கொண்டிருக்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கின்றது. எனவே அந்தத் தொழிற்கூடங்களை சிறு தொழில்கள் நடத்துபவர்களுக்கு அரசு உடனடியாக ஒதுக்கித் தர முன்வர வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொண்டு, வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நன்றி கூறி முடிக்கிறேன். **வணக்கம்.**

* திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் : மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, தொழில் அமைச்சர் அவர்களால் இன்றையதினம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற தொழில் மானியக் கோரிக்கையின் மீது பேசுவதற்கு எனக்கு வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்து, இதன்மீது ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இன்றையதினம் நம்முடைய இதய தெய்வம், புரட்சித் தலைவருடைய ஆட்சியிலே தமிழகம் தொழில் மயமாக்கிக்கொண்டு வருகிறது. அதற்காக பல்வேறு திட்டங்களை இன்றைக்கு இந்த அரசு அறிவித்துக்கொண்டிருக்கிறது. அதன் மூலமாக தற்போது இருக்கின்ற வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தைப் போக்க முடியும். புதிய தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்துவதற்கு ஆக்கமும், ஊக்கமும் அளித்துக்கொண்டு வருகிறது. அதேநேரத்தில் அரசின் மூலமாக பல்வேறு தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்துவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொண்டும் வருகிறார்கள். அதற்கு என்னுடைய நன்றியை முதலில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் இன்றைக்கு காகித ஆலை ஒன்றை நிறுவ, கரூர் பக்கத்திலே புகலூர் என்ற இடத்திலே ஆரம்பிப்பதற்கு அரசாங்கம் 160 கோடி ரூபாய் வரையிலும் செலவுகளைச் செய்து அங்கே ஒரு பெரிய தொழிற்சாலையை ஆரம்பிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். அதேபோன்று மதுராந்தகம் பகுதியிலேயும் ஒரு காகித ஆலை துவக்க வேண்டும் என்றும் அதற்காக திட்டங்கள் இடப்பட்டிருக்கின்றன. 1981 ஆம் ஆண்டு, அதற்காகவே அரசாங்கம் 35 லட்சம் ரூபாய் வரையில் அரசு நிதியிலேயிருந்து ஒதுக்கி இருப்பதாக, இந்த மன்றத்திலே, கொள்கை விளக்கக் குறிப்பிலே போடப்பட்டு இருந்தது. ஆனாலும், இதுவரையில் அந்த ஆலையானது துவக்கப்படவில்லை. அந்தப் பகுதி மிகவும் பின்தங்கிய பகுதி என்று அரசு அறிவித்திருக்கிறது. அதன்மூலம் அரசு பல்வேறு சலுகைகளைக்கூட அளித்திருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட இடத்திலே இந்தத் தொழிற்சாலையை உருவாக்க வேண்டும்.

[திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்]

[1984 மார்ச் 24]

அங்குள்ள மக்கள் இதை ஆவலோடு எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தத் தொழிற்சாலையை விரைவிலே ஆரம்பித்தால் அந்தப் பகுதியில் உள்ள ஏழை எளிய மக்களுக்கு வேலைவாய்ப்புக் கிடைக்கின்ற நிலைமைகள் உருவாகும். அதே நேரத்தில் அங்கே உற்பத்தி ஆகின்ற 'பக்காஸ்' ஸைக்கோண்டி நல்ல முறையில் ஒரு காகித ஆலையை துவக்க முடியும் என்று ஏற்கெனவே குறிப்பிலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு மகாராஷ்டிராவிலேயும், மற்ற மாநிலங்களிலேயும் நாம் பார்க்கின்ற நேரத்தில் அங்கே எல்லாம் சர்க்கரை ஆலைகள் இருக்கின்ற பகுதியிலே அதற்குப் பக்கத்திலே காகித ஆலைகளை துவக்கி, அதன் மூலமாக அங்கே காகிதங்களை உற்பத்தி செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலைமையிலே, இன்றைக்கு மதுராந்தகத்திலே மக்கள் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிற, அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு ஒரு வரப்பிரசாதமாக வர இருக்கின்ற, அந்தக் காகித தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்றும், அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும் என்றும் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதன் மூலமாக 200-க்கும் மேற்பட்ட குடும்பங்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கிடைக்கும் என்று இங்கே அறிவித்திருக்கிறார்கள். அதையும் செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் இன்றைக்கு தொழில்கள் நல்ல முறையில் வளர வேண்டும் என்றால், அதற்கு முதன்மையாக இருப்பது மின்சாரம். அடுத்து தொழில் அமைதி. தமிழகத்திலேதான் வேறு எந்த மாநிலத்திலேயும் இல்லாத அளவிற்கு தொழில் அமைதி நல்ல முறையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட நிலைமையில் மின்சாரத்திற்கு நாம் என்னென்ன செய்ய வேண்டுமோ அவைகளைச் செய்ய வேண்டும். அதன் மூலமாக தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்துவதற்கு, அவைகள் செயல்படுவதற்கு நல்ல வாய்ப்புகள் ஏற்படும்.

(முற்பகல் 11-30)

சென்ற ஆண்டு நம்முடைய தமிழகத்திற்கு வருகை தந்த, மற்ற மாநில முதல்வர்களும், மற்றவர்களும் இங்கே பேசுகிற நேரத்திலே ஒன்றைச் சொன்னார்கள். எங்களுடைய மாநிலத்திலே இதுபோன்ற தொழில் அமைதி இல்லை. ஆனால் நாங்கள் மின்சாரத்தை அதிகமாக வைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். நீங்கள் அங்கே வந்து தொழில்களை ஆரம்பியுங்கள் என்று தமிழக தொழில்முனைவர்களைக் கேட்டுக் கொண்டார்கள். அப்படியும், இங்கேயிருக்கிற தொழில் அதிபர்களும் மற்றவர்களும் அதற்கு முன்வராத நிலையில் இருந்தார்கள். இந்தச் சூழ்நிலையில் நாம் அவர்களுக்கு நல்ல வகையில் மின்சாரத்தை அளிப்போமேயானால், இங்கே தமிழகத்திலே

1984 மார்ச் 24]

[திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்]

இருக்கிற வேலை இல்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்குகிற அளவுக்கு, தொழிற் சாலைகளை இங்கே அதிகமாக ஏற்படுத்துவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும் என்பதை தெரிவித்துக்கொண்டு அதற்காக உரிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த ஆண்டு பட்ஜெட்டிலே மின்சார உற்பத்தியை அதிகரிப்பதற்காக வேண்டிய வழி வகைகளைச் செய்திருக்கிறார்கள். அதை விரைவுபடுத்துவதன் மூலமாக மின்சாரத்தை அதிகமாக உற்பத்தி செய்ய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் தமிழகம் விவசாயத்தையே பிரதானமாகக் கொண்ட ஒரு பெரிய மாநிலம். இந்த விவசாய உற்பத்திக்கு வேண்டிய உப தொழில்களைச் செய்தால்கூட, அதன் மூலமாக தமிழகத்தில் வேலை வாய்ப்பு இன்மை மாறும் என்ற நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, விவசாயக் கருவிகளை உற்பத்தி செய்கிற தொழிலுக்கு நாம் ஊக்குத்தை அளிக்க வேண்டும். பஞ்சாபிலே இருக்கிற சிறிய பேக்டரிகள் எல்லாம் அத்தகைய உற்பத்தியை செய்து கொண்டிருக்கின்றன.

வாதியானா போன்ற இடங்களில் குடிசைத் தொழிலாகவே விவசாயக் கருவிகளை உற்பத்தி செய்து வருகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலைமை தமிழ் நாட்டில் ஏற்பட, விவசாய பெருமக்களுக்கும் உதவிகளைச் செய்கிற வகையில், அந்தக் கருவிகளையெல்லாம் நாமாகவே உற்பத்தி செய்கிற அளவுக்கு, அத்தகைய தொழிற்சாலைகளை அமைக்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல கடலோர பிரதேசங்களில் பனைப் பொருள்களுக்கு நிரம்ப வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. அந்தப் பனைத் தொழில்களை அதிகரிக்கச் செய்ய வேண்டும். என்னுடைய மதுராந்தகம் தாலுக்காவில் ஒரு பனை சம்பந்தப்பட்ட தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்தி தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல உப்புத் தொழிலிலிருந்து பல உப தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிக்கலாம் என்ற நிலைமை இருக்கிறது. என்னுடைய தொகுதியில் மதுராந்தகம் தாலுக்காவில், செய்யாறு, சூணாம்பேடு, மரக்காணம் போன்ற இடங்களில் உப்பு அதிகமாக உற்பத்தியாகிறது. அங்கே ஒரு தொழிற்சாலையை உப்பை மூலதனமாக வைத்துக்கொண்டு ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்]

[1984 மார்ச் 24]

அதேபோல மத்திய அரசு தமிழகத்தில் நிறைய தொழில்களை ஏற்படுத்துகிற வகையில் பல தொழிற்சாலைகளுக்கு முதலீடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மத்திய அரசினுடைய முதலீடு தமிழகத்தில் மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. இந்த நிலைமையை போக்குவதற்கு நம்முடைய சட்டமன்றத்திலே நாம் அதற்காக தனியாக வாதாட வேண்டிய நிலையிலே கூட இருக்கிறோம். நம்முடைய மாநிலத்தில் உள்ள மாவட்டங்கள் எல்லாம் பெரிய மாவட்டங்களாக இருப்பதால், பல மாவட்டங்களில் தொழிற்சாலை இல்லை என்ற நிலைமை இல்லாதிருப்பதால், மத்திய அரசு நம்முடைய மாவட்டங்களை பின்தங்கிய மாவட்டங்களாக அறிவிக்காத நிலைமை இருக்கிறது.

இப்போது தமிழக அரசு தமிழகத்திலிருக்கிற பல்வேறு மாவட்டங்களை சிறிய மாவட்டங்களாக பிரிக்கின்ற அளவுக்கு ஏற்பாடுகளைச் செய்திருக்கிறார்கள். பிரிக்கின்ற மாவட்டங்களை தொழிலில் பின் தங்கிய மாவட்டங்களாக அறிவித்து அவைகளில் நல்ல விதமாக சிறிய தொழில்களும் பெரிய தொழில்களும் கொண்டு வரும் வகையில் வேண்டிய வழி வகைகளை இந்த அரசு மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நம்முடைய தமிழக அரசு தற்போது 33 மாவட்டங்களை பின் தங்கிய மாவட்டங்களாக அறிவித்து, அவைகளில் பரவலாக தொழில் வளர்ச்சி ஏற்பட வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறது. அவைகளில் எல்லாம் இன்றைக்கு தொழிற்சாலைகள் ஏற்பட வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆனாலும் அந்த தொழில் வளர்ச்சியை முறையான விளம்பரம் மூலம் தான் செய்ய முடியும். பின் தங்கிய மாவட்டங்களில் தொழில் வளர்ச்சியில் ஈடுபடலாம் என்பதற்கு அரசின் மூலமாக நல்ல விளம்பரம் செய்ய வேண்டும். அப்படி விளம்பரம் செய்தால்தான் மேலும் பல இடங்களில் புதிய தொழில்களை ஆரம்பிப்பதற்கு நல்ல வாய்ப்பு ஏற்படும்.

இப்போது பல தொழிற்சாலைகள் சென்னையிலும், சென்னைையைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகளிலும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் சென்னையிலிருந்து 50 மைல் தொலைவில் உள்ள என்னுடைய மதுராந்தகம் தொகுதியில் எந்தவித தொழிற்சாலையும் கிடையாது. என்னுடைய பகுதி தொழிலில் பின் தங்கிய பகுதி என்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே அந்தப் பகுதியில் பல தொழிற்சாலைகள் வர வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆனால் நல்ல விளம்பரம் செய்யப்படாததன் காரணமாக மக்கள் அதைப் பயன்படுத்திக் கொள்வதற்கு வாய்ப்பு இல்லாமல் இருக்கிறது. தமிழக அரசின் மூலமாக பல விளம்பரங்களை, அல்லது பல கூட்டங்களை கூட்டி மக்களுக்கு அறிவிக்கும் வகையில் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்தால், தொழிற்சாலைகள் அங்கே நிறைய உருவாவதற்கு வாய்ப்புகள் ஏற்படும். எந்தெந்தப் பகுதிகள் எல்லாம் பின் தங்கிய பகுதிகளாக அரசு அறிவித்திருக்கிறார்களோ, அந்தந்தப் பகுதிகளில் தொழில் துறையின் மூலமாகவும், விளம்பரத்துறையின் மூலமாகவும், தொழில்

1984 மார்ச் 24]

[திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்]

முனைபவர்களுக்கு இன்னின்ன சலுகைகள் தரப்படும் என்று தக்க விளம்பரம் செய்ய வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன். நம்முடைய தமிழக அரசு இதுவரையில் எந்த ஒரு அரசமே செய்யாத மாபெரும் திட்டங்களை தீட்டி தொழில் துறையில் பல வளர்ச்சிகளை செய்து வருகிறது. மைய அரசும் மாநில அரசும் செய்து கொண்ட ஒப்பந்தத்தின் மூலமாக இன்றைக்கு பல இடங்களில் மேலும் தொழிற்சாலைகள் அதிகமாக வருவதற்கான ஒரு வாய்ப்பை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. மத்திய அரசும் மாநில அரசும் செய்துகொண்ட ஒப்பந்தத்தின் காரணமாக தொழிற்சாலைகளை உருவாக்க பல்வேறு சலுகைகள் தருகின்ற ஒரு வாய்ப்பை நம்முடைய அரசு உருவாக்கியிருக்கிறது. தமிழ்நாட்டில் மத்திய அரசு மாநில அரசு உதவித் திட்டத்தின்கீழ் அதுவரையில் வராததுமான பல தொழிற்சாலைகள் உருவாகும் நிலையில் சொத்து இருப்பில் 10 சதவீதம் வரையில் தனியாக சலுகைகள் வழங்குவதற்காக அரசு நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது. இந்தச் சலுகை வேறு எந்த மாநிலத்திலேயும் கொடுக்காத முறையில் இந்த மாநில அரசு எடுத்திருக்கிறது. ஆகவே நான் பாராட்டைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்குச் சர்க்கரைத் தொழிலுக்கு முக்கியத்துவம் அளித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். சர்க்கரைத் தொழிலானது இந்த ஆண்டு வறட்சியின் காரணமாக மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தமிழகத்திலே விவசாயப் பெருமக்களின் நலனில் அக்கறை கொண்டிருக்கிற நம்முடைய அரசு அவர்களுக்கு கரும்புக்கு டன்னுக்கு ரூ. 160 வழங்குகிறார்கள். அதை நாம் அதிகப்படுத்த வழிவகை செய்ய வேண்டும். மத்திய அரசு கொடுக்கிற தொகை குறைவாக இருக்கிறது. டன் ஒன்றுக்கு 135 ரூபாய் வழங்குவதை உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வறட்சியின் காரணமாக பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற விவசாயிகளின் வாழ்விலே மறுமலர்ச்சியை ஏற்படுத்த வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். கரும்பாலைகளுக்குச் செல்லுகின்ற சாலைகளைப் பழுதுபார்க்க நிதியை அரசாங்கத்திற்குச் செலுத்துகிறார்கள். ஆனால் அந்தப் பணிகளுக்காக தொகை குறைவாக ஒதுக்கப்படுகிறது. எனவே அந்த நிதியை அதிகமாக ஒதுக்கி அந்தச் சாலைகளைச் செப்பனிட்டுக் கொடுத்தால் விவசாயப் பெருமக்கள் உற்பத்தி செய்த கரும்பை நல்ல முறையில் ஆலைகளுக்கு எடுத்துச் செல்ல முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திருச்சி மாவட்டத்திலே மருங்காபுரியிலே ஒரு கூட்டுறவு நூற்பாலை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதைப்போலவே சிதம்பரம் தாலுகாவிலே ஒரு சர்க்கரை ஆலை தேவை என்று அங்குள்ள மக்கள் கோரிக்கை அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அங்கே அதற்குத் தேவையான கரும்பு உற்பத்தியாகிறது. ஆகவே உடனடியாக அங்கே அதைப் பயன்படுத்தக் கூடிய முறையிலே ஒரு சர்க்கரை ஆலையைத் துவக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. எஸ். டி. உம்சந்த்]

[1984 மார்ச் 24]

மதுராந்தகம் தாலுகாவிலே பல்வேறு தொழிற்சாலைகள் ஆரம்பிக்கப்படக்கூடிய நிலைமையில் பல மூலப்பொருட்கள் அங்கே கிடைக்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. அவற்றையெல்லாம் அரசு பரிசீலித்து அங்கே தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிக்க ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு வாய்ப்பு அளித்தமைக்காக நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. டி. நெடுமாறன் : அவைத் தலைவர் அவர்களே, தொழில் மானியக் கோரிக்கையில் சில கருத்துக்களை எடுத்து சொல்ல வாய்ப்பு அளித்தமைக்காக நான் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இங்கே நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் அவர்களுடைய அறிக்கையிலே பல்வேறு விஷயங்களை சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதிலும் குறிப்பாக சென்னைக்கு அருகில் ஃப்ரி டிரேட் ஸோன் ஒன்றை ஏற்படுத்துவதைப் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்கு என்ன என்ன நடவடிக்கைகளை இந்த அரசு எடுத்திருக்கிறது என்பதைப் பற்றியெல்லாம் அவர்கள் விரிவாக சொல்லியிருக்கிறார்கள். இத்தகைய ஃப்ரி டிரேட் ஸோன் நம்முடைய தமிழகத்திற்கு வரவேண்டுமென்பது தமிழக மக்களின் மிக நீண்டநாளைய கோரிக்கை. அதை மத்திய அரசிடம் வற்புறுத்தி அதற்கான அனுமதியை நம்முடைய அரசு பெற்றிருப்பதற்காக நான் நம்முடைய அமைச்சர் அவர்களுக்குப் பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதே நேரத்திலே ஃப்ரி டிரேட் ஸோன் செயல்படுகிற முறைகளைப்பற்றிப் பல்வேறு விதமான ஐயப்பாடுகள் தொழிலதிபர்கள் மத்தியில் இருக்கிறது. குறிப்பாக ஏற்கனவே பம்பாய் விமான நிலையத்திற்கு அருகிலேயும் குஜராத் மாநிலத்திலே கண்ட்லா துறைமுகத்திலேயும் ஃப்ரி டிரேட் ஸோன்கள் நம்முடைய நாட்டிலே ஏற்படுத்தப்பட்டு அவைகள் எப்படி செயல்படுகின்றன, அவர்கள் செயல்படுகிற முறையில் என்ன என்ன குறைகள் இருக்கின்றன என்பதை அறிந்து அந்த அனுபவங்களையெல்லாம் முன்மாதிரியாகக் கொண்டு நம்முடைய மாநிலத்திலே அமைய இருக்கிற இந்த ஃப்ரி டிரேட் ஸோன் சிறப்பாகச் செயல்படுவதற்கு என்ன என்ன செய்ய வேண்டுமோ அதை நாம் செய்யவேண்டும். அதற்காக நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் துரிதமான நடவடிக்கைகளை எடுப்பார்கள் என்று நான் நிச்சயமாக எதிர்பார்க்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-40)

அதேபோல் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இன்னும் ஒன்றை இங்கே சொல்லியிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசு தொழில்களுக்கு உதவி செய்வதிலே பின் தங்கிய மாவட்டங்கள் என்று இதைப்பற்றி ஒரு கொள்கை வகுத்து இருக்கிறது. அதைப்பற்றி மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தன்னுடைய அறிக்கையில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஏ.பி.சி.டி. என்று எல்லாம்

1984 மார்ச் 24]

திரு. ப. நெடுமாறன்

பிரித்து உதவி செய்கிறார்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதிலே ஒன்றை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன். 30 கோடி ரூபாய்க்குமேல் ஏதாவது ஒரு மாவட்டத்தில் தொழிலுக்கு முதலீடு செய்யப்பட்டு இருக்குமானால் அதை பின்தங்கிய மாவட்டமாக ஏற்பதற்கு இல்லை என்று மத்திய அரசு அறிவித்து இருக்கிறது. அந்த வகையில் சரி.

அதைப்போலவே எந்த தொழிலும் இல்லாத மாவட்டம் தான் மத்திய அரசின் மானிய உதவி பெறுவதற்கு தகுதியானவை என்று மத்திய அரசு கொள்கையாக இருக்கிறது. இதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தன்னுடைய அறிக்கையில் சுட்டிக் காட்டியிருந்தாலும் கூட இதனால் எந்த அளவுக்கு தமிழ்நாடு தொழில் வளர்ச்சி பாதிக்கப்படும் என்பதை நாம் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும், வற்புறுத்த வேண்டும், வேண்டுமானால் அதற்காக போராடவும் வேண்டும். இல்லை என்றால் தமிழகத்தின் தொழில் வளர்ச்சியை பெரிய அளவுக்கு பாதிக்கும். நான் இன்னும் ஒன்றை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்கு கூற விரும்புகிறேன்.

‘Allocation criteria for subsidy and industrial licensing should not be based on financial considerations but the Physical consideration of the area is equally important.’

அது ரொம்பவும் முக்கியமானது. ஒரு மாவட்டத்தில் ஏதோ ஒரு நகரில் தொழில்கள் வந்து விடுவதால் மட்டும் அந்த மாவட்டம் பூராவும் முன்னேறி விட்டது என்பது அர்த்தம். அல்ல. ஒரு மாவட்டத்தில் பல்வேறு தாலுக்காக்கள் பல்வேறு வட்டாரங்கள் மிகவும் பின்தங்கிய, மிகவும் ஏழைமை நிலையில் இன்னமும் இருக்கின்றன. தமிழ்நாட்டில் பல்வேறு மாவட்டங்கள் அதற்கு உதாரணமாக இருக்கின்றன. ஆக ஒரு மாவட்டத்தில் 30 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் முதலீடு ஆகிவிட்டது அங்கே தொழில்கள் வந்து விட்டன, ஆகவே அந்த மாவட்டம் முன்னேறி விட்டது என்ற நிலையை எடுத்துச் சொல்வது தவறு. இதிலே ஒவ்வொரு வட்டார வாரியாக அல்லது வட்ட வாரியாக இதை செய்யவேண்டும் என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே வற்புறுத்தி மத்திய அரசிடம் வேண்டுமானால் போராடி ஒரு அகில இந்திய கொள்கையாக இதை ஏற்கச் செய்ய வேண்டும். அதையும் நான் இங்கே வற்புறுத்த விரும்புகிறேன்.

அதேபோல் இங்கே தமிழ்நாட்டில் மாநில முதலீட்டு உதவித் தொகை பெறுவதற்கு என்ன என்ன தொழில்கள் ஏற்படுத்தலாம் என்பதை பற்றி ஒரு பட்டியல் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதிலே ஒன்றை நான் வற்புறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். சூரிய வெப்பச்சக்தியை அடிப்படையாகக் கொண்டு

திரு. ப. நெடுமொற்றன்

[1984 மார்ச் 24]

இயங்கும் சாதனங்கள் உற்பத்தி செய்கின்ற தொழில்கள் திறக்கலாம் என்று இங்கே சொல்லியிருக்கிறார்கள். தமிழ்நாட்டில் சூரிய வெப்பத்தின் அளவு அதிகமாக இருக்கிறது. ஆனால் இந்த சக்தியை நாம் எந்த அளவுக்கு பயன்படுத்துகிறோம் என்று பார்த்தால் குறைந்த அளவு கூட இன்னும் நாம் பயன்படுத்தவில்லை. ரஷ்யா போன்ற மிக முன்னேறிய நாடுகளில் நான் சென்று பார்த்தபோது ருமேனியா என்று ஒரு மாநிலத்தில் ஒரு குடியரசில் அவர்கள் சூரிய வெப்ப சக்தியை எந்த அளவுக்கு விஞ்ஞான பூர்வமாக பயன்படுத்துகிறார்கள் என்பதை பார்க்கும்போது ஆச்சரியமாக இருக்கும். பல நகரங்களுக்கு அதன் மூலம் குடிநீர் அளிக்கிறார்கள். உப்பு நீராக இருப்பதை சூரிய சக்தியின் உதவி கொண்டு நல்ல நீராக மாற்றி அங்கே உள்ள மக்களுக்கு அளிக்கக்கூடிய ஒரு நிலை இருக்கிறது. இதுபோல பல தொழிற்சாலைகள் பல அமைப்புகள் எல்லாம் சூரிய சக்தி உதவி கொண்டு இயங்கக்கூடிய பல்வேறு முன்னேற்றத்திற்கு காரணமான திட்டங்கள் அங்கே செயற்படுத்தப்படுகின்றன. அதேபோல் நம்முடைய நாட்டில் சூரிய வெப்ப சக்தியை இன்னும் முற்றிலுமாக பயன்படுத்துகிற ஒரு நிலையை உருவாக்கவேண்டும் என்று நான் இங்கே எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய மாநில அரசின் பல்வேறு தொழில் நிறுவனங்கள் பற்றி சிலவற்றை நான் எடுத்துச் சொல்லவிரும்புகிறேன் (Public Sector Units like—Tansi, Tideo, Sideo, Sincot, Tiic போன்றவைகள் எல்லாம் இன்றைக்கு செயல்படுகின்றன. இவைகள் செயல்படும் முறை பற்றி ஆராய்வதற்காக இன்றைக்கு மத்திய அரசில் அமைச்சராக இருக்கக்கூடிய மாண்புமிகு திரு. ஆர். வெங்கட்ராமன் அவர்கள் தலைமையில் ஒரு குழுவை நியமித்து அந்த குழு தன்னுடைய அறிக்கையினை கொடுத்திருக்கிறது. அந்தக் குழு செய்திருக்கிற பரிந்துரைகளை நீங்கள் ஏற்றுக் கொண்டு இருக்கிறீர்கள். ஆனால் அதைச் செயல்படுத்துவதில் அதிகத் தாமதம் இருக்கிறது. சுணக்கம் இருக்கிறது. அது என்ன காரணத்தால் என்பது தெரியவில்லை. அந்தக் குழு அறிக்கையில் ஏற்புடையவைகள் இருந்தால் அவற்றை உடனடியாகச் செயல்படுத்துங்கள். இல்லை என்றால் அவற்றையாவது வெளியே சொல்லவேண்டும். ஆனால் அந்தக் குழு செய்து இருக்கக்கூடிய சிபாரிசுகள் மிகமுக்கியமான சிபாரிசுகள் மிக நல்ல சிபாரிசுகள். அவற்றை இன்னும் அமுல் நடத்தவில்லை, அமுல் நடத்தவேண்டும் அதை நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு கொண்டு வருகிறேன்.

டான்சி யூனிட் மிகவும் நஷ்டத்தில் நடக்கிறது என்பதைப் பற்றிப் புகார்கள் நிறைய வந்திருக்கின்றன. அதைப்போல, பல்வேறு யூனிட்குள் அதில் ஒன்றைமட்டும் சுட்டிக்காட்டவிரும்புகிறேன். டான்சி மொபட் செய்கின்ற அந்தத் தொழிற்சாலையிலே

1984 மார்ச் 24]

திரு. ப. நெடுமொறன்

மாதம் ஒன்றுக்கு ரூபாய் மூன்று இலட்சம் நஷ்டம் ஆகிறது. அது தொடர்ந்து ஆகிக்கொண்டே இருக்கிறது. மக்களுடைய வரிப் பணத்திலேயிருந்து இவ்வளவு பெரிய நஷ்டம் ஏற்படுவதை ஏற்றுக்கொண்டு அதை அரசாங்கம் தொடர்ந்து நஷ்டத்தில் நடத்துவதால் யாருக்கும் எந்தவிதமான இலாபமும் கிடையாது. இதை அரசு எண்ணிப்பார்த்து, நம்முடைய தமிழ்நாட்டில் சிறந்த முறையில் இதே தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களையும் இதிலே சேர்த்துக்கொண்டாவது இந்தத் தொழிலைச் சிறப்பாக நடத்த முடியுமா என்று ஆராய வேண்டும். இதைப் பற்றி ஏற்கனவே ஒரு திட்டமும் அரசு பரிசீலனையில் கடந்த மூன்றாண்டு காலமாக இருந்து வருவதாக அறிகிறேன். ஆனால் அது இன்னமும் செயல்படுத்தப்படவில்லை, நஷ்டம் தொடர்ந்து ஆகிறது. ஆகவே, சிறந்த முறையில் இதுபோன்ற இரு சக்கர வண்டிகளை உற்பத்தி செய்பவர்களைக் கலந்து கொண்டு, இதை அரசாங்கம் இலாபகரமாக நடத்துவதற்கு என்ன செய்ய வேண்டுமோ அதைச் செய்ய வேண்டுமென்று வற்புறுத்த விரும்புகிறேன்.

அரசு நிறுவனங்கள் உதவி பெறுகிற தொழில்கள், சிறு தொழில்கள், மத்திய தர தொழில்களில் பல்வேறு நஷ்டங்களுக்கு ஆளாகியிருக்கின்றன. தொழில்கள் அவ்வாறு ஏற்படுவது இயற்கைதான்; இலாபம் வருவதும், நஷ்டம் வருவதும் இயற்கைதான் ஆனால் அந்த நஷ்டத்திற்கு என்ன காரணம் என்று பார்த்து எதைச் செய்தால் இந்தத் தொழிலைச் சரியாக நடத்தி, சிறு நிறுவனங்கள் மத்திய நிறுவனங்கள் ஆகியவைகளைப் பற்றி ஆராய்ச்சி செய்து, உதவி செய்து, அந்தத் தொழில்கள் மேலும் நல்லமுறையில் நடைபெறச் செய்வதுதான் தமிழ்நாட்டிற்கு இலாபகரமாக இருக்குமே தவிர. நம்முடைய அரசு நிறுவனங்கள் இப்படிப்பட்ட தொழில்களுக்காக வாங்கப்பட்ட கடனைத் திருப்பிக் கட்டவில்லை என்றால் அல்லது வேறுவிதமாக இருக்கிறது என்றால் அதை ஏலம் விடுகின்ற முறை இருக்கிறது. இதனால் என்ன ஆகிறது? வர்த்தக சூதாடிகளும், தொழில் சூதாடிகளும் அதில் புகுந்து, அந்தத் தொழில்களை ஏலம் எடுத்து, அதில் உள்ள இயந்திரங்களைப் பெயர்த்து விற்று, வெளி மாநிலங்களுக்கு அனுப்புகிறார்கள். அதுதான் நடக்கிறது இது தமிழ்நாட்டிற்குப் பெரும் நஷ்டம். தமிழ்நாட்டிலே தொழில் வருவதே பெரும்பாடாக இருக்கிறது. வந்திருக்கின்ற தொழில்களும் சிரமத்தில் நடக்கின்றன என்றால் அரசாங்கம் தன்னிடம் உள்ள அதிகாரிகளைப் பயன்படுத்தி, என்ன காரணத்தினால் இந்தத் தொழில்களில் நஷ்டம் ஏற்படுகின்றது. ஏன் திருப்பிக் கட்ட முடியாமல் இரக்கிறார்கள் என்று ஆராய்ந்து பார்த்து, அவர்களுக்கு உதவி செய்து, தன்னுடைய கன்ட்ரோலில் வைத்துக்கொண்டாவது அதைச் செய்ய வேண்டும். மாறாக, ஏலம் விடுகின்ற முறை இருந்தால் தொழில் அழிந்து போகும் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

திரு. ப. நெடுமாதன்

[1984 மார்ச் 24]

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

உதாரணத்திற்கு ஒன்றைச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், ஏற்கனவே இந்த மன்றத்திலே நான் சொல்லியிருக்கிறேன், சென்ற ஆண்டு, இந்தியா சிமென்ட் என்ற புகழ் பெற்ற நிறுவனம், ஐ.டி.பி.ஐ. யிடம் வாங்கிய கடனின் காரணமாக, இன்றைக்கு அந்த நிறுவனம் ஏகபோக முதலாளியின் கைக்குப் போய்விட்டது. தமிழக அரசே அதை ஏற்று நடத்தியிருக்கலாம். அதைத் தமிழக அரசு ஏற்று நடத்துகிறதா என்று ஐ.டி.பி.ஐ.யைக் கேட்டு ஆறு மாத காலமாகப் பதில் வராத காரணத்தால்தான் பங்குகளை விற்று யார் கையிலே அது சேர்ந்திருக்கிறது! தமிழ்நாட்டில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட சிறந்த தொழில் நிறுவனம் இன்று நம் கையை விட்டுப் போய்விட்டது. இன்றைக்கு இந்த அரசு அதை ஏற்று நடத்தியிருந்தால் என் போன்றவர்களுக்கு மகிழ்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கும். ஆனால் இன்று அந்த நிலை இல்லை. புதுத் தொழில்கள் வரவில்லை என்றாலும். இருக்கின்ற தொழில்களாவது தமிழர் கையிலிருந்து வேறொருவர் கைக்குப் போவதைத் தடுக்க வேண்டுமென்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய அரசே தொழில்களை நடத்துகிறது. சிலவற்றை ஜாயின்ட் செக்டாரிலே, இந்தத் தொழில் அனுபவம் உள்ளவர்களிடம் பகிர்ந்து கூட்டாகவும் நடத்துகிறது. சிட்கோ, நிறைய தொழில் லைசன்ஸ்களை மத்திய அரசிடம் பெற்று வைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் பல்வேறு நிதிநிலை நெருக்கடிகளின் காரணமாக, அந்தத் தொழில்களை சிட்கோவினால் தொடங்க முடியவில்லை. அப்படி நிலைமை இருக்கும் பொழுது தமிழ்நாட்டிலே ஸ்மால் அன்ட் மீடியம் இன்டஸ்ட்ரியலிஸ்ட்ஸ் இருக்கிறார்கள். யார் யார் அந்தந்தத் தொழில்களைத் திறமையாக நடத்தி, தொழில் ரீதியில் வெற்றி கண்டிருக்கிறார்களோ அவர்களை அழைத்துப் பேசி, ஜாயின்ட் செக்டாரில் நீங்கள் பெற்றிருக்கின்ற இந்தத் தொழில் லைசன்ஸ்களைப் பகிர்ந்து கொடுத்து, அப்படிப்பட்ட தொழில்களை உடனடியாக ஆரம்பிப்பதற்குச் சகல நடவடிக்கைகளையும் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்த விரும்புகிறேன்.

(முற்பகல் 11-50)

அதிலே உங்களுடைய கண்காணிப்பு வேண்டுமானாலும் அதிகமாக வைத்துக்கொள்ளுங்கள். ஆகவே தொழில்களை ஆரம்பிக்காமல் இருப்பதால் எந்தவிதமான பயனும் இல்லை. ஆகவே தமிழ்நாட்டிலே இருக்கின்ற மக்கள் மத்தியில் ஏற்பட்டிருக்கக் கூடிய வேலையில்லாத திண்டாட்டம் போன்றவற்றை மனதில் எண்ணிப்பார்த்தாவது அந்தத் தொழில்களை அந்த முறையிலேயாவது ஆரம்பிக்க தக்க நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் எடுக்க வேண்டும் என்று நான் வற்புறுத்துகிறேன்.

1984 மார்ச் 24]

[திரு. ப. நெடுமாறன்]

மத்திய அரசிடமிருந்து தமிழ்நாட்டிலுள்ள தொழில் அதிபர்களோ, அல்லது சிறு தொழில் அதிபர்களோ தொழில்களை ஆரம்பிப்பதற்கான லெட்டர் ஆப் இன்டென்ட் பெற்றவுடனே அது பற்றிய விவரம் தமிழக அரசிற்குத் தெரிந்துவிடும். அப்படி வந்தவுடன் அவர்களை நீங்களே அழைத்துப் பேச வேண்டும். என்ன தொழிலை நீங்கள் செய்யப் போகிறீர்கள்; எப்படி செய்யப் போகிறீர்கள்; என்னென்ன உதவிகளை நீங்கள் எதிர்பார்க்கிறீர்கள் என்று பேச வேண்டும். ஆனால் இப்போது என்ன நடக்கிறது என்பதை வருத்தத்துடன் மாண்புமிகு தொழில்துறை அமைச்சரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர நான் விரும்புகிறேன்.

அண்டை மாநிலங்களான ஆந்திரம், கர்நாடகம் போன்றவற்றின் அரசுகள் யார், யாருக்குத் தொழில் துவங்குவதற்கான லெட்டர் ஆப் இன்டென்ட் வந்திருக்கின்றன என்று பார்த்து அவற்றை தட்டிக்கொண்டு செல்கிறார்கள். இந்தத் தொழிலைத் தங்கள் மாநிலத்திலே ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்றும், அப்படி ஆரம்பிக்கின்றபோது வேண்டிய உதவிகளை நாங்கள் செய்வோம் என்றும் சொல்கிறார்கள். நாம் அதிலே மெத்தனமாக இருப்போமானால் தமிழ்நாட்டின் தொழில் வளர்ச்சிக்குப் பெரிய அளவிலே குந்தகம் ஏற்படும் என்பதை நான் இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நான் இன்னொன்றையும் இங்கே மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். நாம் இங்கே விற்பனை வரி விதிக்கின்ற முறையினாலும் நம்முடைய தொழில் பெருமளவில் பாதிக்கப்படுகின்றது. ஸ்கூட்டர் போன்ற 7 விலர்கள் அதாவது இரு சக்கர வண்டிகளுக்கு விற்பனை வரி நமது அண்டை மாநிலங்களான பாண்டிச்சேரியில் 7 சதவீதமும், ஆந்திராவிலே 8 சதவீதம் இருக்கின்றது. ஆனால் நமது தமிழ் நாட்டிலே ஏறத்தாழ 15 சதவீதமும் விற்பனை வரிவிதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அது மட்டும் போதாதென்று ஒன்றே கால் சதவீதம் சர்சார்ஜ் சேர்த்து ஆக மொத்தம் 16½ சதவீதம் விற்பனை வரி விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகவே இதே வண்டியை பாண்டிச்சேரியிலோ, ஆந்திராவிலோ சென்று வாங்கினால் விலை குறைகின்றது. இதன் காரணமாக என்ன நடக்கின்றது என்றால் உற்பத்தியாளர்கள் பாண்டிச்சேரியில் ஒரு டெப்போவும், சித்தூரிலே ஒரு டெப்போவும் வைத்துக் கொள்கிறார்கள். அந்த டெப்போக்களிலே அவர்கள் டெலிவரி கொடுக்கிறார்கள். ஆகவே அங்கே விலை குறைகின்றது என்பதால் வாங்குபவர்கள் அங்கே சென்று வாங்கிக் கொள்கிறார்கள். இதன் காரணமாக நமது அரசாங்கத்திற்கு விற்பனை வரியில் எவ்வளவு பெரிய நஷ்டம் ஏற்படுகின்றது என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

[திரு. ப. நெடுமொறன்]

[1984 மார்ச் 24]

டி ராக்டருக்கு விற்பனை வரியை நம்முடைய நிதியமைச்சர் அவர்கள் குறைத்திருக்கிறார்கள். அதைப்போல இரு சக்கர வண்டிகளைப் பொறுத்த விஷயத்திலும் அண்டை மாநிலங்களோடு சமமாக இருக்கக்கூடிய வகையில் விற்பனை வரியை ஆக்கிக்கொள்ள வேண்டும்.

அடுத்து நம்முடைய தொழில்களுக்குத் தேவையான நிலக்கரி பெறுவதில் சிரமம் இருக்கின்றது. அதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். நம்முடைய நெய்வேலியிலே கிடைக்கக்கூடிய லிக்னைட்டாக இருந்தாலும் லீக்கோவாக இருந்தாலும் அவர்கள் என்ன விலைக்குக் கொடுக்கிறார்கள் என்பதைச் சொன்னால் நீங்கள் அதிர்ச்சி அடைவீர்கள். பீகார் மாநிலத்திலிருந்தும், மேற்கு வங்காளத்திலிருந்தும் என்ன விலைக்குச் சுரங்கங்களிலிருந்து வாங்கிக் கொண்டு வருகிறார்களோ அதோடு அதனை இரயில் மூலமோ அல்லது வேறு வசையிலோ தமிழ்நாட்டிற்குக் கொண்டுவர என்ன செலவு ஆகின்றதோ அதையும் சேர்த்து உள்ள அந்த விலைக்குத்தான் இங்கே லிக்னைட்டை வாங்கவேண்டும் என்று நெய்வேலியிலே இருக்கின்ற நிலக்கரிச் சுரங்க அதிகாரிகள் வற்புறுத்துகிறார்கள். இது ஒரு தவறான அணுகு முறை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்தியா பூராவும் உள்ள நிலக்கரிச் சுரங்கங்களில் ஒரேமாதிரியான விலையைத்தான் மத்திய அரசு நிர்ணயிக்கின்றது. ஆகவே மேற்கு வங்காளத்திலும், பீகாரிலும் உள்ள சுரங்கங்களில் என்ன விலைக்கு நிலக்கரி கொடுக்கப்படுகின்றதோ அதே விலையில்தான் தமிழ்நாட்டிலுள்ள நெய்வேலி நிலக்கரிச் சுரங்க அதிகாரிகளும் அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். போக்குவரத்துச் செலவையும் மற்றவற்றையும் அந்தந்தத் துறையிலே இருப்பவர்கள் ஏற்றுக்கொள்வார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு நெய்வேலி நிலக்கரிச் சுரங்க நிர்வாகம் என்ன செய்கின்றது என்றால் மேற்கு வங்காளத்திலே இருந்தும், பீகாரிலிருந்தும் இங்கே கொண்டுவருவதற்கு என்ன செலவு ஆகின்றதோ அதையும் நெய்வேலி நிலக்கரியின் மீது ஏற்றி அந்த விலைக்குத்தான் விற்போம் என்று பிடிவாதம் செய்கிறது. இது ஒரு தவறான முறை. எனவே இதுபற்றி மத்திய அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர உடனடியாக இந்த நிலைமையை மாற்றுவதற்கு தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நெய்வேலி லிக்னைட் போர்டிலே நம்முடைய பினான்ஸ் செக்கரட்டரி இருக்கிறார், இன்டஸ்ட்ரி செக்கரட்டரி இருக்கிறார், எலெக்ட்ரிசிட்டி போர்ட் சேர்மன் இருக்கிறார். இவர்கள் எல்லாம் இருந்துங்கூட இந்தக் குறையைப் போக்க முடியவில்லை. இது ரொம்ப வருந்தத்தக்கது. நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் உடனடியாகத் தலையிட்டு ஆவன செய்வார் என்று நான் நிச்சயமாக நம்புகிறேன்.

1984 மார்ச் 24]

[திரு. ப. நெடுமாறன்]

இறுதியாக ஒன்றைச் சொல்லி என்னுடைய உரையை முடிக்க விரும்புகிறேன். இதே மன்றத்திலே 1981ஆம் ஆண்டு ஒரு குற்றச்சாட்டைச் சொன்னேன்.

Tamil Nadu Chemicals Products Limited-லே

என்ன, என்ன மோசடிகள் நடந்திருக்கின்றன என்பதைச் சொன்னேன். 1971-ஐ-னிலே ஆரம்பிக்கப்பட்ட இந்த ஜாயின்ட் செக்டர் கம்பெனி 1978 ஏப்ரலில் மொத்தம் ரூ. 765 இலட்சம் முதலீட்டில் தொடங்கப்பட்டது. அதிலே, நம்முடைய அரசாங்கத்தின் முதலீடு, டிட்கோ மூலமாக ரூ. 118.30 இலட்சம். இந்தக் கம்பெனி நிர்வாக இயக்குநராக இருந்த ஒருவர் ஏறத்தாழ ரூ. 40 இலட்சத்துக்கு மேலே மோசடி செய்து, அதி பற்றி 1977-லே டிட்கோ, போலிசிலே புகார் செய்து நடவடிக் கைக்கு உள்ளாகி, அவர் கைது செய்யப்பட்டு, ஹைகோர்ட்டிலே அவர் மீது வழக்குகள் தொடுக்கப்பட்டு, ஹைகோர்ட் நீதிபதி நீங்கள் போட்ட செக்ஷன் போதாது, மேலும் இரண்டு செக்ஷன்கள் சேர்க்கவேண்டும், அவ்வளவு மோசடிகள் நடந்திருக்கின்றன என்று சொல்லி, இவ்வளவுவெல்லாம் ஆகியிருக்கின்றன. அவர் அந்தக் கம்பெனியின் பணத்திலே ஏறத்தாழ ரூ. 40.78 இலட்சம் மோசடி செய்திருக்கிறார். அதற்குப் பின்னால் இரண்டு ஆண்டுகள் வழக்கு நடந்த பின்னால், திடீரென்று 1980 ஜூனிலே அவர் மீது இருந்த வழக்குகளை எல்லாம் அரசாங்கம் வாபஸ் வாங்கியிருக்கிறது. இதே மன்றத்திலே நான் கேள்வி கேட்டேன். அன்றைக்கு, அரசாங்கம் அதை அட்வ கேட் ஜெனரலின் ஆலோசனைப்படிதான் செய்தது என்று அப்பொழுது சொன்னார்கள். ஆனால், இந்த வழக்குப் போகும் போது எந்த அட்வகேட் ஜெனரல் ஆலோசனை சொன்னாரோ அந்த அட்வகேட் ஜெனரல்தான் வாபஸ் வாங்கும்போது இருக்க தார்; ஆகவே, இது சரியானபதில் இல்லை என்பதையும் சுட்டிக் காட்டினேன். அது முடிந்து விட்டது. ஆனால் இன்றைக்கு என்ன ஆகியிருக்கிறது? ஆட்டர் ஜெனரலினுடைய ரிப் போர்ட்டிலே அதைச் சுட்டிக்காட்டி, இந்த வழக்கை இந்த அரசாங்கம் வாபஸ் வாங்குவதற்கு எந்த நியாயமும் இல்லை யென்று குற்றம் சாட்டி இருக்கிறார். ஆனால், இன்றைக்கு அரசாங்கம் என்ன செய்திருக்கிறது? அரசாங்கம் நேரடியாகச் செய்யவில்லை. ஆனால் அந்தக் கம்பெனி நிர்வாகம் இந்த அரசு கையிலே இருக்கிறது. அந்தக் கம்பெனி, ஏற்கெனவே ரூ. 40 இலட்சம் அரசுக்கு மோசடி செய்த ஒருவருடன் இன்றைக்கு ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டிருக்கிறது. என்ன ஒப்பந்தம் என்றால் அவருக்கு ரூ. 9,45,310 கொடுக்க வேண்டுமென்று ஒரு ஒப்பந்தம் செய்து, அந்த ஒப்பந்தத்திலே அரசு அதிகாரிகளும் கையெழுத்திட்டு, சம்பந்தப்பட்ட குற்றவாளியும் கையெழுத்திட்டு, இதை நீங்கள் முடித்திருக்கிறீர்கள் என்றால் இது ரொம்ப முறை கேடானது. அரசாங்கப் பணத்தை மோசடி செய்த ஒருவருக்கு மக்கள் வரிப் பணத்திலிருந்து மேலும் ரூ. 9 இலட்சத்துக்கு மேலே அள்ளிக் கொடுப்பது என்பது மிகப்

[திரு. ப. நெடுமாறன்]

[1984 மார்ச் 24]

பெரிய தவறு என்பதைச் சுட்டிக்காட்டி நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் தலையிட்டு அதைப்பற்றி முழுமையாக விசாரிக்க வேண்டுமென்று சொல்லி, அந்த ஒப்பந்தத்தின் நகல் பத்திரத்தை அவர் கையிலே அளித்து என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. ஆர். ரங்கசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு சட்டம் மற்றும் தொழில் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள தொழில் மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்று எனது கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை.)

தமிழகத்தைத் தொழில்மயமாக்க புரட்சித் தலைவர் அரசு ஆற்றிவரும் மகத்தான பணிகள், பெரும் தொழில்கள், நடுத்தர தொழில்கள், சிறுதொழில்கள்—வளர்கின்ற வகையில் அமைய வேண்டும் என்பதுதான், தமிழக அரசின் நோக்கமாகும். அதைக் கருத்தில் கொண்டு, தொழில் வளர்ச்சிக்காக, டிட்கோ, டான்செம், சிப்காட், டிக், எல்காட், டின்பில், தமிழ்நாடு உப்புக் கழகம், டான்சி, டாமின், டான்மாக், சர்க்கரைக் கழகங்கள் போன்ற அரசு நிறுவனங்கள் மூலம் பல்வேறு நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு சிறப்பாகப் பணியாற்றி வருகின்றன என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் தெரியப்படுத்துகின்றேன்.

சென்னையில் 450 ஏக்கரில் தடையில்லா வணிக மண்டலத்தில் தொழிற்சாலைகள் அமைப்பதற்கு இவ்வரசு திட்டமிட்டு இருப்பது தமிழகத்தின் தொழில் வளர்ச்சியில் சிகரமான அமையும் என்பதைத் தெரியப்படுத்திக் கொள்கிறேன்.

எனக்கு முன்னாலே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் அண்ணன் நெடுமாறன் அவர்களுக்கூட நீண்ட நெடுங்காலமாக இருந்து வந்த கோரிக்கை இந்த அரசால் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது என்று தெரிவித்தார்கள். அவருக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரியப்படுத்துகிறேன்.

(நண்பகல் 12-00)

தொழில் வளர்ச்சியில் தமிழகம் பின்னோக்கிச் சென்று விட்டது என்று சொல்லும் மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள், இங்கே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற பட்டியலை ஒப்பிட்டுப் பார்க்க வேண்டுகிறேன். 1978 ஆம் ஆண்டு முதல் 1982 ஆம் ஆண்டு முடிய இந்தியா முழுவதும் தொழில் வளர்ச்சிக் குறியீட்டு எண். 786 ; வளர்ச்சி சதவீதம் 22.2 ஆகும். தமிழகத்தின் தொழில் வளர்ச்சிக் குறியீட்டு எண். 952; வளர்ச்சி சதவீதம் 46.88 ஆகும். இதைப் பரந்த நோக்கத்தோடு பாராட்ட மனமில்லாத எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள், “குண்டு சட்டிக்குள் குதிரை ஓட்டிக் கொண்டு” தவறான தகவல்களை மக்களுக்குத் தந்து கொண்டு இருக்கிறார்கள்.

1984 மார்ச் 24] [திரு. ஆர். ரங்கசாமி]

தமிழ்நாடு அரசு தொழில் வளர்ச்சியில் மிகச் சிறப்பாக பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவிக்கிற வகையில் உதாரணமாக தமிழ்நாடு தொழில் முன்னேற்ற நிறுவனம் ஈட்டியிருக்கிற வளர்ச்சியை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மத்திய அரசின் மானியத் திட்டத்திலே பங்கு பெறுவதில் தமிழகம் முன்னணியில் இருக்கிறது என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு புரட்சி தலைவர் அவர்களின் அரசு வந்ததற்குப் பிறகு முதன் முதலாக அறிவித்த மானிய நிதியுதவி 65 இலட்சத்து 21 ஆயிரம் என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்தியத் தொழில் வளர்ச்சி வங்கியின் ஆரம்ப மூலதன நிதியுதவி கடந்த ஆண்டைக் காட்டிலும் 80 சதவீதம் உயர்ந்து இருக்கிறது என்பதை நான் பாராட்டிக் கட்டமைப்பட்டுக்கிறேன். தவணை கடன் ஒப்புதல் வழங்குவதில் சென்ற ஆண்டைக் காட்டிலும் 37 சதவீதம் உயர்ந்திருப்பது தமிழகத்தில் தொழில் வளர்ச்சியை மேம்படுத்துவதற்கு இந்த அரசு செய்கிற மிகப் பெரிய உதவி ஆகும். மின்சாரத் தட்டுப்பாடு வந்த நேரத்தில் உடனடியாக அதைப் போக்க, தமிழகத்தில் தொழில்கள் குன்றாமல் பாதுகாக்க மின் ஆக்கி பெற நடப்பாண்டில் 200 இலட்சம் ரூபாய் கடன் வழங்க இசைவு தந்திருப்பது பாராட்டிற்குரியது.

நிகர ஆதாயத்தில் ரூபாய் 77.02 இலட்சத்திலிருந்து ரூபாய் 104.39 இலட்சமாகக் கணிசமாக உயர்ந்திருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தமிழகத்தில் தொழில்கள் துவங்குவதற்கு உரிமம் வழங்க இந்த அரசு முனைப்பாகச் செயலாற்றி 1980-ல் 108 விண்ணப்பங்களை மத்திய அரசுக்குப் பரிந்துரை செய்தது. அதில் 57 விண்ணப்பங்களுக்கு மத்திய அரசு இசைவு வழங்கியது. 1981-ல் 92 விண்ணப்பங்களை மாநில அரசு மத்திய அரசிற்குப் பரிந்துரை செய்தது. அதில் 44 விண்ணப்பங்களுக்கு இசைவுக் கடிதங்கள் வழங்கப்பட்டன. 1982-ல் 184 விண்ணப்பங்களுக்குப் பரிந்துரை செய்யப்பட்டது. 67 விண்ணப்பங்களுக்கு மத்திய அரசு இசைவுக் கடிதங்களை வழங்கியது. இந்த மூன்று ஆண்டுகளில் பரிந்துரை செய்யப்பட்ட விண்ணப்பங்கள் 384 ; அனுமதிக்கப்பட்டது 168 ; நிலுவையில் உள்ளது 216 ; நான் இந்த மாமன்றத்தின் மூலமாக மத்திய அரசைக் கேட்டுக்கொள்வது, இப்படி ஆமை வேகத்தில் அனுமதி வழங்கக் காரணமென்ன? தமிழகத்தின் தொழில் முன்னேற்றம் இதனால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திருச்சி மாவட்டம் புகளூரில் 200 கோடி ரூபாயில் துவங்கப்பட்டு முடியும் தருவாயில் உள்ள காகித ஆலை மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆட்சியில் தொழில் துறையில் செய்துள்ள மாபெரும் சாதனைக்கு எடுத்துக் காட்டாகும். மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் இங்கே பேசுகிறபோது சொல்வார்கள் ; எப்போது பார்த்தாலும் இந்தப் புகளூர் காகித

[திரு. ஆர். ரங்கசாமி]

[1984 மார்ச் 24]

ஆலைதான் உங்களுக்குக் கிடைத்ததா? இதையே சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறீர்களே என்று சொல்வார்கள். இது என்ன பெட்டிக் கடையா, 200 ரூபாயில் இரண்டு மணி நேரத்தில் கட்டி முடித்து விட; இது 200 கோடி ரூபாயில் ஆரம்பிக்கப் படுகிற மிகப் பெரிய தொழிற்சாலை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து தமிழகத்தில் சிமென்ட் விநியோகத்தைப் பற்றி சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். 1982 ஆம் ஆண்டிற்கு முன்னாலே மத்திய அரசு தன்னுடைய கட்டுப்பாட்டிற்குள் சிமென்ட் விநியோகத்தை வைத்திருந்தது. 1982 ஆம் ஆண்டிற்குப் பின்னாலும் உற்பத்தியாகும் சிமென்ட்டில் மூன்றில் இரண்டு மடங்கை லெவியாகக் கொடுத்து விட வேண்டும் என்றும், ஒரு மடங்கு சிமென்ட்டை அந்தத் தொழிற்சாலை விற்பனை செய்து கொள்ளலாம் என்றும் சொல்லப்பட்டது. தமிழ் நாட்டில் சராசரியாக காலாண்டிற்கு 6 இலட்சம் டன் சிமென்ட் தேவையுள்ளது. சிமென்ட் மீதான கட்டுப்பாட்டைத் தளர்த்துவதற்கு முன்னாலே 3.90 இலட்சம் டன் சிமென்ட் ஒதுக்கி வந்த மத்திய அரசு கட்டுப்பாட்டைத் தளர்த்திய பிறகு 1.42 இலட்சம் டன் லெவி சிமென்ட் மட்டும் ஒரு காலாண்டிற்கு ஒதுக்கியது. 1983 ஆம் ஆண்டு 1.52 இலட்சம் டன் மட்டுமே உயர்த்தியது. தமிழ் நாட்டில் உற்பத்தி செய்யப்படும் சிமென்ட்டில் 3-ல் 2 பங்கு மத்திய அரசுக்கு மொத்தமாகக் கொடுத்துவிட வேண்டும். இப்படித் தமிழகம் கொடுத்துவிட்டு மிகக் குறைந்த அளவிற்கு அந்தச் சிமென்ட்டைப் பெறுகின்ற ஒரு துர்பாக்கியமான நிலைமை தமிழகத்திற்கு இருந்து கொண்டு இருக்கிறது. கன்ட்ரோல் விலையில் சிமென்ட் 41 ரூபாய்க்கும் வெளி மார்க்கெட்டில் 62 ரூபாய்க்கும் விற்கப்படுகிறது. இதனால் அரசுக்கு வேண்டிய சிமென்ட்டைக் கூட வெளி மார்க்கெட்டில் வாங்கும் நிலைமை ஏற்பட்டுள்ளது.

தமிழ்நாடு அரசு கடுமையான சிமென்ட் கட்டுப்பாட்டைச் சமாளிக்கச் சென்ற ஆண்டு தமிழக மக்களுக்கு வேண்டிய சிமென்ட்டை அளிக்க டான்செம் நிறுவனத்தின் மூலம் கொரியா விலிருந்து சிமென்ட் இறக்குமதி செய்ய அனுமதித்தது. அந்த வகையில், கொரியாவிலிருந்து 1,93,594 டன்னும், தென் கொரியாவிலிருந்து 3,14,500 டன்னும் இறக்குமதி செய்து தமிழக மக்களுக்கு நியாயமான விலையில் சிமென்ட் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்தது. ஆகவே, தமிழகத்தில் சிமென்ட் தட்டுப்பாடு இருக்கிறது என்பதைத் தமிழக மக்கள் உணர முடியாத அளவிற்குத் தமிழக அரசு திறமையாக செயலாற்றியது. அதற்காக தமிழக மக்கள் இந்த அரசைப் பாராட்டிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். இதைக் கூட பொறுத்துக்கொள்ள முடியாத மத்திய அரசு தமிழக அரசு இறக்குமதி செய்வதை நிறுத்தி, மத்திய அரசு ஸ்டேட் டிரேடிங் கார்ப்பரேஷன் மூலம் சிமென்ட்டை இறக்குமதி செய்ய உத்தரவிட்டுள்ளது. மாநில அரசின் உரிமைகள்

1984 மார்ச் 24] [திரு. ஆர். ரங்கசாமி]

எவ்வளவு வேகமாக மத்திய அரசால் பறிக்கப்படுகின்றன என்பதற்கு எடுத்துக் காட்டாக இந்த சிமென்ட் இறக்குமதி செய்து, தமிழக அரசு கொடுக்கின்ற அந்தச் சீரிய பணியைத் தமிழக அரசின் சுதந்திரமான நிர்வாகத்தில் விடாமல் அவர்கள் எடுத்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இதன் மூலம் இந்த ஆண்டு ஏற்பட்டு இருக்கும் நிலைமை என்னவென்றால், சிமென்ட் தட்டுப்பாடு மீண்டும் உருவாகி இருக்கிறது. ரூ. 80, ரூ. 90 என்று சிமென்ட் வெளி மார்ச் கெட்டில் விற்கும் நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, தமிழக அரசு சிமென்ட் இறக்குமதியை நேரடியாகச் செய்து தமிழக மக்களுக்கு வழங்க மத்திய அரசு அனுமதியை வழங்க வேண்டும் என்று இந்த மன்றத்தின் மூலம் நான் வேண்டுகோள் விடுக்க விரும்புகிறேன்.

சர்க்கரை ஆலைகளைப் பொறுத்த வரையில், தமிழகத்தில் இன்றைக்குப் 10 ஆலைகள் கூட்டுறவுத் துறையின் மூலமும் 8 ஆலைகள் தனியார் துறையின் மூலம் 2 ஆலைகள், பொதுத் துறையின் மூலமும் மத்திய அரசு நிர்வாகத்தின் கீழ் ஒரு ஆலையும் நடக்கின்றன. இதிலே டிசம்பர் மாதம் 1983 ஆம் ஆண்டு தமிழக அரசு மதுரா சர்க்கரை ஆலையை எடுத்து இருக்கிறது. சர்க்கரை ஆலை விவசாயிகளுக்கு மிகவும் முக்கியமானதாகும். இதைத் திறமையாக இந்த அரசு நடத்தி வந்தாலும், இதன் மீதான முழு அதிகாரமும் மத்திய அரசிடம் உள்ளது. கரும்பு உற்பத்தி செய்யும் விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கும் விலை மிகவும் குறைவு. டன் ஒன்றுக்கு 135 ரூபாய்தான் மத்திய அரசு நிர்ணயம் செய்துள்ளது. தமிழக அரசு ரூ. 20 சேர்த்து ரூ. 155 தருகிறது. 1983-84 ஆம் ஆண்டில் ரூ. 160 வழங்க வேண்டும் என்று சர்க்கரை ஆலைகளுக்குத் தமிழக அரசு உத்தரவிட்டுள்ளது. இந்த விலை கட்டுப்படியான விலை இல்லை. ஆகவே, இதை உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டும். இதை மனதில் கொண்டு மத்திய அரசு விவசாயிகளுக்குக் குறைந்தபட்சம் ரூ. 200 கொடுக்க வேண்டும். என்னைப் பொறுத்த வரையில் குறைந்த பட்சம் ரூ. 225 ஒரு டன்னுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சமீபத்தில் மத்திய அரசு ரேஷன் கார்டுக்குக் கொடுக்கப்படும் சர்க்கரைக்குக் கூட விலையை உயர்த்தியுள்ளது. ஆனால் விவசாயிகளுக்கு அளிக்கப்படும் விலையை உயர்த்தவில்லை. அதற்குக் காரணம் என்ன என்ற வினாவை நான் எழுப்ப விரும்புகிறேன். தமிழ்நாடு முழுவதும் வீதி விளக்குகளுக்குத் தேவையான உதிரி பாகங்கள் வெளியே இருந்துதான் டென்டர் மூலம் வாங்கி போடப்படுகின்றன. மிகக் குறைந்த விலையில் அவை வாங்கப்படுவதால் போர்ட்டவுடனே பீஸ் போய்விடுகிறது. இதனால் அரசுக்குக் கெட்ட பெயர் ஏற்படுகிறது. இந்த நிலையை மாற்றி அமைக்கும் வகையில் தொழில் நிறுவனமும் மின்சார வாரியமும் இணைந்து ஒரு தொழிற்சாலையை

[திரு. ஆர். ரங்கசாமி]

[1984 மார்ச் 24]

ஏற்படுத்தி, அரசுக்குத் தேவையான மின்சார சாதனங்கள், உதிரி பாகங்கள் எல்லாவற்றையும் தயாரித்து, நல்ல தரமான வகையில் மக்களுக்கு வழங்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் பணிவோடு என் வேண்டுகோளை எடுத்து வைக்க விரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 12-10)

சத்தியமங்கலம் தொகுதியில், மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய அரசு பரிந்துரை செய்ததன் அடிப்படையில் இன்றையதினம் 'பன்னாரி சுகர்ஸ்' என்ற சர்க்கரை ஆலை ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அதற்காக மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அரசுக்கும் மத்திய அரசுக்கும் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சத்தியமங்கலம் வட்டத்தைத் தொழிலில் பின்தங்கிய வட்டமாக அறிவிக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை இந்த நேரத்தில் அவைமுன் வைக்கிறேன்.

மூன்று ஊராட்சி ஒன்றியங்கள்—பவானிசாகர், சத்தியமங்கலம், தாளவாடி—உள்ளன. பவானிசாகரில் அணை கட்டப் பட்டிருப்பதாலும் அங்கே இருக்கிற நிலத்தில் 15 சதவீதம் மட்டுமே பாசனம் பெறுகிறது. மீதி உள்ள நிலம் எல்லாம் மானாவாரி நிலமாக சுமார் ஒரு இலட்சம் ஏக்கருக்குமேல் இருக்கிறது. மைசூருக்கு அருகில் இருக்கிற காமராஜ் நகரைப் பின்தங்கிய வட்டமாக அறிவித்திருக்கிறார்கள். நாம் அவிநாசி வட்டத்தைப் பின்தங்கிய வட்டமாக அறிவித்திருக்கிறோம். சத்தியமங்கலம் வட்டத்தையும் பின்தங்கிய வட்டமாக அறிவித்தால் அங்கே அதிகத் தொழில்கள் தொடங்க வாய்ப்பு ஏற்படும். அதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விவசாயத் தொழில் செய்வதற்கு விவசாயிகள் வாழுகின்ற அந்தந்தப் பகுதிகளிலேயே சிறு தொழில்கள் ஏற்படுத்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். விவசாயத்திற்குத் தேவையான உபகரணங்கள், உதிரி பாகங்கள் தயாரிக்கின்ற சிறு தொழில்களை அவரவர் இருக்கக்கூடிய, விவசாயம் செய்யக்கூடிய இடங்களில் ஏற்படுத்தினால் அவர்கள் விவசாயத் தொழில் இல்லாத நேரத்தில் இந்தத் தொழில்களைச் செய்ய வசதியாக இருக்கும். அதன்மூலம் தங்களைக் காப்பாற்றிக்கொள்ளும் சூழ்நிலை ஏற்படும். ஆகவே, தமிழ்நாடு முழுவதும் பரந்து கிடக்கிற விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு இதுபோன்று பொதுத் துறையின் மூலமாக உதவி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பெரியார் மாவட்டம் சிவகிரியில் தமிழ்நாடு பஞ்சாலை நிறுவனத்தின் பொறுப்பில் இயங்கும் விசைத்தறி ஆலையில் ஏறத்தாழ 150 தொழிலாளர்கள் பணி செய்கின்றார்கள். தற்போது அவர்களில் 100 பேரை 'நோ ஓர்க்' என்று சொல்லி நிறுத்தி உள்ளார்கள். காரணம் கேட்டால் ஆலைக்குத் தேவையான நூல் சப்ளை இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். மேலும் 25 இலட்சம் ரூபாய் மதிப்புள்ள துணிகள் ஆலையில் தேங்கி உள்ளன. நூற்பாலைகளுக்குப் பணம் செலுத்த முடியாததால்

1984 மார்ச் 24]

[திரு. ஆர். ரங்கசாமி]

நூல் வாங்க முடியாத சூழ்நிலை நிலவுகிறது. எனவே தொழிலாளர்களுக்கு வேலை கொடுக்க முடியவில்லை என்று ஆலை மேலாளர் கூறியுள்ளார். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தேங்கியுள்ள துணிகளை அரசு விற்பனைக்கு எடுத்துக் கொண்டு வேலை இழந்து நிற்கும் தொழிலாளர்களை மீண்டும் வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளும் வாய்ப்பை உருவாக்கித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, இந்த மானியக் கோரிக்கைகளை வரவேற்றுப் பேசுகின்ற வாய்ப்பு கிடைத்ததற்காக நன்றி தெரிவித்து, உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன் : மாற்றுத் தலைவரவர்களே இந்தக் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பில் அதிகமான தொழில்கள் வரவேண்டும் ; எம்பிளாய்மென்ட் பொட்டன்ஷியல் அதிகப் படுத்த வேண்டும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதை நாங்கள் வரவேற்கிறோம். ஆனால் இன்று நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய நிலைமை என்ன ? தொழிலாளர்களுடைய எண்ணிக்கை குறைந்துகொண்டே வருகிற அபாயம் இருக்கிறது. குறிப்பாக மதுரா கோட்டஸ் நிறுவனத்தில் 15,000 தொழிலாளர்கள் வேலை செய்தார்கள். இப்போது அங்கே 7,000 தொழிலாளர்களாகக் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைப்போன்று மின்சார வாரியத்தில் 1,20,000 தொழிலாளர்கள் இருந்த இடத்தில் தற்போது 80,000 பேர்கள்தான் இருக்கிறார்கள். இப்படித் தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை குறைந்து கொண்டே வருகிறது.

இதற்குப் பிரதான காரணம் தொழிலில் ஏற்பட்டிருக்கிற நெருக்கடிகள் என்பது நமக்குத் தெரியும். மக்களுடைய வாங்கும் சக்தி (purchasing power) கீழே வந்திருக்கிறது என்பது தான் இதற்கு முக்கியமான காரணம். இதைத் தவிர்க்க அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது என்று பார்க்க வேண்டும்.

சென்னை நகரில் பி. அன்ட் சி. மில் ஜனவரி 15-ந்தேதியிலிருந்து மூடிக்கிடக்கிறது. அதிலே 8,000 தொழிலாளர்கள் வேலை இழந்திருக்கிறார்கள். ஒன்ஸ் பிரைடு ஆஃப் இந்தியன் இன்டஸ்ட்ரி ' என்று இருந்த இந்த நிறுவனம் கொள்ளையடிக்கப் பட்டதன் காரணமாக, காட்டன் பர்ச்சேஸ், கோல் பர்ச்சேஸ், ஃபர்னஸ் ஆயில் பர்ச்சேஸ் போன்றவற்றில் ஃப்ராடு நடந்ததன் காரணமாக, லூட்டிங் நடந்ததன் காரணமாக, ரிசர்வ் ஃப்ரண்டு சாப்பிடப்பட்டதன் காரணமாக இன்றைக்கு அந்த ஆலை மூடிக் கிடக்கிறது. அதனால் தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். நிர்வாகம் சரியாக நடைபெறாததால் பல தொழிற்சாலைகளில் தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கைக் குறைந்து கொண்டே வருகிறது ; பல தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் 180 முந்திரி ஆலைகள் மூடிக் கிடக்கின்றன. அதன் காரணமாக 5,000 தொழிலாளர்கள் வேலை யிழந்திருக்கிறார்கள். அதைப்போன்று கிருஷ்ணாராவ் பாடி ஓர்க்ஸ், இந்தியா ஃபோர்ஜ், அம்பத்தூர் ; லாஸ்கோ ஸ்டீல்ஸ்

[திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்]

[1984 மார்ச் 24]

தர்மபுரி, தர்மபுரி ஸ்டீல் காஸ்டிங்ஸ் ; ஜீவன்லால் அலுமினியம் ஃபாக்டரி, அம்மாண்டிவிளை காயர் ஃபாக்டரி, தமிழ்நாடு ஸ்பின்னிங் மில்ஸ், ஜனார்த்தனா மில்ஸ், சவுத் இந்தியா கிளாஸ் மற்றும் எனாமல் ஓர்க்ஸ் -- இவை அத்தனையும் மூடிக்கிடக்கின்றன. அம்மாண்டிவிளை காயர் ஃபாக்டரியை மூடியதால் சுமார் 20,000 குடும்பங்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இந்தக் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பில் தர்மபுரி ஸ்டீல் காஸ்டிங்ஸ் நிறுவனத்தை திறந்திருப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் உண்மையான தொழிலாளிக்கு எந்தவித வருவாயும், நன்மையும் இல்லாத நிலை அங்கே இருக்கிறது. சவுத் இந்தியா கிளாஸ் அண்டு எனாமல் தொழிற்சாலையைப் பொறுத்தவரையில் இன்று எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னாலும் மூடியிருப்பதாகக் கொள்கைக் குறிப்பிலே இருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் அங்கே உள்ள மிஸ் மேனேஜ்மெண்டும், அங்கே ஏற்பட்டுள்ள ரீசெஷனும் தான். இன்னொரு முக்கியமான காரணம் என்னவென்றால், இன்று தனியார் முதலாளிகள் மட்டுமல்ல, அரசு நிறுவனங்களும் இவ்வாறு செய்துகொண்டிருக்கின்றன. உதாரணமாக, போட் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை, பல்லாவரம் க்வாரி போன்ற பல நிறுவனங்கள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. அவர்கள் சீப் லேபருக்காகத் தேடிப் போகிறவர்கள். டிரான்ஸ்போர்ட்டிலும், எலக்ட்ரிசிட்டி போர்டிலும் இன்று ப்ராபிட் மோடிய் இருப்பதால், அங்குள்ள தொழிலாளர்களுடைய எண்ணிக்கையை குறைக்கக் கூடிய ஆபத்து இருக்கிறது. இன்டஸ்ட்ரியல் கிரோத் ரேட் குறைந்து கொண்டு வருகிறது. அதே போன்றுதான் இன்ப்ராஸ்ட்ரக்சர் பொறுத்தவரையில் மிகத் தெளிவாக ஒன்றைப் பார்க்க வேண்டும்.

“The need for substantial new investments in the infrastructure stands out clearly to relieve the shortages we have experienced in such sectors as power supply, wagon availability and the like, which have acted as major constraints on growth and employment. There will also be need to expand many industries and to set up new ones. The resources for these should not be mobilised in a way that would cripple the possibilities of people satisfying their basic needs on account of rising tax rates.”

இந்த விஷயத்தில் அரசு எங்கே இருக்கிறது என்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த விஷயத்தைப் பொறுத்தவரையில், பவர் கேப்பிடல் மார்க்கெட், கேரண்டி எந்த நிலையில் இருக்கிறது? இதிலே அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். உற்பத்தியைப் பொறுத்த அளவில், ப்ரொடக்ஷன் ஒரு வருட காலத்தில் கூடியிருக்கிறதா என்ற விவரம் குறிப்பிலே இல்லை, மேலும் இங்கே மூன்று ஷிப்ட்களாக வேலை செய்வதற்குத் தொழிலாளர்கள் தயாராக இருக்கிறார்கள். அந்த இன்ஸ்டால்டு கெபாசிட்டியைப் பயன்படுத்தும் முறையில் இந்தத் தொழில்கள் இல்லை. அதற்குப் பிரதான காரணத்தை திரு. எல். கே. ஜா. தலைவர், எகனாமிக் அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் ரிபார்ம்ஸ் கமிஷன் சொல்கிறார்.

1984 மார்ச் 24] [திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்]

The Economic Administration Reforms Commission. ailing textile, sector, the textile industry out of whose prosperity most other industries in India were born, is suffering from increasing sickness, the entire textile economy is suffering from a lot of distributions brought about by well-intentioned but illconceived policies in the field of administration and taxation. The long staple cotton, which we developed in India after considerable research and effort, has virtually become unusable in the country largely because of the higher taxation of the finer counts of yarn which can be spun out of it. Man made fibres and yarns which provide cheap clothing to lower income groups all over the world are taxed as and have thus become, the luxuries of the rich.

The tax concessions meant for handlooms in the interest of employment generation have led to the growth of power looms which threaten the very survival of the weaving section of the integrated mills. The sad part of this story is that weaving in the powerlooms sector is hardly more labour-intensive than in the mills sector. Further its wages are lower, and often mill-owners themselves are owners of powerlooms as well. A well programme of modernisation, much greater freedom in the matter of counts to be spun or fibres and yarns to be employed continuing support to the handloom sector which has established a market for itself in the industrialised countries can lead to higher employment in the textile industry and a better standard of cloth consumption in the community.

ஆனால் பவர்தூம் எங்கே இருக்கிறது என்றால் மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய 1977-ஆம் ஆண்டில் டெக்ஸ்டைல் கண்ட்ரோல் ஆர்டர் கூட பதிரங்கமாக வையலேட் பண்ணப் பட்டிருக்கிறது. இந்த ஹேண்ட்லூம் இண்டஸ்ட்ரிஸ் தரைமட்டமாகிக்கொண்டிருக்கிற நிலை இருக்கிறது. இந்த ஹேண்ட்லூம் இண்டஸ்ட்ரிஸைப் பொறுத்த வரையில் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை.

இன்னொரு விஷயம், ஸ்மால்ஸ்டேல் இண்டஸ்ட்ரிஸினுடைய நிலை என்ன! 1977-78 குறிப்பில் இருக்கிறது. இந்த மாதிரி சிறு தொழிலதிபர்கள் கூட சடுமையாகப் பாதிக்கப்பட்டக் கூடிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். 1.26 இலட்சம் 1976-77லே இருந்தது ஆனால் இன்றைக்கு அந்த தொழிலாளர்களுடைய எண்ணிக்கை 1.15 இலட்சம் ஆக குறைந்திருக்கிறது.

[திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்]

[1984 மார்ச் 24]

அந்த முறையிலே அன்-எம்ப்ளாய்மென்ட் இன்றைக்கு வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை நாம் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம்.

(முற்பகல் 12-20)

இன்று அரசினுடைய 'டான்சி' நிர்வாகம், பொறுத்தவரையிலே மாண்புமிகு உறுப்பினர் நெடுமாறன் அவர்கள் கூட சொன்னார்கள். நானும் ஒரு தகவலைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நமக்குக் கிடைக்கக்கூடிய தகவல் உண்மையாக இருக்குமானால், ஒருசில மாதங்களில் டான்சி நிறுவனங்கள் மூடப்படக்கூடிய ஆபத்துக்கள் இருக்கின்றன. காரணம் என்ன என்றால், அங்கே உற்பத்தி ஆகக்கூடிய பைப்புகளை, மற்றுமுள்ள, பொருள்களை வாங்குவதற்கு ஆள் இல்லாத நிலைமையிருக்கிறது. ஆனால் அதேநேரத்தில் நாம் என்ன பார்க்கிறோம் என்றால், அரசினுடைய நிறுவனமாக இருக்கின்ற 'ட்வார்ட்' போர்ட் கூட அந்த நிறுவனங்களிலேயிருந்து வாங்குவதில்லை. அவர்கள் தனியார் துறையிலேயிருந்து, தனியார் முதலாளிகளிடமிருந்து வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலை கட்டாயமாக மாற்றப்பட்டாகவேண்டும்.

அதேபோன்று இன்று மல்டி-நேஷனல் கம்பெனிகள் சிறு சிறு தொழில்களில் தலையிட்டு, சிறுதொழில்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய கன்சசனை அவர்கள் வாங்கிக்கொண்டு போகக்கூடிய ஆபத்துக்கள் இருக்கின்றன. உதாரணமாக இந்தியா டுபாக்கோ கம்பெனி, மல்டி-நேஷனல் கம்பெனி, மேட்ச் இன்டஸ்ட்ரீஸ், ஸ்மால் ஸ்கேல் இன்டஸ்ட்ரீசுக்காக ஒதுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அவர்கள் அங்கே போய் "New Modern sophisticated Japanese Machineries" கொண்டு வந்து, இந்த மேட்ச் இன்டஸ்ட்ரியிலே அவர்களுடைய மோனாப்பலி வரக்கூடிய ஆபத்துக்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே அந்த முறையிலே உள்ள நிலைகள் மாற்றப்பட வேண்டும். ஸ்மால்ஸ்கேல் இன்டஸ்ட்ரீசுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய அந்தக் கன்சசனை, சிக் இன்டஸ்ட்ரீஸ்க்கு கிடைக்கக்கூடிய அந்தக் கன்சசனை, இவர்கள் வாங்கிக்கொண்டு போகக்கூடிய நிலைமைகள் இருக்கின்றன. எனவே இதைத் தடுக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1984 மார்ச் 24] [திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்]

அதேபோல் இன்று சிறுதொழில்களைப் பொறுத்தவரையில் அவர்களுக்கு 'ரா மெட்டிரியல்ஸ்' கிடைக்கவில்லை. அவர்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டு இருக்கக்கூடிய பல பொருள்கள் பிளாக்-மார்க்கெட்டிலே போகக்கூடிய நிலைமையிருக்கிறது. இது இன்று நேற்று இருக்கக்கூடிய நிலைமையல்ல. சென்ற, 4, 5 வருஷங்களாக இதே நிலைமை தான் இருக்கின்றது. இதை மாற்றுவதற்கு எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் இதுவரையில் எடுக்கப்படவில்லை.

அதேபோல் இந்த இண்டிஜெனஸ் இன்டஸ்ட்ரீஸ்-ஐப் பொறுத்தவரையில் நாம் என்ன பார்க்கிறோம் என்றால், இங்கே சென்னையில் உள்ள அசோக் வேலன்ட்டிலே உற்பத்தி செய்யக்கூடிய வெகிகிள்சை வாங்குவது இல்லை. அரசே பிர்லாவைத் தேடிப் போகக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டு இருக்கிறது. அதேபோல் தமிழகத்திலே உள்ள இந்தியா மீட்டர்ஸ் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய மீட்டர்களை வாங்குவதற்குப் பதிலாக, எலக்டிரிசிடி போர்டே, கல்கத்தாவிற்குப்போய் அங்கே உள்ள பிர்லா நிறுவனங்களைத் தேடிப் போகவேண்டிய நிலைமையிருக்கிறது. ஏன் இந்த இந்தியா மீட்டர்ஸ்-ஐ அரசே எடுத்து, மின்சாரத்துறை அதற்குத் தேவையான மீட்டர்களை வாங்கக் கூடாது என்று நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதேபோன்று என்னுடைய கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே ரப்பர் அதிகமான அளவிலே இருக்கின்றது. அரசினுடைய போக்குவரத்துக் கழகங்களுக்குத் தேவையான டயர் உற்பத்தி செய்வதற்கு, ஒரு டயர் பேக்டரியை அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டோம். ஆனால் ஒன்றும் நடக்கவில்லை.

அதேபோன்று இங்கே மினரல்ஸ் நிறைய கிடைக்கிறது. இன்று 'வோர்ல்ட் மார்க்கெட்டிலே' மிக முக்கியமாக இருக்கக்கூடிய அந்த மினரல்சை வைத்துக் கொண்டு 'டிட்டேனி-யத்தை' உற்பத்தி செய்வதற்காக தமிழக அரசுக்கு 1974-லே புராகிராம் கொடுக்கப்பட்டது. அதன் மீது கூட தமிழக அரசு நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை.

அதேபோல் 'ஸீகர் பேக்டரிஸ்-ஐப் பொறுத்தவரையிலும் இன்றைக்கு நாம் என்ன பார்க்கிறோம் என்றால், பாண்டிய ராஜபுரம் மற்றும் பேட்டை வாய்த்தலை என்ற இரண்டு இடங்களிலேயும், நெல்லிக் குப்பத்தைப் போல் ஏன் நிர்வகிப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்று சர்க்கரை ஆலைகளைப் பொறுத்தவரையில், 'கன்சயூமர் பாயின்ட் ஆஃப் வியூவிலே' ஒரு முக்கியமான இன்டஸ்ட்ரீஸ் என்ற முறையில் அந்த நெல்லிக்குப்பம் ஆலையை

[திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்]

[1984 மார்ச் 24]

நீங்கள் ஏன் என்று நடத்தக்கூடாது. தற்போது அதிகமான லாபத்தை பெற்று, அந்த ஆலை முதலாளிகள் தில்லுமுல்லுகள் செய்கிறார்கள், அது உங்களுக்குத் தெரியும். ஆகவே அந்த முறையிலே அந்த ஆலையை எடுப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை நீங்கள் மேற்கொள்ள வேண்டும். கூட்டுறவுத்துறையை வளர்ப்பதற்கு நீங்கள் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். எனக்கு ஒன்று சொல்லமுடியும். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே இரண்டு கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் அமைப்பதற்கு 1978-லே மனு கொடுக்கப்பட்டு 1981-லே தான் அதற்கு ரெஜிஸ்ட்ரேசன் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1981-லேயிருந்து ஒரு புறம்போக்கு நிலத்திற்காக மனுப்போட்டு, 1983-லேதான் அது சமரசத்தில் ஏற்படுத்திக்கொள்ள முடிந்தது. 1983-லே ஜூன் மாதத்திலே கல் நடப்பட்டது என்றாலும் இன்று வரையிலும் அங்கே கட்டிடம் கட்டி முடிக்கப்படவில்லை. நான் ஏன் இதைச் சுட்டிக்காட்டுகிறேன் என்றால், தொழிலை வளர்ப்பதிலே அரசினுடைய இயந்திரங்கள் எவ்வளவு 'ஸ்லோவாக மூவ்' ஆகிறது என்பதற்காகத் தான் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

உங்களுடைய இன்டஸ்ட்ரியல் பாலிசி எங்கே இருக்கிறது என்றால் டிரேட் யூனியன்சை 'கிரிப்பிங்' செய்வதிலேதான் இருக்கிறது என்பதை நான் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

“Employees who had taken casual leave or compensatory rest and participated in token fast, are not eligible for payment of performance incentive”.

என்று சொல்வதினுடைய அர்த்தம் என்ன? தொழிலாளி எந்தவிதமான தர்ணாவிலேயும் ஈடுபடக்கூடாது என்பது தானே. இந்தக் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பிலேயே மைய அரசு 184 விண்ணப்பங்களுக்கு லைசன்ஸ் வழங்க பரிந்துரை செய்திருக்கிறது என்று சொன்னபிறகு இன்னும் 123 விண்ணப்பங்கள் லைசன்ஸ் கொடுக்கப்பெறாமல் பெண்டிங்கிலே இருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் நேற்றைக்கு முன் தினம் ராஜ்யசபாவிலே இருக்கக்கூடிய அமைச்சர் திவாரி அவர்கள் அங்கே பேசும்போது சொல்லியிருக்கிறார்கள். என்னுடைய இலாக்காவிலே எந்தப் பெட்டிஷனும் பெண்டிங்கிலே இல்லை என்று. இப்படிப்பட்ட நிலையில் மத்திய அரசு நடவடிக்கை எடுக்கின்ற நேரத்திலே அதை எதிர்த்து தொழிலாளர்கள் தர்ணா நடத்தினால் கூட இந்த ஜி.ஓ. படி அந்தத் தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்படக் கூடிய அபாயம் ஏற்படும்.

1984 மார்ச் 24] [திரு. ஜே. வேறம்ச்சந்திரன்]

இரண்டாவது இதிலே நான் தெளிவாக சொல்லிக் கொள்ள விரும்புவது என்னவென்றால், எம்பிளாய்மென்ட் பொட்டென்ஷியாலிட்டி வளரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிற நேரத்திலே தொழிலாளர்களுடைய நலனையும் பாதுகாக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான், தொழிலாளர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் உயரவேண்டும் என்பதற்காகத்தான், வெறும் தொழில்களை ஏற்படுத்தினால் மட்டும் போதாது. எம்பிளாய்மென்ட் பொட்டென்ஷியாலிட்டியும் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும் என்று சொல்லக் கூடிய நேரத்திலே, பலனை அந்தத் தொழிலாளர்கள் அனுபவிக்கும் முறையிலே அரசு தன்னுடைய கொள்கையை உருவாக்க வேண்டும் என்று கேட்டு..... (மணியடிக்கப்பெற்றது).

*திரு. ப. வெங்கடசுப்பிரமணியம் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, 1984-85-க்கான தமிழ்நாடு அரசினுடைய தொழில் கொள்கை திட்டங்களை வரவேற்று சில கருத்துக்களை கூறவிரும்புகிறேன். நம்முடைய மாநிலத்திலே பொதுவாக தொழில்கள் வளர வேண்டிய அளவுக்கு வளராத ஒரு சூழ்நிலையில், நம்முடைய அரசு பொறுப்பு ஏற்ற பின், பல புதிய திட்டங்களை தமிழகத்தில் உருவாக்கி அமைத்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

அதன் மூலம் தொழிலிலே மொத்த உற்பத்தி 26.6 சதவீதம். இந்த சதவீத வளர்ச்சி போதுமானது இல்லை. இந்த வளர்ச்சியை மேலும் போதுமானதாக வளர்ப்பதற்கு நம்முடைய அரசு பாடுபட வேண்டும். பொதுவாக இங்கே பேசிய மாற்றுக் கட்சி உறுப்பினர்கள் எல்லாம் பெர்கேப்பிட்டா இன் பவஸ்ட்மெண்ட் (Per Capital Investment) குறைந்துக் கொண்டு வருகிறது என்று ஒரு மாயையை உருவாக்கி கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் அதற்கு சில புள்ளி விவரங்களை அளிக்க விரும்புகிறேன்.

1977-ல் பேக்டரி ஆக்ட்டின் கீழ் பதிவு செய்த சிறு தொழில்கள் 18 ஆயிரம் ஆகும். ஆனால் 1977-க்குப் பிறகு கிட்டத்தட்ட 48 ஆயிரம் தொழிற்சாலைகளுக்கு மேல் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. அதுபோல DGT D (Medium Scale) என்று சொல்வார்களே, அதில் 200 தொழில்கள் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. 1977-க்குப் பிறகு மினிமம் அண்டு மேஜர் இன்டஸ்ட்ரீஸ் இன் தி ஸ்டேட் 42 ஆக இருந்தது, இப்போது 275 யூனிட்களாக வளரக் கூடிய வாய்ப்பு ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. நம்முடைய தமிழகத்தில் 1977-ல் 2,500 மில்லியன் யூனிட்கள் தான் மின்சாரம் உபயோகப் படுத்தப்பட்டது. 1982-83-லே 3,683 மில்லியன் யூனிட்களும், 1983-84-ல் 4,547 மில்லியன் யூனிட்களும் உற்பத்தியாகி உபயோகமாகிக் கொண்டிருக்கிறது.

[திரு. ப. வெங்கடசுப்பிரமணியம்] [1984 மார்ச் 24]

அதேபோல இன்வெஸ்ட்மெண்ட் இன் தி இன்டஸ்ட்ரீஸ் (Investment in the Industries) 800 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் வளர்ந்துக் கொண்டிருக்கிறது. அகில இந்திய ரீதியிலே எடுத்துக் கொண்டால் தமிழ்நாட்டில் சர்க்கரை உற்பத்தி 10 சதவீதம். சிமெண்ட் உற்பத்தி 20 சதவீதம். ஸ்பின்னிங் கெப்பாசிட்டியில் (spinning capacity) 25 சதவீதம் டோட்டால் ஆடோமைபல் ஆன்சிலியரி அண்ட் ஸ்பேர்பார்ட்ஸ் (Total Automobile Ancillary and Spare Parts) 25 சதவீதம். தீப்பெட்டி உற்பத்தி 60 சதவீதம், லெதர் அண்ட் அதர் பிராடக்ட்ஸ்-லே (Leather and Leather Products) 75 சதவீதம் என்று உற்பத்தியை பெருக்கக்கூடிய அளவுக்கு இன்று வளர்ந்து கொண்டு வருகிறது.

அதேபோல பின் தங்கிய பகுதிகளுக்காக மத்திய அரசு அளிக்கிற உதவிகளையெல்லாம் 14 சதவீதம் பெறக்கூடிய அளவுக்கு தமிழ்நாடு முன்னேறியிருக்கிறது. அத்தோடு 1967-லே தமிழ்நாட்டிலே ஒரே ஒரு தொழில்பேட்டைதான் இருந்தது. 1977-க்குப் பிறகு 5 தொழில் பேட்டைகளை அமைப்பதற்கான ஏற்பாடுகளை தமிழக அரசு செய்திருக்கிறது. மின்சாரக் குறைவினாலே தொழில் வளர்ச்சி பாதிக்கப்பட்டக்கூடாது என்று அதற்காக 2 ஆயிரம் கோடி திட்டம் ஒன்றைத் தீட்டி மத்திய அரசு அனுமதிக்காக நம் அரசு அனுப்பியிருக்கிறது.

அதற்கான அனுமதி கிடைத்தால் மேலும் மின்சார தட்டுப்பாட்டையே தமிழகத்திலே ஓட்டு மொத்தமாக ஒழிக்கக்கூடிய அளவுக்கு வழிவகை செய்து இருப்பதற்காக அரசை நான் பாராட்டுகிறேன். அத்தோடு மட்டுமல்லாமல், கன்சார்ட்டியம் ஆன் இன்டஸ்ட்ரி (Consortium on Industries) என்பது போல, ஜாயின்ட் செக்டார் முறையில் மின்சார உற்பத்தியை அதிகரிப்பதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பொதுவாக தமிழகத்திலே பல்வேறு பகுதிகள் தொழிலிலே பின் தங்கிய பகுதிகளாக அறிவிக்கப்பட்டிருந்தாலும் நான் சார்ந்திருக்கிற காஞ்சிபுரம் தொகுதியிலே எந்தவிதமான தொழிற்சாலைகளும் இல்லை. பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பிறந்த காஞ்சிபுரத்தில் ஓரிகை என்ற இடத்தில் ஒரு தொழிற்பேட்டை ஆரம்பித்தார்கள் தொழில் பேட்டை தொழில்கள் இல்லை. எவ்வித வளர்ச்சியும் இன்றி கேட்பாரற்று இருக்கிறது. பின் தங்கிய பகுதியாக அறிவிக்கப்படாதிதினால் வளரவில்லை. அரசு உதவிகள் கிடைக்கவில்லை. ஆகவே காஞ்சிபுரம் வட்டத்தை பின் தங்கிய பகுதியாக அறிவித்து இங்கு டிட்கோ சிட்கோ மூலமாகவோ அல்லது பிற அரசு நிறுவனங்கள் மூலமாகவோ தொழிற்சாலைகளை அமைக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று.

1984 மார்ச் 24] [திரு. ப. வெங்கடசுப்பிரமணியம்]

அதை ஏன் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால் செங்கல்பட்டு மாவட்டத்திலே தொழிற்சாலைகள் இருக்கிறது என்று கூறிக் கொண்டாலும், அத்தனையும் சென்னையைச் சுற்றி, கிண்டியிலும், ஆவடியிலும், சென்னையை ஒட்டியுள்ள பகுதியிலேயும் இருக்கிறது.

அந்த நிலையை மாற்றி காஞ்சிபுரத்திலே உள்ள அந்தப் பகுதிக்கு நல்ல ஒரு தொழில் பேட்டையை அமைத்துத் தருவதன் மூலமாக அங்கே இருக்கிற ஏழை மக்களுக்கு வேலைவாய்ப்பை ஏற்படுத்தித் தருவதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். காஞ்சிபுரம் பகுதியில் அதிகமான நெசவுத் தொழிலும், விவசாயமும் இருக்கின்றன. நெசவுத் தொழிலுக்குத் தேவையான சாயப் பொருள் உற்பத்தி தொழிற்சாலைகள் (Dyes and Chemicals Industries) ஆரம்பிக்க வேண்டும். தற்போது பம்பாயிலிருந்தும் வட மாநிலங்களிலிருந்தும் Dyes and Chemicals தமிழ்நாட்டிற்கு வருகின்றன. இப்பொருள்களை தயாரிக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுத்தினால் தொழிலை ஒட்டிய தொழிற்சாலைகள் அமையும். ஆகவே அதற்கான ஏற்பாடுகளை நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் அருள் கூர்ந்து செய்யவேண்டுமென கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-30)

அது மட்டுமல்லாமல் இது பாலியஸ்டர் யுகமாக இருப்பதால் அந்தப் பகுதியிலே உள்ள நெசவாளர்கள் பயன் அடையக்கூடிய அளவுக்கு பாலியஸ்டர் இழைகள் தயாரிக்கக்கூடிய தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பித்தால் அந்த மக்களுக்கு உதவிகரமாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் 1967 ஆம் ஆண்டு சட்டமன்றத்திலே பேசுகின்றபோது பிராந்திய சம நிலை ஏற்படுவதற்கு புதுப்புது தொழில்கள் ஆரம்பிக்கப்படவேண்டுமென்று வலியுறுத்தினார்கள். ஆனால் மத்திய அரசு பல நேரங்களிலே மாற்றாந்தாய் மனப்பான்மையோடு நடக்கிறது. மத்திய அரசிடம் அதிகாரக் குவியல் இருக்கிற காரணத்தால் தமிழகத்திலே தொழில்கள் வேகமாக ஆரம்பிக்கப்பட முடியாத சூழ்நிலைகள் இருக்கின்றன. மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் வழங்க மறுப்பதோடு இருக்கின்ற அதிகாரங்களை பறிக்கின்ற நிலை இருக்கின்றது. இந்நிலை மாறவேண்டும். மாநிலங்களுக்கு கூடுதல் அதிகாரங்கள் வழங்கப் படுவேண்டும். குறைந்த பட்சம் Licensing Policy-ஐ மாற்றியமைப்பதற்கு நம்முடைய தமிழக அரசு போராடியோ வாதாடியோ கூடுதலான அதிகாரங்கள் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டுமென்று விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. ப. வெங்கடசுப்பிரமணியம்] [1984 மார்ச் 24]

சிறு தொழில்களுக்கு தற்போது இருக்கும் 20 லட்ச ரூபாய் லிமிட்டை ஒருகோடியாக கிடைப்பதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும். D.G... Unit என்று சொல்லப்படுகின்ற தொழில்கள் 3 கோடி ரூபாய் வரையில் நம்முடைய அரசுக்கு அதிகாரம் இருப்பதை 7, 8 கோடியாக உயர்த்துவதற்குப் பாடுபடவேண்டும்.

அதோடு மட்டுமல்லாமல் தொழிற் சாலைகள் ஆரம்பிக்கிற போது. *State Government should have a say in the setting up of these units* நம்முடைய மாநில அரசு வழி முறைகளையும் வலியுறுத்தக்கூடிய அளவுக்கு அதை மாற்றியமைக்கவேண்டும். சென்னையிலே துடையில்லாத வணிக மண்டலம் அமைப்பது தமிழகவரலாற்றிலே ஒரு திருப்பு முனையாக அமையும் என்பதால் நான் அதைப் பாராட்டுகிறேன். வரவேற்கிறேன்.

மற்றொரு முக்கியமான அம்சம் என்னவென்றால் தெரழில் களுக்கு உரிமம் வழங்குகிற கொள்கையாகும். 1980 இல் நம்முடைய மாநில அரசு 108 பரிந்துரைகளை மத்திய அரசுக்கு அனுப்பியது. 57 பரிந்துரைகளை மத்திய அரசு ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. 1981 இல் 92 பரிந்துரைகளை மத்திய அரசுக்கு அனுப்பியதில் 44 பரிந்துரைகளை அது ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. 1982 இல் 184 பரிந்துரைகளை நம்முடைய அரசு அனுப்பியதில் 67 பரிந்துரைகளை மத்திய அரசு ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. மீமாதம் நம்முடைய மாநிலம் 3 ஆண்டுகளிலே செய்த 384 விண்ணப்பங்களிலே 123 விண்ணப்பங்கள் மத்திய அரசிடம் நிலுவையில் உள்ளன. எதற்கு எடுத்தாலும் அவர்களுடைய ஒத்துழைப்பை அவர்களுடைய ஆதரவை நாட வேண்டிய நிலைமையு மாற்ற வேண்டும். அரசுக்கு முழுமையான அதிகாரங்கள் தொழிற்சாலைகள் அமைப்பதில் தேவை என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் வாதாடி பெறவேண்டுமென்று வேண்டிவிரும்பிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மத்திய அரசு Zero Industry district என்ற தேவையில்லாத நிலையை பின்பற்றுகிறது. மாறி வருகிற காலச் சூழ்நிலையில் இது தேவையில்லாத திட்டம் என்று கருதுகிறேன். அப்படி எடுத்துக் கொண்டால் தென் மாவட்டங்களில் தென் இந்தியப் பகுதிகளிலே ஒரே ஒரு மாவட்டம் தொழிற்சாலை இல்லாத மாவட்டமாக இருப்பதாக அவர்களுடைய குறிப்புகள் இருக்கின்றன. அதுபோன்ற நிலைமைகள் மாறி ஒவ்வொரு பிளாக்கிலும் (Block development officer) அவர்களைக் கொண்டு தொழில் இல்லையென்றால் தொழில் ரீதியாக பின்தங்கிய பகுதியாக அறிவித்து அந்தப் பகுதியில் தொழில்களை ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்) Zero industry district) என்பதை (Zero Industries Block) என்று மாற்றி அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1984 மார்ச் 24] [திரு. ப. வெங்கடசுப்பிரமணியம்]

மத்திய அரசு முதலீடுகள் கடத்த 10 ஆண்டுகளாக கொஞ்சம் கொஞ்சமாக குறைந்தகொண்டே வந்திருக்கிறது. ஆரம்பத்திலே 8 சத வீசுதம் ஆக இருந்தது. 4 சத வீதமாக குறைந்திருக்கிற சூழ்நிலை இருக்கிறது. இது நல்ல சூழ்நிலையல்ல. மத்திய அரசு இதுபோன்று சூழ்நிலை உருவாக்கியதை வன்மையாகக் கண்டிக்கிறேன். காலப்போக்கிலே தமிழகத்திலே மத்திய அரசின் இன்வெஸ்ட்மெண்டே ஒன்றுமே இல்லாமல் போய்விடுமோ என்று அஞ்சுகிறேன்.

அது போன்ற நிலைமை ஏற்படாமல் நம்முடைய தமிழகத்திற்கு மத்திய அரசு உரிய பங்கை வழங்கவேண்டும். தமிழ் நாட்டிற்கு உரிய பங்கை மத்திய அரசிடமிருந்து பெற இன்னும் வேகமாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமே. நாம் தமிழகத்தில் மிகவும் அதிகமாக எதிர்பார்த்து கொண்டிருந்த சேலம் உருக்காலை திட்டத்தை பற்றி பல்வேறு சூழ்நிலையில் நம்முடைய தமிழக மக்கள் போராடிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். சேலம் உருக்காலை 1977-ல் ரூ. 560 கோடி முதலீட்டில் மத்திய அரசால் ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்டது. முதற்கட்டமாக ரூ. 127 கோடி செலவில் ஆண்டு ஒன்றுக்கு 32,000 டன் துருபிடிக்காத தகடுகள் தயாரிக்க மைய அரசு தனது அனுமதி அளித்தது. இதுவரை இத்திட்டத்தில் ரூ. 167 கோடி தான் செலவிடப்பட்டதாக தெரிகிறது. வெறும் உருட்டாலையாகத்தான் நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளது. இதனை ஒருங்கிணைந்த உருக்காலையாக மாற்ற வேண்டும் என்று இந்த அரசு பலமுறை வற்புறுத்தியும் மைய அரசு 1984-85 ஆம் ஆண்டு வரவு-செலவு திட்டத்தில் ரூ. 5 கோடி தான் ஒதுக்கியுள்ளது. மத்திய அரசு அந்த திட்டத்தை செயல்படுத்துவதில் தயக்கம் காட்டுவது ஆகும் என்று நான் கருதுகிறேன். கூடிய விரைவில் மத்திய அரசு இந்தத் திட்டத்திற்கு தமிழக மக்களுடைய வேண்டுகலை நிறைவேற்றுவதற்கு ஒத்துழைப்புத் தரவேண்டும். துரித நடவடிக்கை எடுக்க மாநில அரசு மேலும் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமே.

அடுத்து, இத்துஸ்தான் போட்டோ பிலிம் தொழிற்சாலை நம்முடைய தமிழகத்தில் உள்ள உதகையில் ஆரம்பிப்பதாக இருந்தது. ஆனால் அரசியல் சூழ்நிலையின் காரணமாக தமிழகத்தை புறக்கணிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தின் அடிப்படையில் மத்திய அரசு அதை உதக மண்டலத்திலிருந்து வட மாநிலங்களுக்கு மாற்றி இருக்கிறார்கள். மேலும் காந்த நாடா Magnetic Tape Plant சுமார் ரூ. 10 கோடி திட்டமும், எக்ஸ்ரே பிலிம் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலையும் சுமார் ரூ. 100 கோடி அளவில் உதகையில் ஆரம்பிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. ப. வெங்கடசுப்பிரமணியம்] [1984 மார்ச் 24]

அதோடு மட்டும் அல்லாமல் டி.வி.க்கு தேவையான டியூப்புகள் தயாரிக்கின்ற அந்த தொழிற்சாலைக்கும் நம்முடைய அரசின் சார்பில் பரிந்துரை செய்யப்பட்டிருக்கிறது, மத்திய அரசிலிருந்து இது வரை அதற்கான அனுமதி வரவில்லை என்று அறிகிறேன். அதற்கான அனுமதி அளிக்கவேண்டும். அதோடு நம்முடைய பகுதியில் தொழிற்சாலைகள் வளர்வதற்கு இரண்டொரு மோசனைகளை நான்கூற விரும்புகிறேன். பொதுவாக மற்ற மாநிலங்களில் இது போன்று புதிய தொழிற்சாலைகள் ஆரம்பிக்கின்ற காலத்தில் ஆந்திராவில், கர்நாடகாவில் எல்லாம் சேல்ஸ் டாக்ஸ் 5 ஆண்டு களுக்கு இல்லாமல் செய்திருக்கிறார்கள். அது போன்ற ஒரு சூழ்நிலையை தமிழகத்தில் ஏற்படுத்தினால் உதவிகரமாக இருக்கும். அதோடு மட்டும் அல்லாமல் குஜராத் மாநிலத்தில் *rotac centres* என்று ஒன்றை வைத்துக்கொண்டு அதன் மூலம் தொழில் முனைவோர்களுடைய பிரச்சனைகளை நேரடியாக ஆராய்ந்து அதை நிவர்த்தி செய்வதற்கு வழிவகைகளைச் செய்திருக்கிறார்கள். அது போன்ற ஒரு சூழ்நிலையை இங்கு ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும். அதோடு மட்டும் அல்லாமல் Centrally aided Revolving Fund for State Industrial Corporation ஏற்படுத்தினால் நல்லது. ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்கும் அந்த தொழில் சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்கு உதவுவதற்காக தனியாக நிதி ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும். அதோடு மட்டும் அல்லாமல் கெமிக்கல் இண்டஸ்ட்ரீஸ் பொருள்களுக்கு நம்முடைய மாநிலத்தில் 8 சதவீதம் மற்ற மாநிலங்களில் 4 சதவீதம் வரி வசூலிக்கின்ற சூழ்நிலை இருக்கிறது. அது போன்ற சூழ்நிலையை அரசு கருதி அந்த டாக்ஸ் பேட்டர்னை Tax Pattern-ஐ திருத்தி அமைத்து அந்த தொழிற்சாலைகள் வளருவதற்கு எந்த அளவுக்கு மாற்றலாமோ அந்த அளவிற்கு மாற்ற அரசு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டு இந்த மானிய கோரிக்கையை வரவேற்று அமர்கிறேன். நன்றி வணக்கம்.

*திரு. மு. அப்பா தரை: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்து இருக்கக்கூடிய தொழில் மானிய கோரிக்கைககள் மீது இந்திய கம்யூனிஸ்டு கட்சியின் சார்பாக சில கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்ல நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் ஆற்றிய உரையில் தமிழக அரசினுடைய தொழில் கொள்கைப் பற்றி சொல்கிற போது மாநிலத்தின் தெர்ப்பில் வளர்ச்சி பாதிக்கப்பட்டுள்ளது என்றும், நிலையானப் பொருளாதார வளர்ச்சித் திட்டங்கள் ஒரு சில மட்டுமே மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன என்றும் ஒரு சில தரப்பினரிடையே ஆதாரமற்ற கருத்து நிலவி வருகிறது என்று இங்கே மேற்கோள் காட்டியிருக்கிறார்கள். நீங்கள் வேண்டுமானால் கேட்கலாம் ஆதாரம் வைத்து இருக்கிறீர்களா என்று இங்கே இருக்கக்கூடிய ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்த நண்பர்களும் மாண்புமிகு அமைச்சர்களும் கேட்கலாம். இதோ உங்களுக்கு நான் உங்களுடைய ஆதாரங்களையே தருகிறேன். நம்முடைய மாண்புமிகு தொழில்

1984 மார்ச் 24]

[திரு மு. அப்பாதுரை]

அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்து இருக்கக்கூடிய கொள்கை விளக்கக் குறிப்பில்கடந்த 10 ஆண்டுகளில் தமிழ்நாட்டில்மைய அரசு செய்த முதலீடுகள் 8 சதவீதத்திலிருந்து 4 சதவீதமாகக் குறைந்துள்ளது. இங்கு ஏற்பட்டுள்ள சமமின்மையை விரைவில் சரி செய்யுமாறு மத்திய அரசை மாநில அரசு வற்புறுத்தி வருகிறது. புதிய திட்டங்கள் உருவாகும் போதெல்லாம், புதிய திட்டங்களை இம் மாநிலத்தில் அமைக்குமாறு மாநில அரசு மத்திய அரசினை கேட்டுக்கொள்கிறது. எனினும், இம்மாநிலத்தில் மத்திய அரசு தொழிற்சாலைகள் 11 மட்டுமே உள்ளன. இவையனைத்தும் 1967 ஆம் ஆண்டிற்கு முன்னரே நிறுவப்பட்டவை. 1967 ஆம் ஆண்டிற்குப் பின்னர், மத்திய அரசின் நடுத்தர அளவிலான இரு திட்டங்கள் மட்டுமே இம்மாநிலத்தில் நிறுவப்பட்டுள்ளன, என்று விளக்கக் குறிப்பில் இங்கே குறிப்பிட்டு இருக்கிறீர்கள். இதன்மூலம் நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுவது எல்லாம் தமிழகத்தில் கடந்த 10 ஆண்டு காலமாக மிகப்பெரிய தொழிற்சாலை ஏற்படவில்லை. அதன்மூலம் தமிழகத்தில் தொழில் வளர்ச்சி ஏற்படவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டு இங்கே நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை முதற்கண் நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12.40)

நம்முடைய தமிழகம் தொழில் வளத்தில் முன்னேறவேண்டும் என்று சொல்லும்பொழுது உண்மையில் என்ன நிலைமை இருக்கிறது? இங்கே பல்வேறு மானியங்களுக்கு நம்முடைய அரசு ஒதுக்கீடு செய்கிறது. நீங்கள் வானளாவப் புகழ்ந்து கொண்டிருக்கின்ற சத்துணவுத் திட்டத்திற்கு 200 கோடி ரூபாய், 250 கோடி ரூபாய் என்று ஒதுக்குகிறீர்கள். அதை நாங்கள் மறுக்கவில்லை. காவல் துறைக்கு 86 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தாழ்ந்த தமிழகம் தலைநிமிர்ந்து நிற்கவேண்டும், தொழில் வளத்தைப் பெருக்கவேண்டும் என்று சொன்னால் அதற்காக ஒதுக்கியுள்ள பணம் எவ்வளவு என்று பார்க்கின்ற பொழுது 18 கோடி ரூபாய்தான். ஆகவே, இந்த அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில் தொழில் வளத்தைப் பெருக்கும் திட்டத்தில் இந்த அரசுக்கு நாட்டம் இல்லை என்பதைத்தான் நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தமிழக மக்களுடைய உயிர் மூச்சாகவும், தென் மாவட்டங்களில் பெரும் கிளர்ச்சிக்குக் காரணமாகவும் இருப்பதும், வியாபார ஸ்தலத்திலே இருப்பவர்கள் போராடுகின்ற ஒரு நிலையை ஏற்படுத்தக் கூடியதாகவும் இருப்பதுமான தூத்துக்குடி—கரூர்—திண்டுக்கல் அகல இரயில் பாதை திட்டத்தைப் பற்றி ஆளுநர் உரையிலேயும் இல்லை; நம்முடைய தொழில் கொள்கைக் குறிப்பிலேயும் ஒரு வார்த்தைகூட இல்லை. அப்படிப்பட்ட நிலையில் தொழில் முன்னேற்றம் எங்கேயிருந்து, எப்படி

[திரு மு. அப்பாதுரை]

[1984 மார்ச் 2-ம்]

ஏற்படும் என்பதைப்பற்றி எங்களுக்குச் சந்தேகம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், பக்கத்தில் உள்ள கேரளாவில் ஆறு மாதங்களுக்கு ஒரு ஆட்சி என்று நீங்கள் பேசுகின்ற நிலையிலே அது கொச்சையாக இருந்தாலும், அந்த மாநிலத்திலே இருப்பவர்கள் எர்ணாகுளத்திற்கும் திருவனந்தபுரம் வழியாக தூத்துக்குடி அகல இரயில் பாதையைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஆனால், தமிழகத்தில், தூத்துக்குடி துறைமுகத்தோடு இணைக்கும் வகையில், மதுரை. கோயம்புத்தூர், திருச்சி, சென்னை போன்ற பெரிய நகரங்களை இணைக்கும் விதத்தில், அகல இரயில் பாதைத் திட்டம் இல்லாததால் இன்றைக்குத் தமிழகத்தின் தொழில் வளர்ச்சியும் தொழில் முதலீடுகளும் குறைந்திருக்கின்றன. ஆகவே, கருர்—திண்டுக்கல் அகல இரயில் பாதைத் திட்டத்தைப் பெறுவதற்கு நம்முடைய மாநில அரசு போராட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போலவே, நாம் விண்ணப்பிக்கும் விண்ணப்பங்களுக்கு மத்திய அரசானது தொழில் முதலீட்டு உரிமங்களைத் தருவதற்குக் கால தாமதப்படுத்துகிறார்கள் என்று சொல்கிறீர்கள். எனக்கு முன்னால் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஹேமச்சந்திரன் அவர்கள், நேற்று, நாடாளுமன்றத்தில் சொன்ன கேள்வி—பதிலைச் சுட்டிக்காட்டினார்கள். நாங்கள் தாமதப்படுத்தவில்லை என்று மத்திய அரசு அறிவிக்கிறது என்றால் நம்முடைய மாநில அரசு அப்படிப்பட்ட உரிமங்களைப் பெறுவதற்கு அமைச்சரவர்கள் என்ன நடவடிக்கைகளை எடுத்தார்கள், நம்முடைய அதிகாரிகள் என்ன நடவடிக்கைகளை எடுத்தார்கள் என்ற அந்த விவரங்களைச் சொல்லியிருக்கலாம். அப்படிப்பட்ட தகவலே இல்லை என்பதால் நீங்கள் வாய்முடி மெளனிகளாக இருக்கிறீர்கள் என்றுதான் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அந்த அடிப்படையில் பார்க்கின்றபொழுது, பெரம்பூர் வேகன் பழுது பார்க்கும் தொழிற்சாலையை வேகன் உற்பத்தி தொழிற்சாலையாக மாற்றலாம் என்று நிபுணர் குழு சிபார்சு செய்திருக்கிறது. அப்படிச் செய்வதற்கு ஆக்கபூர்வமான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆயிரம் கிலோ மீட்டர் நீளம் கடற்கரையைக் கொண்ட நம் நாட்டில், 400-க்கு மேற்பட்ட கடற்கரைப் பகுதிகளைக் கொண்டதாக இருப்பது நம்முடைய தமிழகம். தூத்துக்குடியிலும், சென்னையிலும் துறைமுகங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் இந்தத் துறைமுகங்களில் இன்றைக்குச் சரக்குகளை ஏற்றி, இறக்க சில கப்பல்கள் வருகின்றனவே தவிர கப்பல்கள் தங்கிப் பழுது பார்க்கின்ற கப்பல் கூடங்களை ஏற்படுத்துவதற்கு

1984 மார்ச் 24]

[திரு மு. அப்பாதுரை]

முயற்சிக்க வேண்டும். அதன் மூலம் ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கும் என்பது மட்டும் அல்ல பெயிண்ட் தொழிற்சாலையை உருவாக்கும் நிலைமையும் ஏற்படும். எனவே, சென்னையிலேயும், தூத்துக்குடியிலேயும் கப்பல் பழுது பார்க்கின்ற கூடங்களை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, வளர்ச்சி மையங்கள் என்று ஒசூரையும் கும்முடிப்பூண்டியையும், இராணிப்பேட்டையையும், தூத்துக்குடியையும் வைத்திருக்கிறார்கள். ஒசூரில் தேக்கமான நிலை ஏற்பட்டு, குடிநீர்ப் பற்றாக்குறை என்ற சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட நிலையில் மீண்டும் ஒசூரில் மூலதனத்தைப் போடுவது என்பதும், வளர்ச்சி மையம் என்று அறிவிப்பதும் சரியா? எனவே, அதை மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தூத்துக்குடியில் இன்றைக்கு நில ஆர்ஜிதம் செய்வதற்கான ஏற்பாடுகள் நடக்கின்றன என்று கோடிட்டுக் காட்டியிருக்கிறீர்கள். அதைத் துரிதப்படுத்த வேண்டும். வறங்காலத்தில் சென்னைக்கு அடுத்தபடியாக மிகப்பெரிய தொழில் கேந்திர நகரமாக ஆவதற்கான வாய்ப்பு பெற்ற தூத்துக்குடியில் சிப் காட் ஏற்படுத்துவதற்கு துரித நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பொதுநிறுவனங்களைப் பொறுத்த வரையில் இன்றைக்குப் பல்வேறு நிறுவனங்கள் நமக்குக் கொடுக்கின்ற கணக்கெல்லாம் நஷ்டக் கணக்குத்தான். ஒரு காலத்திலே நம்முடைய முதறிஞர் திரு. இராஜகோபாலாச சாரியார் அவர்கள் பொதுத்துறை வெள்ளை யானை என்று சொன்னார்கள். அந்தக் கருத்தை உறுதிப்படுத்துகிற அளவில்தான் அரசாங்கத்தின் கொள்கை இருக்கின்றது. அதற்குப் பிரதானமான காரணம் அங்கே மிகப்பெரிய நிர்வாகச் சீர்கேடு நடக்கின்றது.

அதைப்பற்றிப் பேசுவதற்கு முற்படுகின்றபோது அதற்காகத் தான் பொது நிறுவனங்கள் குழு இருக்கின்றது என்று நீங்கள் சொல்லாம். அந்தக் குழு எப்படிச் செயல்படுகின்றது என்பதை இங்கே இருக்கின்ற மாமன்ற உறுப்பினர்கள் அனைவரும் அறிவார்கள். ஆகவே அது மட்டும் போதாதது. ஆகவே அவற்றை எல்லாம் நல்ல முறையில் கண்காணிக்கவும், அங்கே ஏற்படுகின்ற சீர்கேடுகளையும், ஒழுங்கினைங்களையும் களையவும் தனியாக ஒரு குழுவினை அமைக்க வேண்டும். மேலும் பொது நிறுவனங்கள் பற்றி தனியாக ஒரு பொது விவாதம் நடத்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். குறிப்பாக நம்முடைய

[திரு மு. அப்பாதுரை]

[1984 மார்ச் 24]

பொது : நிறுவனங்களில் ஒன்றாக தமிழ்நாடு உப்பு நிறுவனம் இயங்குகின்றது. நான்கு இரண்டு மூன்று முறை சென்று பார்த்திருக்கிறேன். நெல்லை மாவட்டத்திலுள்ள உப்புத் தொழிலாளர் சங்கத் தலைவன் என்ற முறையில், அந்தத் தொழிலைப் பற்றித் தெரிந்தவன் என்ற முறையில் இங்கே ஒன்றைச் சொல்லவிரும்புகிறேன்.

எங்களுடைய மாவட்டத்திலே மிகப்பெரிய கோடல்வரர்கள் உப்புத் தொழிற்சாலை மூலமாக ஏற்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், குரதிர்ஷ்டசமாசு தமிழ்நாடு உப்புத் தொழில் நிறுவனம் நஷ்டச் சுணக்கைக் காட்டுகின்றது. ஆயிரக்கணக்கான, இலட்சக்கணக்கான மூட்டை உப்பு அங்கே மண்மூடி மேடாகக் கிடக்கின்றது. அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கின்றது. அந்த நிலைமையை எல்லாம் நீக்கவேண்டும். அதைப் போன்று இன்றைக்கு நாம் எடுக்கக்கூடிய தொழிற்சாலைகளைப் பொறுத்தவரையில் தமிழகத்திற்குப் பெரிய நெருக்கடி ஏற்பட்டு, அதிலே அவை எல்லாம் சிக்கித் தவித்துக் கொண்டிருக்கின்றன.

அரசாங்கத்தினுடைய தொழிலாளர் கொள்கை பற்றி இன்றைக்குப் புள்ளிவிவரம் சொல்கிறது. தமிழகத்தில் இருக்கக்கூடிய பதிவுசெய்யப் பட்ட ஆலைகளில் பணிபுரிகின்ற தொழிலாளர்கள் 7 இலட்சம் பேர். அவர்களில் ஒரு இலட்சம் பேர் இன்றைக்குத் அந்தத் தமிழ்நாடு அரசினுடைய தொழிலாளர் விரோதக் கொள்கை காரணமாக கதவடைப்பு, லே ஆஃப் ஆகியவற்றின் மூலம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதனால் இந்த அரசாங்கத்தினுடைய தொழில் கொள்கை, இப்படிப்பட்ட நிலைமை இருந்தால் தமிழகத்திலே தொழிலாளர் பெருகுமா? ஆகவே தொழிலாளர் கொள்கையை நீங்கள் மாற்றியாகவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, நேற்றைய தினம் வரையில் தமிழகத்தில் ஸ்டிரைக், லே ஆஃப் ஆகியவற்றால் பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளர்கள் 11 ஆயிரத்து சொச்சம் பேர்தான். அதிலும் பி. அண்ட் சி. மில்லிலே இருக்கக்கூடிய 7,800 பேரையும் கழித்துவிட்டால் 3,550 பேர்தான் வருகிறார்கள். இவ்வளவுதான் நம்முடைய தமிழ்நாட்டில் உள்ள ஆர்கனைஸ்ட் லேபரர்ஸ். மொத்தம் 9 இலட்சத்து 41 ஆயிரத்து 99 பேரில் இவ்வளவு பேர்தான் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் மிகைப்படுத்தக்கூறுகிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1984 மார்ச் 24]

திரு. மு. அப்பாதுரை : மாண்புமிகு மாற்றுத்தலைவர் அவர்களே, 1983 ஆம் ஆண்டில் தமிழகத்தில் மனித இழப்பு மட்டும் 2 இலட்சம் என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுடைய சுவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : அதற்கு ஒரு காரணம் உண்டு. நாமே இலங்கைப் பிரச்சினைக்காக ஒரு நாள் தமிழகம் பூராவும் ஹர்த்தால் செய்த காரணத்தால் மனித இழப்பு நாள் அதிகமாக ஆயிற்று என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. மு. அப்பாதுரை : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பதிவு பெறாத தொழிலாளர்கள்தான் அதிகம் என்று சொன்னார்கள். அவைகள் எல்லாம் உற்பத்திக்குறைவுக்கு காரணங்கள் இல்லையா? ஆகவே அப்படிப்பட்ட நிலையை நீங்கள் மாற்றியாக வேண்டும். இன்றைக்கு மிகப்பெரிய தொழிற்காலகைகள் ஏற்படாத தன் காரணத்தால் விளைவு என்ன? சிறு தொழில்களிலும் முடக்கம் ஏற்பட்டு இருக்கின்றது. அதற்கு பிரதான காரணம் என்ன? மூலப்பொருள் கிடைக்கவில்லை என்பதுதான். மேலும் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருட்களுக்கு விரிவான சந்தை வசதி இல்லை. மேலும் இன்டஸ்ட்ரியல் ஹார்மனி என்று சொல்வார்களே அந்தத் தொழில் இணைப்பு இல்லாத காரணத்தாலும் சிறு தொழில்கள் எல்லாம் நசிந்து இருக்கின்றன. ஆகவே அந்த நிலைமையைப் போக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சர்க்கரை ஆலையைப் பொறுத்தவரையில் இன்றைக்கு நமக்கு மிகப் பெரிய இலாபம் என்று சொன்னாலும் கூட கரும்பை உற்பத்தி செய்யச் கூடிய தொழிலாளர்கள் இன்றைக்கு மிகப்பெரிய பாதிப்புக்கு உட்படுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக சர்க்கரை ஆலை முதலாளிகள் அந்தக் கரும்பு விவசாயிகளுக்கு முன்பணம் கொடுக்கிறார்கள். அப்படிக் கொடுக்கப்பட்ட முன்பணத்திற்கு இரண்டு தவணை பணத்தைப் பிடித்தம் செய்கிறார்கள். ஆனால் அதற்குப் பிறகும், இரண்டாண்டு காலம், மூன்றாண்டு காலம் கழித்தும் அவர்களால் அந்தத் தவணையைக் கொடுக்க முடியாத காரணத்தால் கரும்புத் தொழிற்சாலைகளில் மிகப்பெரிய தேக்கம் ஏற்பட்டிருக்கின்றது.

(பிற்பகல் 12-50)

இன்றைக்குச் சர்க்கரை ஆலைகளிலுள்ள கழிவுப் பொருளை வைத்து, எரி சாராயம் இன்டஸ்ட்ரியல் ஆல்களால் உற்பத்தி செய்ய முடியும். அப்படிப்பட்ட வாய்ப்பினை தமிழக அரசு உருவாக்க வேண்டுமென்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். சு

[திரு மு. அப்பாதுரை]

[1984 மார்ச் 24]

நலிவுற்ற தொழில் நிறுவனங்களுக்கு உதவி செய்வது என்ற அடிப்படையில் இன்றைக்கு 12 நிறுவனங்களை எடுத்திருக்கிறீர்கள். அப்படிப்பட்ட நலிவுற்ற நிறுவனங்களுக்கு நீங்கள் உதவி செய்வதன் மூலமாக, அவைகள் வளம் பெற்று மீண்டும் நல்ல முறையிலே செயல்பட்ட பிறகு, அந்த நிறுவனங்களை மீண்டும் அந்தத் தனியார்களுக்குக் கொடுப்பது என்பது சரியான கொள்கைதானா? அப்படிப்பட்ட நிலைமைகளை மாற்றி, அவைகளை அரசே கையகப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும், ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை.)

அதேபோன்று தமிழகத்தில் கடந்த 4 ஆண்டு காலத்தில் தொழில் கல்வி பெற்ற மாணவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு குறைந்திருக்கிறது என்று சொன்னால், தமிழகத்தில் இன்றைக்கு தொழில் உற்பத்தியில்லை, தொழிற்சாலை பெருகவில்லை யென்பதைத்தான் காட்டுகிறது.

அடுத்தபடியாக திருச்சி மாவட்டம், பேட்டைவாய்த் தலையில் காவேரி சர்க்கரை ஆலையிருக்கிறது. நலிவுற்ற நிலையில் 1979 ஆம் ஆண்டு இந்த ஆலையின் நிர்வாகப் பொறுப்பை மத்திய அரசு ஏற்றுக் கொண்டது. இந்தச் சர்க்கரை ஆலையைப் பொறுத்தவரையில் நல்ல நிலையில் இயங்கி வருகிறது. ஆகவே, இந்த ஆலையைத் தமிழக அரசு ஏற்று நடத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே போன்று ஊட்டியிலே இருக்கக்கூடிய கலர் பிலிம் தொழிற்சாலையை நம்முடைய தமிழகத்திற்குக் கொண்டு வருவதற்கு அரசு தவறிவிட்டது. அதைக் கொண்டு வர நீங்கள் முயற்சி செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய ஒட்டப்பிடாரம் சட்டமன்றத் தொகுதி, நெல்லை மாவட்டத்திலே மிகவும் பின்தங்கிய தொகுதி; தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் அதிகமாக வாழக் கூடிய தொகுதி இந்த நாடு விடுதலை பெறுவதற்காக முதன் முதல் விடுதலைக் குரல் எழுப்பிய வீரபாண்டிய கட்டபொம்மன் பிறந்த பாஞ்சாலங்குறிச்சியும் அவர் இறந்த கயத்தாரும் என்னுடைய தொகுதியில் தான் இருக்கின்றன. நம்முடைய மரியாதைக்குரிய வ. உ. சிதம்பரம் பிள்ளை பிறந்த மண் அந்த மண். இப்படிப்பட்ட வரலாற்றுப் புகழ்மிக்க அங்கு ஒரு கூட்டுறவு நூற்பாலை உருவாக்கித்தர வேண்டும். அதைப் போல கயத்தாறு மிகவும் பின்தங்கிய பகுதி. அங்கே ஒரு கூட்டுறவுத் தொழிற்பேட்டை அமைத்துத் தரவேண்டும். அதே போன்று என்னுடைய அருமை தோழர், திரு. டி. கே. நல்லப்பனுடைய பெருந்துறை தொகுதியைப் பிற்பட்ட பகுதியாக அறிவிக்க வேண்டுமென்றினை கேட்டுக் கொள்கிறேன்.... (மணியடிக்கப் பெற்றது).

1984 மார்ச் 24]

*திரு. துரைமுருகன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, நம் முடைய மாண்புமிகு தொழில் துறை அமைச்சரால் இந்த மாமன்றத்திலே வைக்கப்பட்டிருக்கிற மானியக் கோரிக்கையின் மீது நான் சார்ந்திருக்கிற திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலே சில கருத்துக்களைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். பட்ஜெட் படிக்கிறபொழுது வேறு ஒரு அமைச்சர் இந்தத் துறையிலே இருந்தாலும் மாண்புமிகு சட்டத் துறை அமைச்சர் இப்பொழுது இதையும் சேர்த்து வைத்திருக்கிறார்.

‘இதனை இதனால் இவன்முடிக்கும் என்று ஆய்ந்து அதனை அவன்கண் விடல்’

என்று காலையிலே நம்முடைய சபாநாயகர் குறள் படித்திருக்கிறார். அந்தக் குறள் அவருக்குத் தான் பொருத்தமோ, என்னவோ, தெரியவில்லை. எனவே நசிந்து போயிருக்கிற பந்தயக் குதிரை போல ஒரு காலத்திலே தமிழ் நாட்டிலே தொழில் துறை இருந்தது. அது நொண்டிக்குதிரையாக மாறி இருக்கிறது. நொண்டிக் குதிரைக்குப் புத்தூர் கட்டுப் போடுவதற்காக நம்முடைய மாண்புமிகு பொன்னையன் அவர்கள் வந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய காலத்திலாவது இந்தக் குதிரையை நல்ல குதிரையாக மாற்றுவதற்கு, தொழில் துறையைச் செம்மை யாக்குவதற்கு வழிவகை செய்வார் என்று நான் கருதுகிறேன். காரணம், அகில இந்தியாவிலே தமிழ்நாடு 3-வது இடத்திலே இருந்தது. அது இப்பொழுது 13-வது இடத்திற்குப் போய் இருக்கிறது என்று பத்திரிகைகளும் தொழில் நோக்கர்களும் எடுத்துக் காட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒருமுறை இங்கே தொழில் துறை அமைச்சராக இருந்த திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் அவர்கள் திருப்பத்தூர் இடைத் தேர்தல் நேரத்திலே சொன்னார். தொழில் துறை மிகக் கெட்டுப்போயிருக்கிறது என்று. அன்றைய தினம் தொழில் துறை பொறுப்பிலிருந்த அமைச்சரைப் பற்றி ஒரு கமென்ட் அடித்தார்.

It is not fair to say once again in this august Assembly.

ஆகையினாலே அதை நான் விட்டுவிடுகிறேன். இருந்தாலும், தொழில் துறை தொய்ந்து போயிருக்கிற ஒன்று என்பதையாராலும் சுட்டிக்காட்டாமல் இருக்க முடியாது. கொள்கைக் குறிப்பிலே அவர்கள் குறிப்பிட்டிருப்பதில்கூட அந்தப் புலம்பல் நிரம்ப இடங்களிலே இருக்கிறது என்பதை அதைப் படிக்கின்ற யாரும் தெரிந்துகொள்வார்கள்.

[திரு. துரைமுருகன்]

[1984 மார்ச் 24]

தொழில் துறையில் தேவையான, முக்கியமான ஒன்று 'காப்பிட்டல்'. பண முதலீடு வேண்டும். முதலாளிகள் பணம் போட்டாலும், தொழிற்சாலை ஓடுவதற்கு மின்சாரம் மிக அவசியம். அதுவும் நம்மிடத்திலே இல்லை. ஆக, இரண்டு சோர்க்கம் நம்மிடத்திலே இல்லாத காரணத்தாலே, இன்றைக்கு இந்த நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. மின்சாரம் இல்லை என்பதை இந்த நாட்டிலே தொழிற்சாலை நடத்துகிற, தொழில் துறையைப் பற்றி பேசுகிற அனைவரும் சொல்கிறார்கள். நம்முடைய மின்சாரத் துறை அமைச்சர் சபை நடக்கிற பொழுது வருவார். மின்சாரக் கட்டெல்லாம் எடுக்கப்படுகிறது. கட் கிடையாது என்று சொல்லிவிடுவார்கள். அசெம்பிளி முடிந்தவுடனே 3-வது நாள் 50 சதவீதம் கட் என்று சொல்வார். அதற்குப் பிறகு எப்பொழுது சபை கூடுமோ தெரியாது. வந்த உடனே விதி 106 பிரகாரம் இப்பொழுது விவசாயத்திற்கு கட் கிடையாது. தொழில் துறைக்குப் பவர் கட் கிடையாது. எல்லாம் ஓட்டலாம் என்று சொல்வார். 40 நாள் கடந்து, அசெம்பிளி முடிந்த உடனே கட் என்பார். அவர் சொல்லிவிட்டுப் போய்விடுவார். மின்சார பட்ஜெட்டே இங்கே வரவில்லை, வருமோ, வராது, தெரியாது. ஏன் என்று கேட்டால் அதற்காக நாம் எடுத்திருக்கிற மின்சார உற்பத்தி இருந்தால் தான் தொழிற்சாலை இயங்க முடியும். அது தான் அதற்கு உயிர் போன்றது. அந்த மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்யவேண்டும் என்பதற்காக இப்போது இந்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஒதுக்கியுள்ள பணம் அதிகம். நம்முடைய நிதிநிலை அறிக்கையிலே பெரும் பகுதியை இது விழுங்கி இருக்கிறது. அந்த மின்சார வாரியத்திற்கு 500 கோடி ரூபாய் நாம் கடன் வேறு கொடுத்திருக்கிறோம். ஒரு வெள்ளையானையைப் போல தமிழ் நாட்டில் மின்சார இலாக்கா இருக்கிறது. அந்த இலாக்காவிலே ஒன்றை நான் கேட்கிறேன். நமக்கு மின்சாரம் வேண்டும் என்பதற்காக மேட்டூர் தெர்மல் பவர் புராஜெக்ட்—2x210 மெகாவாட் கெபாசிட்டியில் ஒரு புராஜெக்ட்டை துவங்குவதற்கு சென்ட்ரல் கவர்ன்மென்ட் பெர்மிஷன் கொடுத்துவிட்டது. சென்ட்ரல் கவர்ன்மென்ட் பலவற்றை கொடுக்கவில்லை. ஆனால் இதைக் கொடுத்து விட்டது. பணமும் கொடுத்தாகிவிட்டது. சிவில் ஒர்க்குகளுக்காக டெண்டர் கால்-பார் பண்ணினார்கள். டெண்டர் என்று வைத்தாகிவிட்டது. ஆனால் தலைவர் அவர்களே நான்கு மாதத்திற்குள்ளாக டெண்டரை டிஸ்போஸ் பண்ண வேண்டும். ஆனால் விசித்திரம், சர்க்கார் தரப்பிலேயிருந்து இன்னொரு நான்கு மாதங்கள் எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். காண்ட்ராக்டர்களை என்ன சொல்கிறீர்கள் என்று கேட்டு கிட்டத்தட்ட ஒரு ஆண்டுகாலமாகி விட்டது. சிவில் ஒர்க்ஸ் டெண்டர் பைனலைஸ் பண்ணவில்லை. ஏன் என்றால் கோப்பு கள் குவிந்து இருக்கின்றன. பார்க்க நேரம் இல்லை.

1984 மார்ச் 24]

[திருதுரைமுருகன்]

அதோடு மட்டுமல்லாமல் லோயர் மேட்டூர் புராஜெக்ட். அதிலே கூட டெண்டர் விடுவதில் ஒரு தகராறு ஏற்பட்டது. குறிப்பாக நம்முடைய சட்டத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் அறிவார்கள். அதிலே ஒரு ஆளுக்கு கிடைக்கவில்லை என்று கோர்ட்டிற்கு போனார்கள். கோர்ட் அவருக்குத் தான் கொடுத்திருக்க வேண்டுமென்று சொல்லி மறுபடியும் லீவ் கொடுக்கிறார்கள். அவர் போகப் போகிறார். லோயர் மேட்டூர் புராஜெக்ட்டிலும் இன்னும் சிலில் ஓர்க்ஸ் ஆரம்பிக்கவில்லை. அப்படி இருக்கிற போது மின்சாரம் இல்லாத நிலை இருக்கிறபோது நீங்கள் எங்கே பேர்ய் தொழில் துறையை ஆரம்பிக்கப் போகிறீர்கள்? நம்முடைய இலாக்கா அதிகாரிகள் வழக்கமாக எழுதுவார்கள். தமிழ் நாட்டிலே தொழில் துறை வளர்கிறது. வேலையில்லாத திண்டாட்டம் போகிறது என்று எழுதுவார்கள். அது ஒரு இராமாயணம். வருடா வருடம் வருவது தான். எனக்கும் 1971-லிருந்து படித்து படித்து புளித்து போய்விட்டது. இந்த அறிக்கையில் முதலில் எடுத்தவுடன் சொல்கிறார்கள். 'மாநிலம் முழுவதும் வேலை வாய்ப்பை உருவாக்குதல் என்பது மாநில அரசின் முக்கிய பணிகளுள் ஒன்றாகும்'. ஆல் ரைட். தொழிற்சாலைகள் பெருகினால் வேலை வாய்ப்புகள் கிடைக்கும். ஆகவே வேலையில்லாத திண்டாட்டம் போகும். இது ஒரு பெரிய குத்திரம். கிளினாக் முதல் சென்டன்சை முடித்து விட்டார்கள். ஆனால் தொழிற்சாலை கிடையாது. வேலையில்லாத திண்டாட்டம் எங்கே போயிருக்கிறது? பாம்பு கடிக்கு மருந்து போட ஒரு பெரிய தொழிற்சாலை, சர்க்கார் சப்ளி மெண்டரி பட்ஜெட்டிலே பார்த்தேன். குதிரை வாங்குகிறார்கள். 1,000 அல்லது 800 குதிரைகளை வாங்கி டகடகடக வென்று காடு, மலை வனாந்திரம் எல்லாம், அச்சம் என்பது மடைமையடா என்று பாடிக்கொண்டு அவர்கள் போய்க் கொண்டே இருந்துவிடுவார்கள். இதிலே இன்னொன்றை பார்க்கிறேன். புதிய தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிப்பது, வேலையில்லாதவர்களுக்கு வேலை கொடுப்பது இருக்கட்டும். இருக்கிற தொழிற்சாலைகளில் எவ்வளவு மூடி இருக்கின்றன என்பதை பட்டியல் போட்டு நண்பர்கள் சொன்னார்கள். மூடப்பட்ட லாக்-அவுட்டோ, ஸ்ட்ரைக்கோ வேறு எதுவோ வந்திருக்கிறது. நடந்த உடனே நீங்கள் தலையிடி மாட்டேன் என்றீர்கள். அதற்கு ஒரு ஒன்பது மாதம் ஆக வேண்டும். அது என்னவோ ஒன்பதிலே உங்களுக்கு ஒரு நாட்டம். 9 மாதம் டெண்டர் பைனலைஸ் பண்ணுவதற்கு; இதிலே ஒரு ஒன்பது மாதம்; எல்லாவற்றிலும் ஒன்பது என்றால் அது அவ்வளவு நல்லதில்லை. அந்த எண்ணும் நல்லதில்லை.

அடுத்து தடையில்லா வணிக மண்டலம் ஆரம்பிக்க போகிறோம் என்று சொல்கிறீர்கள். நான், இந்த மண் லத்திற்கு என்ன பண்ணி இருக்கிறீர்கள் என்று ஸ்டேட்மென்ட்ஸை எல்லாம் படித்துப் பார்த்தேன். அதற்கெல்லாம் வெளிநாடுகளிலிருந்து 40 அப்ளிகேஷன்கள் வந்திருக்கின்றன. 500 பேர்கள் போட்டிருக்

[திரு. துரைமுருகன்]

[1984 மார்ச் 24]

கிறார்கள்; 400 ஏக்கர் நிலம் சானிடோரியம் எதிரில் பிடித்தாகி விட்டது; தாம்பரத்திலே வந்துவிட்டது. சென்ட்ரல் அப்ரூவல் வந்து விட்டது; எல்லாம் சொல்லி முடித்தாகி விட்டது. இந்த பட்ஜெட்டிலே பினான்ஷியல் மெமொரண்டத்தை நான் புரட்டி புரட்டிப் பார்த்தேன். நிதியமைச்சர் அவர்களிடம் கூட கேட்டேன். ஒரு அணா கூட ஒதுக்கவில்லையே இந்தத் தடையிலா வணிக மண்டலத்தை எப்படி செய்ய போகிறீர்கள் என்று. அவர் ஒன்றும் பதில் சொல்லவில்லை. ஆனால் அவர் என்ன சொல்வார் என்று நானே நினைத்துக் கொண்டேன். எதற்கு நான் நாங்கள் ஒதுக்குகிறோம்; ஒரு ரூபாய் ஒதுக்காத சத்துணவுத் திட்டத்திற்கு 300 கோடி ரூபாய் போகவில்லையா? ஆகவே தலைப் பாகை மாற்றுகிற வேலை நடக்கும்; ஒரு ஹெட்டியேயிருந்து இன்னொரு ஹெட்டிற்கு மாற்றி விடுவோம் என்று அவர் சொல்லலாம் ஆகவே இதுவும் இல்லை.

இன்னொன்றையும் கூட சொல்லி இருக்கிறார்கள். 'லோ இண்டஸ்ட்ரீஸ் ஏரியா'; இந்தியாவிலேயே 83 ஜில்லாக்களை பொறுக்கி இருக்கிறார்கள். தமிழ்நாட்டில் இருக்கிற உங்களுடைய மகத்தான சாதனை என்னவென்றால் அந்த 83-ல் ஒன்று கூட நீங்கள் சேர்க்க வில்லை. சேர்த்துக் கொள்ள முடியவில்லை. மத்திய அரசிடம் அதற்காக வாதிடவில்லை. என்ன நடந்திருக்கிறது இதிலே ஒரு பெரிய ஒப்பாரி. இங்கே பேசிய வெங்கடசுப்பிரமணியம் அவர்கள் கூட சொன்னார்கள். 1980-ல் மாநில அரசு 108 விண்ணப்பங்களை பரிந்துரை செய்தது. 57 தான் அனுமதி கிடைத்தது. 1981-ல் 92 விண்ணப்பங்களை அனுப்பியது; 44-க்கு தான் இசைவு கிடைத்தது. 1982-ல் 184 அனுப்பினோம், 67-க்குத் தான் இசைவு கிடைத்தது. மொத்தம் 384 விண்ணப்பங்கள் அனுப்பியதில் 168-க்குத் தான் அனுமதி கொடுத்தார்கள் என்று ஒப்பாரி. அவர்கள் கொடுக்க மாட்டார்கள். எப்படி கொடுப்பார்கள்? மத்திய அரசிடத்தில் கேட்பதில் ஒன்று இருக்கிறது. நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் கூட சொன்னார்கள். ஆடி கறக்கிற மாட்டை ஆடி கறக்க வேண்டும்; பாடி கறக்கிற மாட்டை பாடி கறக்க வேண்டும்.

(பிற்பகல் 1-00)

அது ஒரு மாதிரியான மாடு. அதை நீங்கள் பாடிக்கறக்கப் பார்க்கிறீர்கள். அது நடக்காது. அது அடித்துக் கறக்கிற மாடு.

1984 மார்ச் 24]

[திரு. திரைமுருகன்]

உங்களுக்கு நான் ஒன்றைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். சேலத்தில் இரும்பாலை இருக்கிறது. அந்தச் சேலம் இரும்பாலை திட்டத்தை நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்க்க முடியாது என்று சொல்லிவிட்டார்கள். என்.டி.சி. மீட்டிங்கிற்கு எல்லா சீப் மினிஸ்டர்களும் வந்திருக்கிறார்கள். அப்படி வந்திருந்த போது, தமிழகத்தில் முதலச்சராக இருந்த கலைஞர் அவர்களும் அங்கே சென்றிருந்தார்கள். அப்போது கேட்டார்கள், சேலம் உருக்காலை திட்டம் உண்டா இல்லையா? இல்லை அத்திட்டம் இதிலே சேர்க்கப்படவில்லை என்றார்கள். அப்படியானால் நான் வர முடியாது என்று என்.டி.சி. மீட்டிங்குக்குப் போகாமல் தமிழ்நாடு ஹவுசிலேயே உட்கார்ந்து விட்டார். இன்றைக்கு பிரதம அமைச்சராக இருக்கும் இந்திரா காந்தி அவர்கள்தான் அன்றைக்கும் பிரதம அமைச்சராக இருந்தார்கள். உடனடியாக பிரதம அமைச்சர் அவர்கள் கலைஞர் அவர்களோடு தொடர்பு கொண்டு சொன்னார்கள். நான் டெபென்டடாக சேலம் உருக்காலைத் திட்டத்தைச் சேர்த்து கொள்கிறேன். நீங்கள் என்.டி.சி. மீட்டிங்கிற்கு வாருங்கள் என்று சொன்னார்கள் அப்பிறகு தான் கலைஞர் அவர்கள் என்.டி.சி. மீட்டிங்கிற்குப் போனார்கள். அதற்குப் பிறகு அது சேர்க்கப்பட்டது, அம்மையார் அவர்கள் வந்தார்கள். பெரிய விழா எல்லாம் நடந்தது. இன்றுள்ள சபாநாயகர் அவர்கள் அப்போது 3 தங்க மாம்பழத்தைக் கொண்டு வந்து அம்மையார் கையிலே கொடுத்து, சேலத்திற்கு இரும்பாலை கொடுத்த அம்மையாரே, தங்க மாம்பழத்தை கொண்டு செல்லுங்கள் என்று சொன்னார்கள். நானும் அந்த விழாவிற்குப் போய் இருந்தேன்.

அந்த சேலம் உருக்காலை இன்றைக்கு எப்படி ஆயிற்று என்று சொன்னால் அந்த உருச்சாலை போய், உருட்டாலை ஆகி, இன்றைக்கு தகட்டாலையாகி விட்டது. அந்தத் தகட்டாலையும் ததிங்கணத்தோப் போடும் நிலையில் இன்றைக்கு இருக்கிறது. இந்த சேலம் உருக்காலை பற்றி இதிலே என்ன சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்றால், இன்றைக்கு அதிலே இருக்கிற நிலைமையைப் பார்க்கிறபோது, சேலம் உருக்காலை உருப்படியாக நிற்குமா என்ற பிரச்சினை எழுந்து இருக்கிறது. காரணம், சேலம் இரும்பாலையோடு போட்டி போடும் அளவிற்கு நார்த் இந்தியாவிலே இருக்கும் பல்வேறு நிறுவனங்கள் அதிலே தலையிட்டு சேலம் இரும்பாலையின் வளர்ச்சியைக் குறைக்கும் அளவிற்கு நடவடிக்கைகளை எடுத்து இருக்கிறார்கள். எனவே சேலம் இரும்பாலை உங்களின் காலத்திலே நிச்சயமாக வராது ; இப்போது தகடு அடிக்கிற ஆலையும் போய் கடைசியில் தரித்திர நாடாயணர்களாக சேலம் மக்களை நீங்கள் வைக்கப்போகிறீர்கள் என்பதைத்தான் நான் இங்கே சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

[திரு. திரைமுருகன்]

[1984 மார்ச் 24]

அது மட்டுமல்ல, சேலம் இரும்பாலை மட்டுமல்ல, மத்திய அரசின் முதலீடு, சென்ட்ரல் கவர்ன்மென்ட் கேபிடல் போடுவது பற்றி நாவலர் அவர்கள் இங்கே படித்துக் காட்டி இருக்கிறார்கள். எனக்கே கூட வெட்கமாக இருக்கிறது. ஏனென்று கேட்டால், நாம் என்ன தான் ஆளும்கட்சி, எதிர்க்கட்சி என்று இருந்தாலும், தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரைக்கும் எல்லோருமே ஒன்றாக ஒரே குரலாகக் கொடுக்கவேண்டும். அதிலே நாவலர் அவர்கள் படிக்கிறார், “6-வது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் தமிழ்நாட்டில் மத்திய அரசு ஏற்படுத்தியுள்ள புதிய தொழில் திட்டம் ரூ. 1.06 கோடி சொற்ப முதலீட்டுடன் தொடங்கப் பட்ட மத்திய ‘பிளாஸ்டிக் பொறியியல் கருவிகள் உற்பத்தி நிறுவனம்’ மட்டுமேயாகும். எப்படிசார், மனது வந்து இதைப் படித்தீர்கள்?

சரி அவர் தான் படித்தார். நம்முடைய அமைச்சர், புதிதாக வந்து இருப்பவர், அவருக்கு அதிகாரிகள் எழுதிக் கொடுத்து இருப்பார்கள். டிடெயில்ஸ் அதிகம் தெரியாது, போக போகத் தான் அவரே எல்லாவற்றையும் பார்ப்பார். அவருக்கு என்ன எழுதிக் கொடுத்து இருக்கிறார்கள் என்றால், மத்திய அரசின் முதலீடு 8 சதவிகிதத்திலிருந்து 4 சதவிகிதம் என்ற அளவிற்கு வந்து விட்டது. ஆக, மத்திய அரசாங்கத்தின் முதலீடு தமிழ்நாட்டில் கிடையாது. ஏழை இந்தியாவில் தமிழ்நாடு சேர்க்கப்படவில்லை. தேசிய நீரோட்டத்திலே தமிழ்நாடு கத்தரித்து விடப்பட்டு இருக்கிறது. கங்கையும், காவிரியும் இணைக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறார்களே, இது சரிதானா? இத்தனை விண்ணப்பங்கள் தேங்கிக் கிடக்கிறதே, அமைச்சர் அவர்கள் மைய அரசை வற்புறுத்த வேண்டும் என்று சொல்கிறோம். அவர் வற்புறுத்துவது இருக்கட்டும்.

அதற்கு என்று ஒரு ஆளைப் போட்டிருக்கிறோம், மினிஸ்டர் ஸ்டேடஸ் கொடுத்து டெல்லியிலே உட்கார வைத்திருக்கிறோம். தமிழ் நாட்டினுடைய ஸ்பெசல் ரெப்பிரசெண்டேட்டிவ் எப்போது வேண்டுமானாலும் விமானத்தில் வரலாம், போகலாம். அம்மாவுக்கு உடம்பு சரியில்லை என்றாலும் கவர்ன்மென்ட் பணம்தான்; அப்பாவுக்கு வாந்தி என்றாலும் உடனே வரலாம். தமிழ்நாடு கஸ்டு ஹவுசில் ஒரு கும், தெண்டச்சோறு, எல்லாம் செலவு செய்து கொண்டிருக்கிறீர்களே தவிர, இதுவரை அந்த நபர் எடுத்த நடவடிக்கை என்ன? மத்திய அரசை கண்டித்து நீங்கள் எடுத்த நடவடிக்கை என்ன? இதுவரை நீங்கள் சண்டை போட்டிருக்கிறீர்களா? சண்டை போடுவதற்கு என்று ஒரு மந்திரியை தயார் பண்ணினீர்கள். அவர் உடனே “ஆகா ஊகு, மத்திய அரசே” என்கிறார். மறுநாள் தான் அப்படிச் சொல்லவில்லை, அது அவருடைய சொந்தக் கருத்து என்று இன்டர்வியூவில் கொடுத்துவிட்டு பாண்டியனிலே போய்விடுகிறார்கள். ஆகை

1984 மார்ச் 24]

[திரு. திரைமுருகன்]

யால் உங்களுக்கு ஒரு திடமான கொள்கை இல்லை; மத்திய அரசை வற்புறுத்திக் கேட்கிற நிலைமை இல்லை. இப்படியே போனால் தமிழ்நாடு அன்னக்காவடியாகிவிடும், ஆண்டிமடம் ஆகிவிடும். ஆண்டி மடம் என்றால் அவருடைய தொகுதி அல்ல. இப்படிப்பட்ட நிலைமைக்கு வந்துவிடும் என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

இன்னொன்றையும் சொன்னார்கள். இப்போது ஒரு புதிய சட்டம் போட்டிருக்கிறார்கள். ஒரு தாலுகாவில் 30 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் முதலீடு இருக்குமானால் அதற்கு சப்ஸிடி கட்டாகி விடும். உதாரணத்திற்கு இராணிப்பேட்டை. இராணிப்பேட்டையை எடுத்துக் கொண்டால் ஏதோ சிறு தொழில்களை, சிப்காட்டு அப்படி, இப்படி என்று உருக்குகிறது. அடிக்கிறது என்று ஏதோ பண்ணிக் கொண்டிருந்தார்கள். திடீரென்று பெல்லை கொண்டு வந்து போட்டார்கள். பெல்லே 38 கோடி, 48 கோடி விழுங்கிவிட்டது. ஆகையால் என்னவாயிற்று இனிமேல் சென்ட்ரல் கவர்ன்மென்ட் அசிஸ்டன்ஸோ. சலுகையோ எதுவும் கிடைக்காது. அதனால் இனிமேல் இராணிப்பேட்டையிலே எந்தத் தொழிலையும் யாரும் செய்ய முற்பட மாட்டார்கள். ஏன்? மத்திய அரசினுடைய அத்தனை சலுகைகளும் போய் விட்டன. அதை எதிர்த்து இதுவரை என்ன செய்திருக்கிறீர்கள்? யாராவது எதற்காகவாவது கிளர்ச்சி பண்ணுகிறார்கள் என்றால் அவர்களுக்கு முன்னாலேயே நீங்கள் ரயில் ஓடாது, பஸ் ஓடாது என்று அறிவித்து விடுகிறீர்கள்.

பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் முதலமைச்சராக இருக்கிற போது தூத்துக்குடி ஆழ்கடல் துறைமுகம்; சேலம் இரும்பாலைத் திட்டம் இப்படிப்பட்டவைகளுக்கு ஒரு போராட்டம் நடத்தினார்கள். அப்போது நாம் ஆளும் கட்சி, நீங்களும் ஒன்று சேர்த்துதான் நடத்தினோம். அதைப் போன்று இப்போது நீங்கள் ஒரு தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்து, மத்திய அரசைக் கண்டிப்பீர்களா? ஒரு தாலுகாவிலே 30 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் இன்வெஸ்ட் செய்திருந்தால் சலுகை கிடையாது என்று சொன்னதற்கும் நாங்கள் அனுப்பிய விண்ணப்பங்களை புறக்கணிக்கிறீர்கள் என்பதற்கும், சேலம் உருக்காலையை தட்டாலையாக ஆக்கிய தற்காசுவம் தமிழக அரசு, அண்ணா தி.மு.க. அரசு கொடுத்து எழுகிறது என்று சொல்லி, நீங்கள் போராட்டம் நடத்த தயாரா? இந்த மாநில சட்டசபையிலே மத்திய அரசை கண்டித்து ஒரு தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்து விவாதிக்கத் தைரியம் உண்டா? எப்படிசார் முடியும்? அது உங்களால் முடியாது. ஏனென்றால் உங்களுக்கு திறமை போதாது.

[திரு. துரைமுருகன்]

[1984 மார்ச் 24]

இன்னொன்று, சர்க்கரை ஆலை பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பிரைவேட் செக்டாருக்கு கொடுப்பது என்று முடிவு பண்ணிவிட்டீர்கள். திருத்தணியில் ஒரு சர்க்கரை ஆலை. அடுத்த மாதம் தொடங்குகிறது என்று சொல்கிறார்கள். 'ஐ சேலஞ்ச்' இப்போது மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களை பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்று மாலையிலே திருத்தணிக்குப் போவோம். அவருடைய காரிலே வரட்டும் இல்லை என்றால் என் காரிலேயே நான் கூட்டிக் கொண்டு போகிறேன். துணைச் சபாநாயகரும் வரவேண்டியது. அப்படியே கோவிலுக்கு வேண்டுமானாலும் போய் வரலாம். மூன்று நாட்களுக்கு முன்னால் அந்தப் பக்கம் போகும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. அங்கே மிஷன் இல்லை; சுவர் கிடையாது, ஒரு இளவும் கிடையாது. அடுத்த மாதம் 16-ந் தேதிக்குள் செய்யவில்லை என்றால் சென்ட்ரல் கவர்ன்மென்ட் அகிஸ்டன்ஸ் எல்லாம் போய்விடும். அதற்கு என்ன பண்ணப் போகிறீர்கள்? ஒரு கரும்பை வைத்து ஊமத்தன் பண்ணுகிற மாதிரி பண்ணி, ஒரு சர்க்கரையை எடுத்து கலரா காட்டி, ஏதோ செய்ய நினைக்கலாம்.

It is not in working condition.

ஃபாக்டரி ஓடும் நிலையில் இல்லை. அடுத்த மாதம் 16-ந் தேதிக்குள் அந்த ஃபாக்டரி ஓடாது. மத்திய அரசு சலுகையாக வரவேண்டிய 30 இலட்சம், 40 இலட்சம் ரூபாய் பெற வேண்டுமானால் அதற்குள் ஓட வேண்டும். ஆனால் அது சாத்தியமாகத் தெரியவில்லை. நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் பொன்வையன் அவர்கள் ஒரு நல்ல லா மினிஸ்டர். கூட்டுறவு எல்லாம் அவர் பார்த்தார். அவரிடம் கொண்டு வந்து இதைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவருக்கு இது ஒரு பெரிய 'ஹெட்டேக்' ஆக இருக்கிறது. இதற்கு தனியாக ஒருவரைப் போட்டிருக்கலாம். அவர் சட்டத்தைக் கவனிப்பாரா? ரிட்டை கவனிப்பாரா? என்ன செய்வார்?

அடுத்து, தஞ்சை மாவட்டத்தில் மயிலாடுதுறை வட்டத்தில் கூட்டுறவுத் துறையில் நாள் ஒன்றுக்கு 1,200 டன் கரும்புபிழி திறன் கொண்ட சர்க்கரை ஆலை ஒன்றை நிறுவ உரிமம் கோரி தமிழ்நாடு தொழில் நிறுவனம் செய்த விண்ணப்பத்தினை மாநில அரசு மத்திய அரசுக்குப் பரிந்துரை செய்துள்ளது என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். இது மத்திய அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது. மயிலாடுதுறையில் சர்க்கரை ஆலை அமைக்க வேண்டுமென்று நீங்கள்கேட்கிறீர்கள்? எப்படி? மத்திய அரசே, மத்திய அரசே, ஒரு இறகு போடு என்று கேட்கிறீர்கள் இதுவரை வழங்கவில்லை. நீங்கள் என்ன பண்ணியிருக்கிறீர்கள்? பரிசீலனையில் உள்ளது. நாங்கள் பரிசீலிக்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். இதையே பிரைவேட் செக்டாரிலும் கேட்கிறார்கள். தனிப்பட்ட முதலாளி சரிடம், தேவை என்றால் நீங்கள் சர்க்கரை ஆலை தொடங்குங்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். இதிலே அப்படி குறிப்பிட்டிருக்கிறீர்கள். தனியார் துறையில் சர்க்கரை ஆலை கொடுக்கப்

1984 மார்ச் 24]

[திரு. துரைமுருகன்]

பட்டிருக்கிறது. பன்னாரியம்மன் சர்க்கரை ஆலை என்று அவர்கள் ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். பொள்ளாச்சி மகாலிங்கம், அவரைச் சேர்ந்த தொழிலதிபர்கள் ஆரம்பித்திருக்கிற அந்த சர்க்கரை ஆலைக்கு சென்ட்ரல் கவர்ன்மென்ட் நினைத்த நேரத்தில் எலசென்ஸ் வழங்கிவிருக்கிறது. ஒரு அரசாங்கர் கேட்கிறது. கிடைக்கவில்லை. உங்களுக்கு என்டென்ஸ் ரெப்பிரென்டேடிவ் ஓ.ந. சார்ட்டெட், இண்டஸ்ட்ரிஸ் லிமிடெட், சீப் மினிஸ்டர் பின்னாலே படை பலம் அத்தன்னயும் இருந்தும் மாநில அரசில் ஒரு சுகர் பாக்டரி ஆரம்பிக்க உங்களுக்கு வக்கில்லை என்று சொன்னால் நீங்கள் ராஜிநாமா செய்திருக்க வேண்டாமா?

பொள்ளாச்சி மகாலிங்கத்திற்கு இருக்கிற துணிவு, திறன் தெம்பு உங்களுக்கு இருந்திருக்க வேண்டாமா? பன்னாரியம்மன் சர்க்கரை ஆலை என்று வருகிறது. கேட்டால் சொல்லலாம். அது பன்னாரியம்மன் அருள் பெற்றதால் வந்திருக்கிறது என்று சொல்லலாம்.

அது மட்டுமல்ல. இந்த சுகர் பாக்டரி என்று சொன்னவுடன் காட்பாடியில் கூட இருக்கிறது. ஆம்பூரில் சுகர் பாக்டரி இருக்கிறது. இந்த கூட்டுறவுத் துறையில் இருக்கிற பாக்டரிக்கு நாங்களும் தான் பணம் போடுகிறோம். எங்களிடம் பணம் வாங்கி, நீங்களும் பணம் போட்டுத்தான் அந்த பாக்டரி ஆரம்பித்திருக்கிறோம். அது எப்படி நடக்கிறது என்று பார்த்தால் ஒரு பெண்ணுக்கு இரண்டு கணவன் இருக்கிற மாதிரி அந்த ஆலைக்கு இரண்டு மந்திரிகள் இருக்கிறார்கள். விவசாய மந்திரி, தொழில் மந்திரி என்று இரண்டு பேர் இருக்கிறார்கள். கரும்புக்கு விலை கேட்டால் அவர் என்கிறார், பாக்டரி வேலையை கேட்டால் இவர் என்கிறார், முதலில் ஒரு ஆளிடம் கொண்டு வாருங்கள்.

(பிற்பகல் 1-10).

இரண்டாவதாக ஒரு அமைச்சரைப் போடுங்கள். ஜெனரல் பாடியைக் கூட்டுவதே கிடையாது. பணம் கொடுப்பவர்கள் நாங்கள். அதற்கு எலெக்ஷன் வைக்கக் கூடாதா? அரியலூர் ஸ்பின்னிங் மில்லானாலும் சரி, வேலூர் சுகர் பேக்டரியானாலும் சரி, ஆம்பூர் தொழிற்சாலையானாலும் சரி, எல்லாம் நாமினேஷன் தான். நம்முடைய அமைச்சர் பொன்னையன் அவர்கள் கேட்கலாம். எல்லாம் தெரிந்த துரைமுருகன் இப்படிக்கே கேட்கலாமா? நாங்கள் எதற்கு எலெக்ஷன் வைத்திருக்கிறோம், இதற்கு வைக்க என்று. நம்முடைய அமைச்சர் குழந்தைவேலு அவர்களுடைய ஜாதகராசிப்படி வைத்தீஸ்வரன் கோயிலில் சொல்வதைப்போல, இவருடைய பெயர் ராசிக்கே எலெக்ஷன் வராது. இப்போது பார்த்தால், அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பெயர் ராசிக்கே தேர்தல் வராது போல் இருக்கிறது. அதற்கு எலெக்ஷன் வைக்க மாட்டீர்களா? இப்படிப்பட்ட நிலையில் வைத்திருப்பது நல்லதல்ல. (மணியடிக்கப்பெற்றது).

[1984 மார்ச் 24]

திரு. கே. எஸ். ஜி. ஹாஜா செரீப் : மிஸ்டர் டெபுடி ஸ்பீக்கர் சார்' மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த அவையின் முன் வைத்த தொழில் கொள்கைத் திட்டங்களைப் பற்றி என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற ஆரம்பிக்கிறேன்.

Sir, I am very happy to read his policy statement. I quote "on account of the vigoros efforts taken by our Government, the growth of industrial sector has been good in Tamil Nadu as compared to the All India picture, as may be seen from the partiuculars of index number of industrial growth given below :

I quote "out of 384 cases recommended by the State Government in these three years, 123 applications are still pending with the Government of India. During the period from 1st January 1977 to 31st-October 1983, 449 medium and major industries have been set up in Tamil Nadu with an investment of Rs.850 crores and creating an employment potential of 1.10 lakh persons. "I hope the Hon. Minister has given a very correct and true statement because nobody will be happier than myself if our State really comes up industrially the foremost State.

Sir, it is a wellknown fact that at one time, our State was competing with Maharashtra and Gujarat, to come as the first State. But later on our State has receded and taken the 7th or 8th position. Now you say that our State is doing very well on the industrial front. I would like to know whether our State is doing equally like Maharashtra and Gujarat or Punjab or at least like Karnataka and Andhra Pradesh. My information is that the Industrial Development and growth are very tardy. I have been insisting on the floor of this House, that we would like to have a more suitable and good industrial climate, so that thousands of small scale industries and hundreds of medium and large scale industries can come in our State. I am one of those who feel that we are turning out lakhs of youngsters from Colleges, High schools, Diploma holders Degree holders, up to X Standard, or up to 2 Standard. What is the future for all these people? What is the employment opportunities created for the educated young men here? We have been depending up on agriucture. But agriucture alone cannot produce more employment potential. It is only the Industries that can produce more employment potential. How many such industries have come? You have said there is an employment potential for 1.10 lakh persons. I do not think this is enough. Even if employment potential for 1.10 lakh persons has been created, in three years how many lakhs of educated people we have turned up and what is their future? I know Government alone cannot help in giving employment in their own offices or in their own Sectors. But Government can only help in bringing more industries to come here and create more employment opportunities. Let us

1984 மார்ச் 24] [திரு. கே. எஸ். ஜி. ஹாஜா சொரீப்]

examine what are the impediments that stand in the way of creation of more employment opportunities. I was one of those who was telling that there should be a powerful industrial development Committee of a compact nature. But I am sorry that the Industrial Committee like an Assembly with 130 or 140 people, was not set up. I am extremely, happy and thankful to the new Industries Minister who is young, energetic and dynamic and who has made considerable success in other fields when he met the Industrialists at a meeting recently, he said he was going to reconstitute the Committee, though it may be a very small one. I do not know whether the Committee has been reconstituted. I would suggest that the Committee should be reconstituted with the successful business men of various fields. I would even suggest that the Committee should be vested with the power and it should be headed by the Chief Minister and the Industries Minister, so that a right-royal exercise can be made to prove that we can produce and start more industries.

Sir, there are already industrial Estates in our State. How many of the Estates are functioning successfully—I would like to know. I would like both the Industries Minister and his very dynamic Secretary who has proved his worth as Chairman of the Port Trust, to examine whether the Industrial Estate at Maraimalai Nagar is getting on well. Why is it not getting on well and what are the reasons for it? About two months ago, there was a scathing article in a paper which, citing I have sent to the then Hon. Minister for Industries and wanted him to verify whether the statements contained in the paper are correct and true and if so, what are the remedial steps that he is going to take. I am sorry no reply has been received from him and this is exactly my complaint. I do not receive any reply for various letters I have been sending to the Government. I hope at least the present Minister will take it up and find out the reasons for the Estate at Maraimalai Nagar not getting on well.

I have been often going to Hosur. What exactly it was three years ago, same situation exists in Hosur even now. The plots that have already been taken up for development, have not been developed—Why? I wish a High power Committee is constituted to find out why the estate in Hosur, which is one of the best Industrial Estates in our country, where we have got the best climate, is not coming up very well. Why the Maraimalai Nagar Estate is not coming up well? Certainly we can develop lot of new Industries, particularly Engineering and Small Industries and Electronic Industries. Why is it the Industry in Ranipet is not coming up? What is the use of beginning new Industrial Estates when the existing Estates have not been functioning properly. Please therefore constitute Committee and examine and find out the reasons

[திரு. கே. எஸ். ஜி. ஹாஜா செரீப்]

[1984 மார்ச் 24]

for these Industrial Estates not coming up and I want the Government to see that these things are attended to. My feeling is that proper infrastructural facilities have not been developed there. If you want any Industrial Estate to develop, you should develop the infrastructural facilities first, like road, water, sanitation, lighting and also buildings for the works. Even a small room in House costs Rs. 150 by way of rent. Even for that rent, the rooms are not available. The Government have built some quarters and the rent for the quarter is also high. All these things shall have to be looked into, to see that a new orientation is given. Let not the Government be complacent saying that so many Industries have developed in this State and we are going to see that they will continue to develop. There is no use of having ambition without transforming the same into action.

(பிற்பகல் 1-20)

Sir, when compared to the incentives given by other States for the development of new Industries I must say that the incentives given by us are not very much. The Indian Chamber of Commerce, Calcutta has published a book on the 'Incentives on Industrial development'. While going through it I found that even the Pondicherry Government has given very good incentives. We have not given even 50 per cent of what they have given. Please kindly examine this position. On account of the non-cooperation of the West Bengal Government with the Industrialists for the last five or six years, lot of Industrialists have shifted their Factories from West Bengal. Now Mr. Jyoti Basu has come down announcing enormous amount of incentives.

தும்பை விட்டு வாலை பிடிக்கிற கோளாறு இது. முதலிலே தும்பை விட்டு விடுவது. பிறகு எல்லோரும் வெளி மாநிலங்களுக்கு போன பிறகு வாங்க வாங்க எல்லோரும். நாங்கள் இது கொடுக்கிறோம், அது கொடுக்கிறோம். நீர் கொடுக்கிறோம், மின்சாரம் கொடுக்கிறோம். பணம் கொடுக்கிறோம் என்று வாங்க வாங்கன்னு, சுண்ணாடி போட்டு படம் காட்டுவார்களே அது, மாதிரி காட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

Sir, I am telling the following information of the Honourable Leftist friends who are here. West Bengal Government has announced refund of Sales Tax to new units as well as existing units. Eligible Units set up after 1st April 1983 in the backward areas coming under Group B are declared entitled to a subsidy of 15 per cent and more if possible on their fixed capital. Rebate of 30 per cent in Electricity Tariff has been allowed, in the industrially backward areas. Subsidy of 75 per cent of the cost of feasibility study for the approved project anywhere in the

1984 மார்ச் 24] [திரு கே. எஸ். ஜி. ஹாஜா செரீப்]

State which has been allowed need not be refunded. They have given lot of such facilities. Unless you relax your rules and study very deeply the issues and find out what types of subsidies the Industrialists require and what incentives you should give them, I am afraid Sir, the result of Industrialisation will be very tardy in this State.

I request the Honourable Minister for Industries to go into this question along with the Industrialists and find out what are the incentives to be given.

I agree with the view of some Honourable Members that Power is the major obstruction for Industrial development. But fortunately for us, power position has become alright, though not to the extent we require. The Honourable Minister for electricity has stated he is going to create 3 more power stations. I wish that the creations are coming out quickly. I was told that the Private Sector can start the Thermal stations. But if you really mean, it, if you want the Private Sector should play its part, they will certainly play their part well. But why it is under negotiation for about 1½ or 2 years. Why is it not coming up? I received an information that they are afraid that once if it is settled and a Thermal Power Station is set up and it is developed, then the Government will take over. That is why I state that the Honourable Minister should discuss with the Industrialists and give them a categorical assurance that the Government will not take over the Thermal Stations after being established by the Private Sector.

பாக்டர் கே. பி. இராமலிங்கம் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சி தலைவர், தெர்மல் ஸ்டேஷனை வெளியார்தளுக்கு கொடுத்தால் அதை அவர்கள் வளர்த்து, வளர்ந்த பின்னாலே அரசாங்கமே எடுத்துக் கொள்ளுமோ என்ற ஐயப்பாட்டுடன் இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். நேற்றைய தினம் மத்திய அரசு தொலை பேசிகளையும் தொலை பேசிக் கருவிகளையும் உறுப்புக்களையும் உற்பத்தி செய்கிற தொழிற்சாலை தனியார்களிடம் விடப்படும் என்று அறிவித்திருக்கிறார்கள். அந்தத் தொழிற்சாலைகள் வளர்ந்த பின்னால் அரசு எடுத்துக் கொள்ளும் என்ற ஐயப்பாடு அவர்களுக்கு இருக்கலாம் அல்லவா? ஆகவே அதற்கு என்ன கியா ரண்டி அவர்கள் தந்திருக்கிறார்களோ அதுதான் மாநில அரசுக்கும் பொருந்தும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. எஸ். ஜி. ஹாஜாசெரீப் : எதற்கெடுத்தாலும் சென்ட்ரல் கவர்ன்மெண்ட் அப்படிச் செய்கிறார்கள், யு.பி. அப்படிச் செய்கிறார்கள், கர்நாடகா இப்படிச் செய்கிறார்கள் என்று

[திரு சே. எஸ். ஜி. ஹாஜா செரீப்]

[1984 மார்ச் 24]

சொல்லி நீங்கள் செய்வீர்களா என்று கேட்பது சரியல்ல. காரியம் பெரிது, வீரியம் பெரியதல்ல. காரியத்தைப் பெரிதாக நினைக்க வேண்டும். சென்ட்ரல் கவர்ன்மென்ட் அவர்களுக்கு கியாரண்டி கொடுத்தால் என்ன கொடுக்காவிட்டால் என்ன? நீங்கள் எடுக்காமல் இருப்பீர்களா என்று அவர்கள் கேட்கிறார்கள். நாங்கள் அவைகளை டெவலப் செய்து விட்டால் எடுத்துக் கொள்வீர்களோ என்ற பயம் அவர்களுக்கு இருக்கிறது. அந்தப் பயத்தை நீங்கள் தீர்க்க வேண்டும். அவர்களுக்கு அதற்காக என்ன என்ன செய்ய வேண்டுமோ அதைச் செய்ய வேண்டும். சென்ட்ரல் கவர்ன்மென்ட் செய்தால்தான் நாம் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்வது சரியல்ல. I do not think, it is a very correct argument.

அது மட்டுமல்லாமல் பவர் ஸ்டேஷன் ஒர்க் பண்ணுவதற்கு கரி வருவதிலே தடை இருக்கிறது என்று பேப்பரிலே வந்தது.

The coal is overproduced. Recently I read in the "Economic Times" which has stated that to a very great extent coal is over produced in India and the difficulty is only in transportation. The bottleneck is only transportation. If that is the case I think the transport can be organised without much difficulty. The present Secretary who was the Chairman of the Port Trust will help you to transport coal.

அதை விட்டுவிட்டு 4 கப்பல்கள் வாங்க பூம்புகார் கப்பல் போக்கு வரத்துக் கழகம் அனுமதி கேட்டது. ஒரு கப்பல் வாங்க அனுமதி கொடுத்து இருக்கிறார்கள், 3 கப்பல்களுக்கு கொடுக்கவில்லை என்று சொன்னால் என்ன பிரயோசனம்? மூலப் பொருளான பவரை புரடியூஸ் பண்ண நீங்கள் எதை எதை செய்ய வேண்டுமோ அதையெல்லாம் அவசியமாகச் செய்து எவ்வளவு எக்ஸ்பென்டிச்சர் வந்தாலும் கொண்டு வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கோல் இல்லை, பவர் இல்லை. டிஸ்ட்ரிப்யூஷன் இல்லை, புர்டக்ஷன் இல்லை, பணப்புழக்கம் இல்லை என்று சொல்வது சரியல்ல. கோல் சரியாக வருவதற்கு ஒரு கியாரண்டி கொடுக்க வேண்டும். சரியான கான்ட்ராக்ட் என்ற முறையில் ஒப்புடைத்து உங்கடைய ஆள் ஒருவர் அங்கே போய் இருந்து கொண்டு இந்தக் கஷ்டத்தை நிவர்த்தி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்போது பிரீலா கடலூரிலே பெரிய பேக்டரி ஆரம்பிக்கப் போகிறார் என்று கேள்விப்பட்டேன்.

It is a very welcome move. Tata, Birla, Karanchar

1984 மார்ச் 24] [திரு. கே. எஸ். ஜி. ஹாஜா செரீப்]

அவர்கள் எல்லாம் நேரிலே பார்க்கலாம். மற்றவர்கள் வந்து பார்க்கிற மாதிரி நம்முடைய ஊரில் என்ன என்ன இருக்கிறது, என்ன என்ன சௌகரியங்கள் இருக்கின்றன, அரசாங்கம் இன்ன இன்ன சௌகரியங்களை செய்து கொடுப்பார்கள், உதவி கொடுப்பார்கள் என்று சொல்லி பர்சனல் லெவலில் கான்டாக்ட் பண்ணினால் அவசியம் நல்ல நிலைமை ஏற்பட்டு நமக்கு அட்வான்டேஜ் ஆக நிலைமை வரும் என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அதுமாதிரி பல மாநிலங்களிலிருந்து போயிருக்கிறார்கள். வெஸ்ட் பெங்காலிலிருந்து மெள்ள மெள்ள கொண்டு வந்து யு.பி., பீகார், கர்நாடகா, ஆந்திரா என்று கொண்டு வந்து வைத்திருக்கிறார்கள். இங்கே பெரிய ஆசாமிகள் ஆரம்பித்து இருக்கிறார்கள். டி.சி.எம். ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். பிரீலா ஆரம்பித்து இருக்கிறார்கள். அவர்கள் சில சமயங்களிலே மந்திரி மார்களை அல்லது முதலமைச்சரை பார்க்க முடியவில்லை. அதைத் தவிர்த்து, சுமுகமாக சரியாக பார்க்கக் கூடிய நிலைமை வந்தது என்றால் அவசியம் அதிலே ஒரு எனக்ரேஜ்மெண்ட் நமக்குக் கிடைக்கும். ஆரம்பிக்கலாம் என்ற நம்பிக்கை அவர்களிடம் இருக்கிறது என்று எனக்குத் தெரிகிறது.

(பிற்பகல் 1-30)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அவையின் அனுமதியுடன் அலுவல் நேரம் நீட்டிக்கப்படுகிறது.

திரு. கே. எஸ். ஜி. ஹாஜா செரீப் : எப்போது இருந்தாலும் யாரும் எந்தத் தொழில் அதிபரும் என்னை வந்து பார்க்கலாம், நான் அதற்கு உடந்தையாக இருக்கிறேன் என்று சொன்னார்கள். அது ஒரு நல்ல உறுதியான செய்தி. சார், நீங்கள் சலுகைகள் கொடுக்கிறீர்கள், அப்படி கொடுக்கிற சலுகை சீக்கிரம் கொடுத்தால் நல்லது. 2 வருடம் 3 வருடமாகக் கொடுக்கவில்லை என்று எனக்கு நிறைய புகார்கள் வருகின்றன. சேல்ஸ் டாக்ஸ் இன் சென்ட்டிவ் கொடுப்பது கொடுக்கவில்லை. சென்ட்ரல் கவர்ன்மெண்டு இன்சென்ட்டிவ் கொடுக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். என்ன காரணம்? பணம் இல்லை. இப்படி எல்லாம் நிறைய புகார்கள் வருகின்றன. நீங்கள் கொடுக்காததன் காரணமாக அவர்கள் உங்களுக்கு கொடுக்க வேண்டிய பணத்தை கொடுக்கவில்லை. பணம் கொடுக்காததன் காரணமாக பவர் இல்லை; வாட்டர் இல்லை, சானிடேஷன் இல்லை, கேப்பிட்டல் இல்லை, ரா-மெட்டிரியல்ஸ் வருவதில் தடை. இந்த மாதிரி இதில் நீங்கள் உங்களுடைய டிஸ்ட்டிரிபுஷனை செய்து இருப்பது ரொம்ப டர்டியாக இருக்கிறது. அது ரொம்ப அசௌகரியமாக இருக்கிறது. அதனால் ஏற்படும் தீமைகள் மிகுதியாக, இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

[திரு. கே. எஸ். ஜி. ஹாஜிசெரீப்] [1984 மார்ச் 24]

I want the Industries Department to investigate what are all the pending payments to be made and why they have not been made for months and years together. I would request the Hon. Minister to place before this House or before the Committee that is duly going to be constituted, a report as to why these distribution of the various incentives which are entitled to be given have not been given for months and years together. I would request him very much to take immediate action to see that all these difficulties are being solved. I am very glad that the free trade zone is going to come. I must compliment the Government for getting this from the Government of India. இங்கே சொல்கிறார்கள் சென்டிரல் கவர்ன்மெண்டு கொடுக்கவில்லை என்றும் அவர்கள் மாற்றாந்தாய் மனப்பான்மையில் நடத்துகிறார்கள் பாருங்கள் என்று எல்லாம் இங்கே சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். That is not the point. Government of India is to look after all the 20 States together. They cannot be concentrating only in one State. Of course it is also our duty and I would only point out that you have not come with big industries and all these things. But I must say that the progress of this free trade zone is very very tardy. I don't know why and I wish a paragraph is being added or atleast the Honourable Minister will tell how in his reply what are the reasons for the tardy progress of free trade zone. இந்த மாதிரி ப்ரி டிரேடு ஜோன்சுள் வைத்த இடம் எல்லாம் இருக்கிறது. அவைகள் எல்லாம் சரியாக வேலை செய்யவில்லை. அப்படி வேலை செய்யாததற்கு பல காரணங்கள் சொல்கிறார்கள். அவைகள் எல்லாம் சரியாகப் பார்த்து நம்முடைய ப்ரி டிரேடு ஜோன் தாம்பரம் பக்கத்தில் ஏற்படுத்த இருப்பதை எவ்வளவு சுதஸ்புல்லாக, எவ்வளவு வேகமாக, எவ்வளவு ஸ்மூத்தாக நடத்த வேண்டுமோ அதற்கு வேண்டிய எல்லா நடவடிக்கைகளையும் அரசு எடுத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

Sir, I am told that the "Bombay High Natural Gas" is being taken advantage of many States. A lot of fertilizer factories have been organised in Uttar Pradesh, Gujarat, Rajasthan, Maharashtra and other States. I understand that this gas can travel over 2,500 kilometres. I don't know whether we have examined, whether this gas can be got to our State. If I may say so, I would like the Honourable Minister to investigate. If it is feasible, I think we should put our claim to the Government of India that we should also get our share. எத்தனை தொழிற்சாலைகள் இப்பொழுது மூடப்பட்டு இருக்கின்றன. ஏன்? ஒன்றே ஒன்றைதான் இப்போது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் தலையிட்டு சிம்ஸன் குரூப் தொழிற்சாலை யை திறந்து வைத்து இருக்கிறார்கள். நிறைய தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்டிருப்பதாக நான் கேள்விப்படுகிறேன். எந்தத் தொழிற்சாலைமாக இரு

1984 மார்ச் 24] [திரு. கே. எஸ். ஜி. ஹாஜிசெரீப்]

தாலும், அரசாங்கத்தின் கடமை, தொழிலதிபர்களையும், தொழிற்சாலையுனியங்களின் காரியதரிசிகளையும் கூப்பிட்டு ஒருசுமுகமான நிலையை ஏற்படுத்தி, உற்பத்தியை ஆரம்பிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அப்படியில்லாமல், இவர்கள் கேட்கமாட்டேன் என்கிறார்கள், அவர்கள் கேட்க மாட்டேன் என்கிறார்கள், அதனால் நாங்கள் ஒன்றும் செய்யவில்லை, ஆகவே மூடியிருக்கின்றன என்று சொல்வதில் பயன் இல்லை. இப்படி, மாதக் கணக்கில் மூடியிருப்பதால் யாருக்கு நஷ்டம்? ஃபைனான்ஸ் பட்ஜெட்டில் பேசும்பொழுதுகூட நான் சொன்னேன். இதற்காக ஒரு சட்டத்தையாவது கொண்டு வருவது குறித்து, சட்ட மந்திரி அவர்கள் எக்சாமின் செய்ய வேண்டும். மூன்று வாரங்களுக்கு மேல் எந்த தொழிற்சாலையும் மூடியிருக்கக்கூடாது. சுவர்ன்மெண்ட், கொடுக்கக்கூடிய தீர்ப்பை அவர்கள் எல்லோரும் அங்கீகரிக்க வேண்டும்; அந்தத் தீர்ப்பு அவர்களுக்கு உசந்ததாக இல்லை என்று நினைத்தால் பிறகு அவர்கள் சட்டப்படி என்ன செய்ய வேண்டுமோ அதைச் செய்யலாம். அதைவிட்டு விட்டு இப்படி மாதக் கணக்கில் மூடியிருந்தால் தொழிலாளர்களுக்கும் நஷ்டம்; தொழிலை நடத்துகிறவர்களுக்கும் நஷ்டம்; ஸ்டேட்டுக்கும், நஷ்டம்; சுவர்ன்மெண்டுக்கும் நஷ்டம்; தேசத்திற்கும் நஷ்டம். எனவே, இதைப் பற்றித் தயவுசெய்து சுமுகமான முறையில் செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

Sir I want that Industries to be started hereafter should be dispersed, not to be concentrated at one place or at the capital because of the over population in this metropolitan city and over population in the metropolitan cities of the various districts.

ரேலுக்களை ஃபர்ஸ்ட் கிளாசாக டேவலப் செய்திருக்கிறோம். பவரை டேவலப் செய்திருக்கிறோம். Even to the remotest village we have taken power. There won't be any difficulty for transporting the raw materials. இருந்தாலும் கூட அந்த எண்டர்பிரைஸ் ஸ்டேட் சேப்பிடல் அல்லது பக்கத்திலே தான் ஸ்டார்ட் செய்ய கண்ணும் சருத்துமாக இருப்பார்கள். எனவே இதில் அரசாங்கம் நல்லமுறையில் சவனித்துச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். Sir, our port is the third biggest port in our country. When compared to Bombay and Calcutta our ports size is small but comparatively the turnover in our port is the highest because of the various reasons. Now, for the last one week the port is strike bound. What amount of colossal loss to the Shipping, Trade, Commerce and Industry? வெளியிலே போக வேண்டிய சரக்கு போசவில்லை, இறக்குமதியாக வேண்டிய சரக்கு இறக்கப்படவில்லை, அப்படியே இருக்கிறது. இதனால் யாருக்கு நஷ்டம் Has the Government taken any initiative to see that this strike is being withdrawn and the port is working? I hope the Government has got a share in it and the Government should come

[திரு. கே. எஸ். ஜி. ஹாஜிசெரீப்] [1984 மார்ச் 24]

out boldly and take up the matter with the Government of India to see the strike is resolved that as quickly as possible and the port comes to operation. நம்முடைய ஸ்டேட்டிலே அக்ரோபேஸ்ட் இன்டஸ்ட்ரீஸானாலும், பார்மசூடிகல் இன்டஸ்ட்ரீஸானாலும், ஃபுட் புரர்ச்சிங் இன்டஸ்ட்ரீஸானாலும் சரி நிறைய செய்யலாம். அதைமெல்லாம் செய்யக்கூடிய இயற்கை வளம் நம்மிடத்தில் இருக்கிறது. மற்ற மாநிலங்களிலேயெல்லாம் இதை நிறையச் செய்கிறார்கள். மகாராட்டிரம், குஜராத், உத்தரப்பிரதேசம் ஆகிய இடங்களிலேயெல்லாம் இது நிறைய வந்திருக்கிறது. Particularly the fruit-processed industries have come up very well in Karnataka and I would like the Hon. Minister to set up a small cell of his own people to see whether we can develop these industries much more than what they are now. I find that there are so many financial institutions backed by the Government. May I give a suggestion Mr. Deputy Speaker Sir, to the Hon. Minister to consider whether it will be feasible to have only 2 or 3 Corporations wherein you can constitute the administrative body, with more of industrialists and private sectors than the bureaucrats. Certain institutions are managed only by bureaucrats. Not even a single place was allowed to be managed by the private sector people.

(பிற்பகல் 1-40)

I quite agree with my esteemed Friends to my left, Communists, who have been pleading that Karur-Dindigul project should be implemented I do not understand why there is delay in this one. The Government must go to Delhi, sit there tight and see that this is being developed. Sir, I have been agitating on the floor of this House for the location of Dry dock facilities in the Madras Port. There is no dry dock facilities in the Madras Port, except in Vizagapatnam to some extent, in Calcutta and in Bombay. Next is only in Singapore. I remember Santhanam Committee was constituted and it has gone into this matter. One or two more Committees were also constituted. Mr. Alagesan's Committee has also gone into this matter. I think they have given a very favourable recommendation that Dry Dock facility can be provided in the Madras Port. I would, therefore, like the Government to go into this matter deeply and take up the matter with the Government of India with persuasion and confidence to see that this is achieved.

I can assure the Hon. Minister that we will be one with him in the development of this State, as one of the foremost industrially developed State because whatever development is happening will enrich our people to become more and more prosperous and which will also enable them to earn more per capita income. Please do not have any reservation to talk to us to secure our advice or help. We will be too glad to give you. Thank you.

1984 மார்ச் 24]

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இங்கே பேசுகின்றபோது தொழில்களின் வளர்ச்சி, தொழிலாளர் நலன் ஆகியவை குறித்து அரசு மேற்கொள்ள வேண்டிய ஆக்கப் பணிகள் பற்றிய ஆலோசனைகளை நல்கினார்கள். குறிப்பாக மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேசுகின்றபோது தொழில்தகராறு காரணமாக தொழிற்சாலைகள் பல மூடப்பட்டுள்ளன என்றும் இந்த நிலை மாறவேண்டும் என்றும் சொன்னார்கள். அதற்கு நமது மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் தந்து எந்த அளவிற்கு தொழில் அமைதி ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பதிலேயும், தொழிலாளர் நலனைப் பேணவேண்டும் என்பதிலேயும் அதே நேரத்திலே தொழில் அமைதி, உற்பத்தித் திறன் நாட்டினுடைய ஒட்டு மொத்த முன்னேற்றத்திற்கு மிக இன்றியமையாத ஒன்று என்பதையும் கருத்தில் கொண்டு தொழிற்சாலைகள் எல்லாம் இயங்க அரசு எடுத்த நடவடிக்கைகளை அவர்கள் கோரிட்டுக் காட்டினார்கள்.

தற்போது இந்த ஆட்சி பொறுப்புக்கு வந்த பிறகு மட்டும், அதாவது புரட்சித் தலைவர் திரு. எம்.ஜி.ஆர். அவர்களின் ஆட்சிச் காலத்தில் மட்டும் 17 பெரும் தொழிற்சாலைகள் தொழில்தகராறால் மூடப்பட்டு இருந்த தொழிற்சாலைகள் திறக்கப்பட்டு, தக்க நடவடிக்கைகளை இந்த அரசு மேற்கொண்டிருக்கின்றது என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னது போல் கிட்டத்தட்ட 2,700 தொழிலாளர்கள் மட்டுமே, இதில் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் அந்த பாதிப்பிலிருந்து விடுதலை தர விரைவாக நடவடிக்கைகளை அரசு மேற்கொள்ள இருக்கின்றது என்பதையும் நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதே நேரத்தில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. அப்பாதுரை, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஹேமச்சந்திரன் ஆகியவர்கள் எல்லாம் பேசுகின்றபோது சிறு தொழில்களில் பணியாற்றுகின்ற பணியாளர்கள் கூட பாதிப்புக்கு உள்ளாக்கப்பட்டிருப்பதை அவர்கள் பேசுகின்றனவே எடுத்துச் சொன்னார்கள். சிறு தொழிலாக இருந்தாலும், பெரு தொழிலாக இருந்தாலும், தொழிற்சாலைகள் மூடப்படுகிறபொழுது வேலை வாய்ப்பு மக்களுக்குக் கிட்டாமல் போகிறது, மக்கள் அவதிக்கு உள்ளாக்கப்படுகிறார்கள் என்பதால் இது போன்ற பிரச்சினைகளில் அரசு மிக அக்கறையாகச் செயல்பட்டு வருகிறது என்பதை நான் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சிவராமன் அவர்கள் பேசுகிற பொழுது, கள்ளக்குறிச்சி சர்க்கரை ஆலையில் தனி அதிகாரி ஒருவர் சரியாக நடக்கவில்லையென்றும் அதனால் அந்த ஆலை நட்டத்தில் இயங்குகிறது என்றும் சுட்டிக்காட்டினார்கள். அது குறித்து அரசு விசாரித்து தக்க நடவடிக்கை எடுக்கும்.

[திரு. சி. பொன்னையன்] [1984 மார்ச் 24]

அது மட்டுமல்லாமல், மாண்புமிகு உறுப்பினர் அண்ணன் நெடுமாறன் அவர்கள் பேசுகிறபொழுது “பீரீ டிரேட் சோன்” செம்மையான முறையில் இயங்குவதற்கு ஆக்கபூர்வமான நடவடிக்கையை அரசு மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அது குறித்து சொல்ல இருக்கிறேன். தக்க நடவடிக்கை அரசு எடுத்து முறைப்படி செயல்பட்டு வருகிறது.

இன்னும் ஒன்றைச் சொல்கிறபோது Solar based units should be encouraged என்று சொன்னார்கள். மிகத் தீவிரமான அக்கறை செலுத்தி, விவசாயத் துறையாக இருந்தாலும் சரி, தொழிற்சாலைக்காக இருந்தாலும் சரி, இந்த ‘சோலார் எனர்ஜி’ எந்த அளவிற்குப் பயன்படுத்துவது, அதன் காரணமாக மிச்சப்படுகிற மின்சாரத்தைத் தொழில் வளர்ச்சிக்கு எப்படிப் பயன்படுத்துவது என்பதில் தீவிரத் திட்டத்தைத் தீட்டி, விரைவில் அதை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வர அரசு தற்போது செயலில் இறங்கி இருக்கிறது என்பதையும் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதைப்போலவே இன்னொன்றைச் சொன்னார்கள். State Govt. Public undertakings பல நலிவுற்ற நிலையில் இருப்பதை மாற்றுகிற முகத்தான் குழு அளித்த பரிந்துரையை ஆய்ந்து தக்க நடவடிக்கையை விரைவில் எடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னார். அது குறித்தும் அரசு விரைவு நடவடிக்கையை மேற்கொள்ளும் என்பதையும் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இந்தியா சிமெண்ட்டைப் பொறுத்தவரைக்கும் தனி முதலாளி ஒருவருக்கு சென்று விட்டது, தமிழர் கையைவிட்டுச் சென்று விட்டது, அது தடுத்து நிறுத்தப்பட வேண்டுமென்று எடுத்துச் சொன்னார். தமிழக அரசைப் பொறுத்தவரைக்கும் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் பலமுறை மைய அரசுக்கும் மைய அமைச்சர்களுக்கும் அது சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கும் கூட அஞ்சல் எழுதி, அண்மையில் நான் கூட அது குறித்த நடவடிக்கையை மேற்கொண்டு, மாநில அரசு இந்தியா சிமெண்ட்டை எடுத்துக்கொள்ளக்கூடிய ஒரு நிலை உருவாக வேண்டும், அதற்கு மைய அரசு முன்வர வேண்டுமென நாங்கள் மிக வற்புறுத்தி வருகின்றோம். அது முடியும் என்ற நம்பிக்கை இந்த அரசுக்கு இருக்கிறது.

இன்னொரு ஆலோசனையைக்கூடச் சொன்னார்கள், Letter of Intent கிடைத்தவர்களை எல்லாம் அவர்கள் நம்மைத் தேடி வந்து, அவர்களுக்கு உரிமம் வழங்குவதில், தேவைப்பட்ட வசதிகளைச் செய்வதில் காலதாமதம் செய்யாமல், நாம் அவர்களைத் தேடிப் போய், என்ன, என்ன பிரச்சினைகள் உங்களுக்கு இருக்கின்றன என்பதை, எல்லாம் கேட்டறிந்து, விரைவில் தொழில் துவங்க, நாட்டினுடைய வளம் பெருக, நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று சொன்னார். அது குறித்தும் அரசு தக்க நடவடிக்கையை எடுத்து வருகிறது.

Tamil Nadu Chemical Products Ltd.-ல்

1984 மார்ச் 24] [திரு. சி. பொன்னையன்]

ஒரு தவறு நடந்து நடவடிக்கை எடுக்கப்படுவதற்குப் பதிலாக ரூ. 9 இலட்சம் அந்த நிறுவனத்தினுடைய ப்ரமோட்டருக்கு கொடுக்கப்பட்டு விட்டது என்பதைச் சுட்டிக்காட்டிச் சொன்னார். உயர்நீதிமன்ற ஆணையை ஒட்டி அந்த நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளதாக எனக்குத் தகவல் தரப்பட்டிருக்கிறது. அது என்ன என்பதனை நான் ஆழமாக ஆய்ந்து அரசு அளவில் என்ன நடவடிக்கையை எடுக்க முடியுமோ, அந்த நடவடிக்கையை எடுக்க நான் முயற்சிகளை மேற்கொள்வேன் என்பதைச் சொல்கிறேன்.

அதைப்போலவே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஹேமச் சந்திரன் அவர்கள் பேசுகிறபொழுது, குறிப்பாக, அரசினுடைய தொழிற்சாலைகள் பல பாதிக்கப்படுகின்ற நிலை இருக்கின்றது. அந்தக் குறை நீக்கப்பட்டு, அவை செம்மையாக்கப்படவேண்டுமென்று சொன்னார். அரசு ஏற்கெனவே, அதற்காக சிரத்தையாக, சிறப்பு நடவடிக்கையை எடுத்து வருகிறது.

இன்னும் ஒன்றை எடுத்துச் சொன்னார். தமிழ்நாட்டிலே உற்பத்தியாகிற பொருள்கள் இருக்கின்றன, அரசு அமைப்புகள் தங்களுக்குத் தேவையான பொருள்களை வாங்கும்பொழுது, தமிழ்நாட்டிலே உற்பத்தி செய்கிற பொருள்களை வாங்காமல் பிற மாநிலங்களிலே இருந்து வாங்குகிற ஒரு முறை மேற்கொள்ளப்படுகிற காரணத்தால் தமிழ்நாட்டின் தொழிற்சாலைகளுடைய முன்னேற்றம் பாதிக்கப்பட்டு, இறுதியாக அந்தத் தொழிற்சாலை நலிவுற்று, பணியாளர்களுக்கு நிரந்தரப் பணிப் பாதுகாப்புக் கூட இல்லாத நிலை உருவாகி வந்திருக்கிறது.

(பிற்பகல் 1.50)

இந்தக் குறையைப் போக்க தமிழகத்தில் துவக்கப்படுகிற தொழில்களுக்கு, எண்ட்-புரூட்டிஸ் என்று சொல்லப்படுகிற உற்பத்திப் பொருள்களை வாங்குகிறபோது மாநில அரசு அமைப்புகள் அவைகளிலிருந்து வாங்க முன்னுரிமை தர வேண்டும் என்பதை கோடிட்டுக் காட்டினார். அது நல்ல ஆலோசனை. அரசு அதுகுறித்து பரிசீலித்து, தக்க நடவடிக்கையை மேற்கொள்ளும் என்பதை கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னொன்றைச் சொன்னார்கள் இந்த அரசினுடைய கொள்கை தொழிற்சங்கத்தை, ட்ரேட் யூனியன் மூவ்மெண்ட்டை சப்ரஸ் செய்யக்கூடிய, நசுக்கக்கூடிய கொள்கையாக இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அதில் நான் முற்றிலும் மாறுபடுகிறேன். இந்த அரசினுடைய கொள்கையைப் பொறுத்த வரையிலும் தொழில் உமைதி இருக்க வேண்டும்; தொழிலாளர்கள் நலம் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும்; உற்பத்தி பெருக வேண்டும்;

[திரு. சி. பொன்னையன்] [1984 மார்ச் 24]

உற்பத்தி பெருகுகிற போது தொழிலாளர்களின் நலமும் அதோடு இணைத்து பாதுகாக்க வேண்டும் என்பது தான் இந்த அரசினுடைய கொள்கை. தொழிலாளர்களுக்கு விரோதமாக இந்த அரசு எந்த ஒரு சொல்கையையும் எடுக்காது; எடுக்கவில்லை என்பதை நான் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். (குறுக்கீடு.)

I know that it is detrimental to your interest. That report is different- What I am telling is different.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் அப்பாதுரை அவர்கள் பேசுகிறபோது தொழில் வளம் நிதி ஒதுக்கீடு குறைந்தது தொழில் துறைக்கு இந்த அரசு அதிகப்படியான ஊக்கத்தை தரவில்லை என்பதற்கு உதாரணமாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். நான் இதிலே மாறுபடுகிறேன். துறைமுருகன் அவர்கள் பேசுகிற போது சொன்னதைப் போல எந்தத் தொழிலை அரசுத் துறைகளில் துவக்க அரசு முற்படுகிறதோ அதே நேரத்தில் தக்க நிதியை அரசு ஒதுக்க இயலும் என்பது மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். ஒரு தொழிலை நாம் உருவாக்குகிற பொழுது, அரசே அந்தத் தொழிலில் நேரடியாக பங்கேற்று ஊக்குவிக்கிறபோது பணச் செலவு அதிகமாக ஏற்படுகிறது. ஆனால் அரசு நிதி நிறுவனங்கள் மூலமாக தொழிலை ஊக்குவிக்க நடவடிக்கை எடுக்கிற போது அதற்கு ரீ-பைனான்சிங் பெசிலிட்டி ஐ.பி.பி.ஐ. மூலமாக இருக்கிறது என்பதும், மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்குத் தெரியும் என்று நினைக்கிறேன். எனவே, இந்த நிதி ஒதுக்கீட்டினுடைய அளவை வைத்துக் கொண்டு, தொழில் வளர்ச்சி குறைவாக இருக்குமென்ற கணிப்பு சரியான கணிப்பல்ல. மாறாக, பல மடங்கு தொழில் வளர்ச்சியை நாம் மேற்கொள்கிற சாத்தியக் கூறுகள் இருக்கின்றன. இந்த அரசு தக்க நடவடிக்கைகளை எடுக்கவிருக்கிறது என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தூத்துக்குடி-கரூர் அகலப்பாதை குறித்து இந்த அரசு மத்திய அரசை வற்புறுத்தி நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று மாண்புமிகு அப்பாதுரை அவர்கள் மட்டுமல்ல, மாண்புமிகு எதிர்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூட அதை வற்புறுத்திச் சொன்னார்கள். அந்தப்பணியில் தமிழகத்தைச் சேர்ந்த அனைத்து அமைப்புகளும் அக்கறையாக இருப்பதை இந்த அவை அறியும். இந்த அரசு பலமுறை மத்திய அரசை வற்புறுத்தி தூத்துக்குடி-கரூர் அகலப் பாதை அமைக்க வேண்டும்; தூத்துக்குடியை மையமாகக் கொண்டு பலவிதமான தொழில் வளர்ச்சிக்கு ஒரு கேந்திரமாக அது அமையக்கூடிய ஒன்று என்பதால் அதை விரைவில் ஈட்டேற்றிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று நாம் பலமுறை வற்புறுத்தியும் மைய அரசு ஏனோ தெரியவில்லை அதிலே மெத்தனமாக

1984 மார்ச் 24] [திரு. கி. பொன்னையன்]

இருக்கிறது. என்னுடைய வேண்டுகோள், மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவவர் அவர்கள் கூட அவர்கள் பேசிய பேச்சில் கூறிய கருத்துக்களில் எல்லாம் ஒட்டு மொத்தமாக தமிழகத்தினுடைய வளர்ச்சியைப்பற்றி சொன்னார்கள், நான் பாராட்டுகிறேன். அதைப் போலவே, இந்தத் தூத்துக்குடி-கரூர் அகலப் பாதை தென் மாவட்டங்களுடைய தொழில் வளர்ச்சிக்கு மிக முக்கியமான ஆணி வேராக அமைய இருக்கிறது என்ற காரணத்தால் உங்களுக்கு மைய அரசிடம் இருக்கிற செல்வாக்கைப் பயன்படுத்தி இந்த முயற்சியிலே தமிழகத்திற்கு வெற்றி கிடைக்க நீங்கள் உறுதுணையாக இருக்க வேண்டும் என்பதை பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. ப. நெடுமறன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, தூத்துக்குடி-கரூர் அகலப் பாதை விஷயத்தில் மத்திய ரெயில்வே மந்திரியாக இருந்த கேதார் பாண்டே அவர்களும், மத்திய நிதியமைச்சராக அப்போதிருந்த ஆர். வெங்கட்ராமன் அவர்களும் 1984 ஆம் ஆண்டிற்குள் இந்தத் திட்டம் நிச்சயமாக முடிக்கப்படும். எந்தவிதமான தடையும் இல்லாமல் நிதி அதற்கு ஒதுக்கப்படும் என்று பகிரங்கமாக நாடாளுமன்றத்திலே அறிவித்தார்கள். ஆனால் 1984 ஆம் ஆண்டிலே அதற்கான நிதி கொஞ்சம் கூட ஒதுக்கவில்லை. இந்த நிலையைப் போக்குவதற்கு மாநில அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும், எல்லாக் கட்சிகளும் இதிலே ஒத்துழைப்பதற்கு தயாராக இருக்கின்றன. சகல கட்சிகளையும் சேர்த்துக் கொண்டு இந்தத் திட்டத்தை இந்த ஆண்டில் முழுமையாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும், அதற்கான நிதியை ஒதுக்க வேண்டுமென்று மத்திய அரசிடம் நாம் போராட வேண்டுமென்று இங்கே எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

THIRU K. S. G. HAJA SHAREEF : Mr. Deputy Speaker, Sir, I do not believe in agitation. I want that it should be conveyed to the Central Government that the Tuticorin-Karur railway line is a very feasible one. There should be an aggressive policy; from all points of view, economically, industrially and from various points of view, it is a very feasible project and it should be taken up immediately. I am sure if this policy is conveyed, the Government of India will certainly help and there is no question of any agitation for it. Agitation will never bring any success and that is my point.

[திரு. சி. பொன்னையன்] [1984 மார்ச் 24]

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் போராட்டம் இல்லாமலேயே மைய அரசு நமக்குச் செவி சாய்த்துவிடும் என்று நம்பிக்கை தந்து இருக்கிறார்கள். எனவே, நாம் அனைவரும் ஒருங்கிணைந்து அந்தப் பிரச்சினையில் வெற்றி பெறுவோம். அந்த முயற்சியில் மாநில அரசு மிகத் தீவிரமான நடவடிக்கைகளை எடுக்கும் என்பதை நான் இங்கே தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. துரைமுருகன் அவர்கள் பேசுகிறபோது திருத்தணி சர்க்கரை ஆலையைப் பொறுத்த வரையில், பண்ட்ஸ் லாப்ஸ் ஆகிவிடும் நிலை உள்ளதாகவும், அந்தத் தொழிற்சாலை இன்னும் துவங்கப்படும் ஆரம்ப கட்ட நிலையில் இருப்பதாகவும் சொன்னார்கள். அந்த தொழிற்சாலை விரைவில் துவங்கப்படும். லாப்ஸ் ஆகாத நிலையில், பாதிக்கப்படாத நிலையில் அரசு தக்க நடவடிக்கைகளை எடுக்கும் என்பதை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேசுகிற போது, Constitution of Industrial Committee பற்றிச் சொன்னார்கள். பல்வேறு பிரிவுகள், துறைகள், பல்வேறு வல்லுநர்கள் அடங்கிய experts from different fields அடங்கிய குழுக்கள் ஏற்கனவே அமைக்கப்பட்டு சென்ற வாரம் அறிவிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அதை இன்னும் சற்று விரிவாக்கி இருக்கிறோம். 2-3 பேர் ஒரு குழுவிற்குப் போட்டு இருக்கிறோம். இன்னும் அதை விரிவாக்கி, எந்தெந்த வல்லுநர்களை, எந்தெந்த பிரிவிலே இன்னும் சேர்த்தால் அது நலமுடையதாக இருக்கும், நாட்டின் வளத்திற்கு உகந்ததாக இருக்கும் என்பதைப் பார்த்து, அந்த அடிப்படையில் அந்தக் குழு செயல்முறைக்கு வரும் என்பதை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, Infrastructural facilities are inadequately provided என்பது பற்றி மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். மற்ற பல மாநிலங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிறபோது நமது Industrial complex பொறுத்தவரைக்கும் Infrastructural facilities போதிய அளவிற்கு ஏற்கனவே தரப்பட்டு இருக்கிறது. அது முழுவதும் போதும் என்று நாம் ஒப்புக் கொள்ளவில்லை. மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னதைப் போலவே, குறிப்பாக, தொழிலாளர் நலன் கருதி அவர்களுக்கு வீட்டுவசதி வாய்ப்புகளும், அதைப் போலவே, தண்ணீர் பிரச்சினை, சாலை போக்குவரத்து, க்காதார் வசதிகள் எல்லாம் முழுமையாக இன்னும் பல இடங்களில் முற்றுறவில்லை என்பதை, ஒப்புக் கொள்கிறேன். அவைகள் ஈடேற, அது infrastructural facilities

1984 மார்ச் 24] [திரு. சி. பொன்னையன்]

இருக்கட்டும், அல்லது, பணி செய்யும் மற்றவர்களுக்காக இருக்கட்டும், அல்லது தொழில் வளர்ச்சிக்காக இருக்கட்டும், அவற்றையெல்லாம் இன்னும் துரிதமாக ஈடேற்ற அரசு ஒரு குறுகிய கால திட்டத்தில், விரைவுத் திட்டத்தை மேற்கொள்ளும் என்பதை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு அண்ணன் நெடுமாறன் அவர்கள் பேசுகிறபோது, சொன்னார்கள். நெய்வேலி லிக்குைட் பொறுத்த வரையில் அதனுடைய விலை பீகார், வெஸ்ட் பெங்கால் ஆகிய இடங்களில் இருந்து வருகிற நிலக்கரியை விட இரண்டு மடங்கு விலை ஆகிறது என்று சொன்னார்கள். பீகாரிலிருந்து, வெஸ்ட் பெங்காலில் இருந்து நிலக்கரியை தமிழகத்தின் பலனுக்காக வாங்கி வரவேண்டுமானால், என்ன போக்குவரத்து செலவு ஆகுமோ அந்தச் செலவையும் சேர்த்து நெய்வேலி லிக்குைட்டின் விலை நிர்ணயிக்க வேண்டும் என்ற அணுகுமுறை மேற்கொண்டு வருகிறார்கள். அதனால் அந்த நிலக்கரியைப் பயன்படுத்துகிற தொழில்கள் எல்லாம் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கின்றன அதைத் தவிர்க்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டார்கள். இது குறித்து நெய்வேலி லிக்குைட் கார்ப்பரேஷன் சோமனோடு தொடர்பு கொண்டு இந்தக் குறைபாட்டை களைய அரசு தக்க நடவடிக்கை மேற்கொள்ளும் என்று நான் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 2.00)

சப்்சிட்யைப் பொறுத்த வரையில் அரசு எந்த அளவுக்கு மேற்கொண்டிருக்கிறது என்பதை கொள்கை புத்தகத்தில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பார்த்திருப்பார்கள். 1973 ஆம் ஆண்டு வாக்கில் மத்திய அரசு 15 சதவீதம் சப்்சிடி, ஆனால் 15 இலட்சத்திற்கு மேற்படாமல், அளிக்கும் திட்டத்தின் கீழ் மத்திய அரசு சில பகுதிகளை தேர்ந்தெடுத்து அறிவித்தது. ஆனால் தற்போது சப்்சிடி பிரச்சினையைப் பொறுத்த வரையில் 'காட்டகிரி-ஏ' என்று ஏற்படுத்தி, 'நோ இன்டஸ்டிரி டிஸ்டிரிக்ட்' என்று கொண்டு வந்து, அங்கே 25 சதவீதம் சப்்சிடி, ஆனால் 25 இலட்சம் ரூபாய்க்கு மேற்படாமல், வழங்குகிறது. அதே மாதிரி 'பி காட்டகிரி' யில் 15 சதவீதம் சப்்சிடி, ஆனால் 15 இலட்சம் ரூபாய்க்கு மேற்படாமல், வழங்குகிறது. அதே போன்று 'சி-காட்டகிரி'யில் அதைப் பொறுத்த வரையில் 10 சதவீதம் சப்்சிடி, ஆனால் 10 இலட்சம் ரூபாய்க்கு மேற்படாமல், வழங்குகிறது. இந்த அடிப்படையில் சப்்சிடி வழங்குகிறோம் என்று மத்திய அரசு கொண்டு வந்திருக்கிற ஒரு முறையில், இந்த 'நோ இன்டஸ்டிரி டிஸ்டிரிக்ட்' என்ற முறை தமிழ்நாட்டை பொறுத்த வரையில் பெரிதும் பாதிப்பதாக இருக்கிறது என்று மத்திய அரசுக்கு ஏற்கனவே சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறோம். அதை மாற்றியமைக்க இந்த அரசு கண்டிப்பாக நடவடிக்கை எடுக்கும்.

[திரு. சி. பொன்னையன்] [1984 மார்ச் 24]

காரணம் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொன்னதைப் போல இராணிப்பேட்டையில் 30 கோடியிலே ஒரு தொழில் வந்து விட்டாலே அந்தப் பகுதியில் தொழில் வளம் அதிகமாக வந்து விட்டது என்று சொல்லி, மத்திய அரசின் உதவிகள் கிடைக்காமல் நிறுத்திவிடுவார்கள். அதற்கு நீங்கள் என்ன செய்தீர்கள் என்று கேட்டார்கள். இந்த அரசைப் பொறுத்த வரையில் தாலுகா வாரியாக கணக்கை எடுத்து அந்த அடிப்படையில் அறிவித்தால் தான் தமிழ்நாட்டின் தொழில் வளர்ச்சிக்கு உசந்ததான இருக்கும் என்று மத்திய அரசை மாநில அரசு கேட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக மத்திய தொழில் அமைச்சர் அவர்களையும், பிரதம அமைச்சர் அவர்களையும் நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சந்தித்து இது குறித்து பேசி தக்க நடவடிக்கை எடுக்க இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஏப்ரல் மாதம் 1983-ல் மத்திய அரசு ஒரு திட்டத்தைக் கொண்டு வந்து, சில பகுதிகளை, கிட்டத்தட்ட 9 மாவட்டங்களை பின் தங்கிய மாவட்டம் என்று அறிவித்து, அங்கே தொடங்கப்படும் தொழில்களுக்கு 10 சதவீதம் சப்சிடி என்ற வகையில் நிதி உதவி தர நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது. அதைப் போன்று நிதி நிறுவனங்களில் இருந்து சலுகை அடிப்படையில் கடன் உதவி பெறுவதற்கு மைசூர் அரசு 9 மாவட்டங்களை ஐ.டி.பி.ஐ. சிஸ்டம்சின்கீழ் அறிவித்து, நாம் 12½ சதவீதம் என்ற வகையில் குறைந்த வட்டிக்கு கடன் தரும் நிலை உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அது மட்டுமல்ல, தமிழக அரசு 33 வட்டங்களை பின்தங்கிய வட்டங்கள் என்று அறிவித்து, அந்த பகுதிகளுக்கு 15 சதவீதம் சப்சிடி, ஆனால் 15 இலட்சத்திற்கு மேற்படாமல், வழங்கப்படும் என்று அறிவித்து, அந்தப் பகுதிகளை மேம்படுத்த மாநில அரசு நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது.

அது மட்டுமல்ல, சில குறிப்பிட்ட தொழில்களை தமிழ்நாட்டில் சில பகுதிகளில் மேம்படுத்துவதற்கு நல்ல வாய்ப்பு இருப்பதால், Taking into consideration the supply and demand of all the end products. மாநில அரசு எலக்ட்ரானிக் இன்டஸ்ட்ரிஸ், அதைப்போன்று அடிப்படை மருந்துகள் மற்றும் ஷெட்யூல்டு மருந்துகள் தயாரிப்பு போன்றவைகளைத் தொடங்குதல், ஆட்டோமோபைல் ஆன்சிலரி யூனிட்ஸ் தொடங்குவது, அருமை அண்ணன் நெடுமாறன் அவர்கள் சொன்னதைப் போல சோலார் எனர்ஜி பேஸ் யூனிட்ஸ் தொடங்குவது போன்றவைகளுக்கு முன்னுரிமை தந்து, தமிழ்நாட்டில் எந்த பகுதியில் இவற்றைத் தொடங்கினாலும்

1984 மார்ச் 24] [திரு. சி. பொன்னையன்]

அவர்களுக்கு 10 சதவீதம் சப்ஸிடி, ஆனால் 10 இலட்சத்திற்கு மேற்படாமல், வழங்க ஆணையிடப்பட்டு, அதை இந்த அரசு நடைமுறைக்கு கொண்டுவந்திருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட சில தொழில்களை சில பகுதிகளில் கொண்டுவர நல்ல வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆகவே, இந்தக் குறிப்பிட்ட தொழில்கள் விரிவுபடுத்தப்படும். இங்கே எந்த எந்த தொழிலை தமிழ்நாட்டில் தொடங்குகிறார்களோ அவைகளுக்கு

All India Competition or Competition from imported goods.

ஆகியவை இல்லாமல் அந்தத் தொழில்கள் நசுங்கிவிடாத வண்ணம் the demand and supply of the end product ஆகியவற்றைக்

கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு If there is a wider gap between demand and supply of the end products, such industries will be given due encouragement under this category. என்பதனை நான் அவைக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போலவே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் 'இன்ஃப்ரா ஸ்ட்ரக்ச்சர் பெசிலிட்டீஸ்' பற்றிச் சொன்னார்கள். அதனால் மின்சாரக் கட்டண சலுகை கூட எலக்ட்ரிசிட்டி போர்டிலிருந்து அதிகமான அளவுக்கு தொழில் வளர்ச்சிக்கு வழங்க நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக மின்சாரம் வழங்குவதில் உரிய நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறோம் என்பதனைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போலவே இன்னும் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் தொழில் துறையில் மிகவும் பின்தங்கிய நிலையில் இருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். அது தவறு என்று என்னுடைய கருத்தை இந்த அவைக்குச் சொல்வது என்னுடைய தலையாய கடமை என்று கருதுகிறேன். காரணம் 31-3-77 ஆம் ஆண்டு வாக்கில் மத்திய அரசினுடைய டிபார்ட்மெண்டு ஆப் கம்பெனி அபேயர்ஸ் அறிக்கையின் அடிப்படையில் இருந்தது 4,060 ஆகும். ஆனால் 31-3-77-லிருந்து 31-3-82 வரை கிட்டத்தட்ட 4, 5 ஆண்டுக் காலத்தில் அந்த எண்ணிக்கை 5,773 ஆக உயர்ந்திருக்கிறது. அதாவது 1,713 பெரிய தொழிற்சாலைகள் துவங்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதனை நான் கூறிக் கொள்ளவிரும்புகிறேன்.

[திரு. சி. பொன்னையன்]

[1984 மார்ச் 24]

அதேபோல, தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில், இப்படிச் கணக்கிட்டுப் பார்க்கிறபோது, தொழிற்சாலைகளின் வளர்ச்சியில், இந்தியாவில் நாம் 4-வது இடத்தில் இருக்கிறோம் என்பதையும், மராட்டியம் முதலிடத்தையும், மேற்கு வங்கம் 2-வது இடத்தையும், டில்லி 3-வது இடத்தையும், தமிழகம் 4 ஆவது இடத்தையும் பெற்றிருக்கிறது என்பதனைக் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதைப்போல, இந்தத் தொழிற்சாலையில் ஈடு செய்யப்படுகிற—போடப்படுகிற—முதலீடு 31-3-77 வாக்கில் ரூ. 564 கோடியாகும். 1,713 தொழிற்சாலைகள் அதிகமாக துவக்கப்பட்ட காரணத்தால், அந்த முதலீடு சுமார் 925 கோடியாக உயர்ந்து, முதலீட்டிலே சுமார் ரூ. 360 கோடி அதிகமாக முதலீடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதனையும் நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதைப்போல சிறு தொழில்களை எடுத்துக்கொண்டாலும், 1971 முதல் 1976 வரை, தமிழகத்தில் ஒட்டுமொத்தமாக 1,05,132 தொழில்கள் பதிவு செய்யப்பட்டிருந்தது. ஆனால் 1977-லிருந்து 1982 வரை புரட்சித் தலைவர் எம். ஜி. ஆர். ஆட்சியில் 2½ இலட்சம் சிறு தொழில்கள் ஒட்டுமொத்தமாக பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. காரணம், வேலைவாய்ப்பை அதிகமாகப் பெருக்குவதற்கு ஸ்மால்ஸ்கேல் இண்டஸ்ட்ரீசின் வளர்ச்சி மிக இன்றியமையாத ஒன்று என்ற அந்த அடிப்படையில் மக்கள் தொகை அதிகமாக இருக்கின்ற நமது நாட்டைப் பொறுத்தவரைக்கும், சிறு தொழில்கள் வளர்ச்சியின் மூலமாக வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்க பெரிதும் உதவும் என்ற முகத்தான் சிறு தொழில்களுக்கு ஊக்கம் தரவேண்டுமென்ற முறையில் ஊக்கம் தரப்படுகிறது. அந்த அளவிற்கு தொழில் வளர்ச்சியும், அதையொட்டி, வேலைவாய்ப்பையும், இந்த அரசு உருவாக்கியிருக்கிறது..... (குறுக்கீடு).

THIRU K.S.G. HAJA SHAREEF; Mr. Deputy Speaker, Sir the Hon'ble Minister has stated that between 1977-1982, 2 and odd lakhs of Small Scale Industries have been started. How many of them are functioning and are continuously functioning without break? If there is any break or if the functioning is not good will the Government find out the reasons and give proper assistance and see that these are put back into their original position?

1984 மார்ச் 24] [திரு. சி. பொன்னையன்]

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, தொழிற்சாலை எண்ணிக்கையில் எத்தனை என்பது பெரிதல்ல, என்பதை அரசும் உணர்கிறது. துவங்கப்பட்ட தொழிற்சாலைகள் எல்லாம் செவ்வையாக இயங்குகின்றனவா என்பதைத்தான் முக்கியமாக இந்த அரசு உணர்கிறது. அந்த அடிப்படையில் தொழிற்சாலைகள் எங்கெங்கு நலிவுற்றாலும், ஏன் நலிவுற்றிருக்கிறது, அதற்கு என்ன காரணம், ஒரு வேளை கிரடிட் பெசிலிட்டிஸ் கிடைக்கவில்லையா, ராமெட் டிரியல்ஸ் வாங்குவதில் தடை இருக்கிறதா, மார்க்கெட்டிங் பெசிலிட்டிஸ் இல்லையா என்பதையெல்லாம் ஆராய்ந்து, அந்த தொழிற்சாலைகளுக்கு ஊக்கம் தரவேண்டியது அரசினுடைய பொறுப்பு என்பதால், அதுகுறித்து அரசு தக்க நடவடிக்கை எடுக்க இருக்கிறது என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து தனி நபர் வருமானத்தை எடுத்துக்கொண்டால், 1977 ஆம் ஆண்டு 954 ஆக இருந்தது தற்போது 1,269 ஆக உயர்ந்திருக்கிறது. இதை நான் சொல்வதற்குக் காரணம், வேலைவாய்ப்புகளும் பெருகி, தொழில் வளர்ச்சியும் பெருகி இருப்பதன் காரணமாக, இதுபோன்ற வளர்ச்சி மேலும் பெருகிறது என்பதை இந்த அவைக்குச் சொல்ல வேண்டுமென்பதற்காகத் தான் இதை நான் சொல்லவிரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 2-10.)

அது மட்டுமல்லாமல், மத்திய அரசினுடைய நிதி உதவியைப் பொறுத்தவரைக்கும்,

Institutional Finance from Industrial Development Bank of India Industrial Credit and Investment Corporation of India and Industrial Financial Corporation of India.

ஆகிய அமைப்புகளில் இருந்து, 1983 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் வரை நாம் வாங்கியிருக்கின்ற நிதியினுடைய கணக்கைப் பார்த்தால், ஒட்டு மொத்தமாக, ஐ.டி.பி.ஐ. பொறுத்த வரைக்கும், 11,005.31 கோடி ஒதுக்கப்பட்டதில், தமிழகத்திற்கு மட்டும், 1,246.43 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அதைப்போலவே Industrial Credit and Investment Corporation மூலமாக அனுமதிக்கப்பட்ட தொகையில், 2,211 கோடி ரூபாயில் தமிழகத்திற்கு 200 கோடி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைப் போலவே ஐ.எப்.சி. யைப் பொறுத்தவரைக்கு 1,818.33 கோடி ரூபாயில் தமிழகத்திற்கு 116.36 கோடி ரூபாய்

[திரு. சி. பொன்னையன்] [1984 மார்ச் 2]

துக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த அரசைப் பொறுத்த வரையில் மத்திய அரசினுடைய தொழில்கள் அதிகமாகத் துவக்கப்பட்டு மத்திய அரசினுடைய 'பைனான்சியல் இன்ஸ்டிடியூசன்' மூலமாக நாம் தொடர்ந்து தக்க நடவடிக்கை எடுத்து வருகின்ற காரணத்தாலே, இன்று தமிழகத்தில் இதைப் பொறுத்த வரைக்கும் அதாவது மத்திய அரசினுடைய நிதி நிறுவனங்களில் இருந்து நிதியைப் பெறுவதிலே நாம் மூன்றாவது இடத்தை, மராட்டிய மாநிலம், குஜராத் மாநிலத்திற்கு அடுத்தபடியாக, தமிழகம் மூன்றாவது இடத்தை வகிக்கிறது என்பதை நான் அவைக்குத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

அதைப் போலவே நம் தமிழகத்தில் இருக்கக் கூடிய பல்வேறு அமைப்புக்கள், 'சிப்காட்' என்ற அமைப்பு தக்க நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு, Infra structural facilities செய்து தருவது மட்டுமல்லாமல், Promotion of Industries எந்த அளவிற்கு மிக அக்கறையாக செயல்பட்டு வருகிறது என்பதைப் பற்றி இந்தக் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பில் இருந்து இந்த அவை அறிந்திருக்கும். அதைத் தொடர்ந்து ஆக்கபூர்வமான பணிகளை மேற்கொள்ள நடவடிக்கைகளை எடுக்க இருக்கிறது என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்த, தமிழ்நாடு கனிம நிறுவனம், அதாவது 'டாமின்'-ஐப் பொறுத்தவரைக்கும் 1982-83-ல் 60 இலட்ச ரூபாய் இலாபத்தைப் பெற்று, வரும் ஆண்டில் 1 கோடி ரூபாய் இலாபத்தைப் பெறக் கூடிய அளவிற்கு அந்த அமைப்பு பல்வேறு ஆக்கப் பணிகளை தற்போது மேற்கொண்டு வருகிறது என்பதை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அதே போல், 'டான்மேக்' என்று சொல்லப்படுகிற, தமிழ்நாடு மாக்னசைட் நிறுவனம் 1982-83-ல் 90 இலட்ச ரூபாய் லாபம் பெற்றிருந்த அமைப்பு, 1983-84-ல் 110 இலட்ச ரூபாய் இலாபத்தைப் பெறும் என்ற நிலைக்கு அது வளர்ந்திருக்கிறது.

அதைப் போலவே 'டிட்கோ' என்ற அமைப்பைப் பொறுத்த வரையிலும், 30 லட்ச ரூபாய், 1980-81-ல் லாபத்தைப் பெற்று, 1981-82-ல் 160 லட்ச ரூபாய் லாபத்தை பெற்று, 1982-83-ல் 193 லட்ச ரூபாயை ஈட்டி, 1983-84-ல் 2 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் லாபத்தைப் பெற இருக்கிறது என்பதை நான் அவைக்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அதைப் போலவே, டி.ஐ.ஐ.சி. யைப் பொறுத்த வரைக்கும் 1949-லேயிருந்து இந்த அமைப்பு, 1978 வரை கிட்டத்தட்ட 37 ஆண்டுக் காலத்தில் 118.77 கோடி ரூபாய் மொத்தக் கடனை அனுமதித்தது. இதிலே 74.51 கோடி ரூபாயை வழங்கியிருக்கிறது. தமிழகத்தில் புரட்சித் தலைவருடைய ஆட்சி

1984 மார்ச் 24] [திரு. சி. பொன்னைடன்]

வந்ததற்குப் பிறகு, கடந்த 5 ஆண்டுக் காலத்தில் மட்டும் 174.55 கோடி ரூபாய்க்கு அனுமதி வழங்கி, 116.94 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு கடன் வழங்கியிருக்கிறது என்ற இந்த ஒரு புள்ளி விவரமே சிறு தொழில்களுக்கு குறிப்பாக எந்த அளவிற்கு இந்த அரசு பெரிய ஊக்கத்தைச் செய்து வருகிறது என்பதை அவைக்குத் தெரிவிக்க வேண்டும் என்பதற்காக நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

சிறு தொழில்களுக்கு மட்டும் மொத்தக் கடனில் 33.85 கோடி ரூபாயை கடந்த 5 ஆண்டுக் காலத்தில், டி.ஐ.ஐ.சி அமைப்பு தந்திருக்கிறது என்பதை நான் அவைக்குத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

அதைப் போலவே தமிழ்நாடு சிமென்ட் நிறுவனத்தைப் பொறுத்த வரைக்கும், ஆலங்குளத்திலும், அரியலூரிலும், இரண்டு சிமென்ட் அமைப்புகள் செவ்வனே செயல்பட்டு வருகின்றன. அதிலே குறிப்பாக அரியலூர் சிமென்ட்டைப் பொறுத்தவரைக்கும், 7½ கோடி ரூபாய் செலவில் 'ஃப்ரி கால்சினர்' என்ற ஒரு நூதன சூளையை ஏற்பாடு செய்து, அதன் காரணமாக கிட்டத்தட்ட 500 மெட்ரிக் டன் உற்பத்தியைப் பெருக்க அரசு நடவடிக்கைகளை தற்போது மேற்கொண்டு வருகிறது. மேலும் 40 கோடி ரூபாய் செலவில், கிட்டத்தட்ட 1,300 பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புத் தரக்கூடிய, 5 இலட்சம் மெட்ரிக் டன் சிமென்ட்டை உற்பத்தி செய்யக்கூடிய விரிவாக்கத் திட்டத்தை தமிழ்நாடு சிமென்ட்ஸ் என்ற அமைப்பு மேற்கொள்ள இருக்கிறது என்பதை நான் அவைக்குத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

அதைப் போலவே தமிழ்நாடு சிமென்ட் அமைப்பைப் பொறுத்த வரைக்கும் 300 பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புத் தரக்கூடிய அளவில் 10 கோடி ரூபாய் மூலதனத்தில், தமிழ்நாடு ஆஸ்பெஸ்டாஸ் சிமென்ட், பிரஷ்ஷர் பைப் என்ற அந்த அமைப்பை நிறுவி, அந்த பாகங்களைச் செய்ய நடவடிக்கை தற்போது மேற்கொண்டு வருகிறது.

அதுமட்டும் அல்லாமல் பாளையம் பகுதியிலே மேலும் ஒரு 40 கோடி ரூபாய் செலவில் மேலும் ஒரு புதிய சிமென்ட் ஆலை ஒன்றை, தமிழ்நாடு சிமென்ட் நிறுவனம் அமைத்து, அதன் மூலம் மேலும் ஒரு 1,300 பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு தரக்கூடிய

[திரு. சி. பொன்னைன்] [1984 மார்ச் 24]

நடவடிக்கைகளை எடுத்திருக்கிறது. அதைப் போலவே சர்க்கரை தொழிற்சாலையைப் பொறுத்தவரைக்கும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேசுகிறபோது சில தொழிற்சாலைகளில், சர்க்கரை ஆலைகளில் நிர்வாக அதிகாரிகள் செம்மையாக செயல்படுவதில்லை என்பதனை எடுத்துச் சொன்னார்கள். கண்டிப்பாக எங்கே யார் தவறு செய்தாலும், இந்த அரசு அதை கண்டுபிடித்து கடும் நடவடிக்கைகளை எடுக்கும் என்ற உத்திரவாதத்தை உறுப்பினர்களுக்கு நான் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

சர்க்கரை தொழிற்சாலையைப் பொறுத்தவரைக்கும், சர்க்கரை ஆலைகளில் தற்போது கரும்புக்கு 160 ரூபாய் என நாம் கொடுத்து வருகிறோம். மைய அரசு கொடுக்கின்ற ரூபாய் 135. அத்தோடு மாநில அரசு 25 ரூபாய் சேர்த்து 160 ரூபாயாக நிர்ணயித்து Tax 160 rupees is again linked to the 8.5 per cent recovery என்ற முறையிலே, எந்த அளவுக்கு கரும்பிலிருந்து சாறு வருகிறதோ, அந்த சர்க்கரை கிடைக்கின்ற அளவைக் கணக்கிலே கொண்டு, அந்தப் பணம் நிர்ணயம் செய்து, உழவர்களுக்கு தரப்படுகிறது. மேலும் உழவர்களுக்கு கரும்புக்கு விலையை ஏற்றுவது குறித்து மைய அரசோடு மாநில அரசு தொடர்பு கொண்டிருக்கிறது.

அதைப் போலவே மினரல் பேஸ்டு இன்டஸ்ட்ரியல் யூனிட்ஸ் Mineral Based Industrial units-ஐயும் தமிழகத்தில் அதிகமாக துவக்கக் கூட மாநில அரசு சர்க்கரை நடவடிக்கைகளை தற்போது எடுத்து வருகிறது. இதைப் பொறுத்தவரையும் தமிழகத்தில் அதிக அளவில் தற்போது ஜிப்ஸம் கிடைக்கிறது. உப்பளத்திலும் ஜிப்ஸம் கிடைக்கிறது. அதைப் போலவே உரத் தொழிற்சாலைகளில், துணைப் பொருளாக, கழிவுப் பொருளாக ஜிப்ஸம் கிடைக்கிறது. இவற்றையெல்லாம் வைத்து Plaster of paris என்னும் தொழிற்சாலையை அமைக்க அரசு உற்போது நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறது.

அதைப் போலவே கிராபைட் தமிழகத்தில் அதிகமாக உள்ளது. உலகத்தில் எந்தப் பகுதியிலேயும் இல்லாத அளவுக்கு மிக உன்னதமான, உயர்ந்த மதிப்புள்ள கிராபைட் முசவை மாவட்டத்தில் தற்போது கண்டு பிடிக்கப்பட்டு அங்கே அது பெனிபிஸேஷன் என்று சொல்லப்படுகிற சுத்தி ரிப்பு செய்வதற்கு ஏற்கெனவே கட்டத்தட்ட 1½ கோடி ரூபாய் செலவில் அரசு நடவடிக்கையை மேற்கொண்டிருக்கிறது.

1984 மார்ச் 24] [திரு. சி. பொன்னையன்]

அதிலேயிருந்து குருசிபிள்ஸ் என்று சொல்லக் கூடிய மூசைகள் தயாரிக்க அரசு நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறது. அது மட்டும் அல்லாமல் டானிங் என்று சொல்லப்படுகிற அமைப்பின் மூலமாக இந்தியாவிலேயே மிசு அதிகமாக அளவிற்கு, உலகிலேயே மிசு தரமான கிராபைட்டு என்று சொல்லக்கூடிய, முகவை மாவட்டத்திலிருந்து கிடைக்கிற அந்த கிராபைட்டை வைத்து எலக்ட்ரோல் என்று சொல்லப்படுகிற பொருள்களும், Heavy duty batteries for Automobile Industries and Railways-க்குத் தேவையானவைகளையும், அதைப் போலவே குருசிபிள்ஸ் லிண்ட் ஆர் ஸ்டாப்பர் என்று சொல்லப்படுகிற பொருள்களையும், அதைப் போலவே லூப்பிரிகேஷன் பர்ப்பஸ்ஸுக்காக பயன்படுத்தப்படுகிற கார்பன் வெப்ஸ் ஆகியவைகளையும் அங்கே உற்பத்தி செய்து, அதன் மூலமாக பலருக்கு வேலை வாய்ப்பை அரசு கூடிய வசதிகளையும் ஏற்பாடு செய்து, முகவை மாவட்டத்தினுடைய தொழில் வளர்ச்சிக்கு அதைப் பெரிதும் பயன்படுத்த அரசு தக்க நடவடிக்கைகளை தற்போது எடுத்து வருகிறது.

அதைப் போலவே தமிழகத்தில் அதிகமாகக் கிடைக்கிற குவார்ட்ஸ் அண்ட் பெல்ட்ஸ்பார் என்று சொல்லக் கூடிய கனிம வளங்களைச் கொண்டு, நாம் பல தொழிற்சாலைகளை நமது பகுதியில் அமைத்து அதன் மூலமாக பலருக்கு வேலை வாய்ப்புத் தரவேண்டும் என்ற முறையில் டானிங் என்ற அமைப்பை ஏற்படுத்த அரசு தக்க நடவடிக்கைகளை எடுத்து வருகிறது. தனியார் துறையிலே இது போன்ற குவார்ட்ஸ் அண்ட் பெல்ட்ஸ்பார் கனிமப் பொருளை வைத்து தொழில் துவக்க முன் வருபவர்களுக்கும் அரசு தக்க ஊக்கத்தை தரும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

அதைப் போலவே லைம்-ஸ்டோன் என்று சொல்லக் கூடிய நீர்த்த சுண்ணாம்பைப் பொறுத்த வரையில், தமிழகத்தினுடைய தொழில் வளர்ச்சிக்கு மிக அதிகமாகத் தேவைப்படுகிறது. அதை நாம் அதிகமாக பெறக் கூடிய நடவடிக்கைகளை தமிழக அரசு எடுத்து வருகிறது. தமிழகத்தில் திருச்சி மாவட்டத்தில், சேலம் மாவட்டத்தில் உள்ள பல பகுதிகளில் இருந்து, அவற்றை எடுத்து, பர்ன்ட் லைம் என்ற நீற்றுச் சுண்ணாம்பைத் தயாரிக்கிறார்கள். அது கிட்டத்தட்ட சிறு தொழிலாக, பலர் முன் வந்து துவக்குகிறபோது, தனியார் துறையைச் சார்ந்த சிறு தொழிலதிபர்கள் அதில் ஈடுபாட்டோடு முன்வருகிற அளவிற்கு, இதற்கு உற்சாகம் தரவேண்டும் என்று அரசு முடிவு எடுத்து, அந்த அடிப்படையில் அரசு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள இருக்கிறது என்பதையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[திரு. சி. பொன்னையன்] - [1984 மார்ச் 24]

அதைப்போலவே தற்போது களிமண் என்று சொல்லக்கூடிய 'கிளே' நிறைய கிடைக்கிறது. நெய்வேலி லிக்னைட் கார்ப்பு போரேஷன், இந்த லிக்னைட்டை எடுக்கிறபோது, டெட் மளவில் வேஸ்ட்டாக, எந்தப் பலனும் இல்லாத அளவுக்கு இந்தக் கிளே வேஸ்ட் செய்யப்படுகிறது. அதைப் பயன்படுத்தி ஒரு கிளேஸ்ட் டையல்லஸ் பேக்டரி, அதைப்போலவே மொசைக் டையல்லஸ், அதைப் போலவே சானிட்டரி பைப்ஸ் போன்ற பொருட்களை உருவாக்க தொழிற்சாலைகளையெல்லாம் அமைக்க அரசு தக்க நடவடிக்கைகளை தற்போது எடுக்க இருக்கிறது என்பதை நான் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 2-20)

இன்னும் முக்கியமான ஒன்று 'Mini Cement Plant' என்று சொல்லக்கூடிய கிறிய் சிமின்ட் தொழிற்சாலைகள் தமிழகத்தில் பல்வேறு பகுதிகளில் அமைக்கக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிற காரணத்தினால் 'Mini-cement plants பொறுத்த வரைக்கும் பெரிய தொழிற்சாலைகளை தனியார் முன்வந்து போடமுடியாத நிலையில் பெரிய சிமின்ட் தொழிற்சாலை களினுடைய விரிவாக்கங்களையெல்லாம் அரசே மேற்கொண்டு அல்லது தனியார் துறையினர் விரிவாக்கம் செய்கின்ற அதே நேரத்திலே Mini-cement plants in the private sector is being encouraged by the State Government and also by the Central Government.

என்ற அந்த அடிப்படையில் தற்போது திருச்சி மாவட்டத்திலே உள்ள அரியலூர் பகுதியிலும் திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலுள்ள நான்குனேரி பகுதியிலும் கோவை மாவட்டத்திலே எட்டி மடைப் பகுதியிலும் மதுரை மாவட்டத்திலே மேலூர் பகுதியிலும் மதுரை பகுதியிலும் மதுரை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த திருமால் பகுதியிலும் மினி சிமின்ட் ஆலை போடக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறது என்று அரசு கண்டறிந்து இருக்கிறது. அந்தப் பகுதியிலே மினி சிமின்ட் ஆலை போட தனியார் துறைக்கு அரசு உற்சாகத்தைத் தரும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சேலம் ஸ்டீல் பிளாண்ட் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். சேலத்திலே பெரிய அளவிலே உருட்டாலை யாக இல்லாமல் உருக்காலையாக இருக் வேண்டுமென்று அதற்கு நடவடிக்கை மேற்கொள்ளவேண்டுமென்று சொன்

1984 மார்ச் 24]

[திரு. சி. பொன்னையன்]

னார்கள். அந்த அடிப்படையில் மைய அரசோடு மாநில அரசு தொடர்ந்து தொடர்பு கொண்டு பெரிய அளவிலே கொண்டுவரவேண்டுமென்று வற்புறுத்திவருகிறது. ஆனால் சேலம் பகுதியில் இருக்கிற இரும்பைப் பொறுத்தவரைக்கும் 'Low grade iron'

என்ற காரணத்தினால் 'economic viability'

இல்லை என்று சொல்லி மைய அரசு அதைத் தள்ளிப்போட்டு வருவதை இந்த அவை அறியும். ஆனாலும்கூட சேலம் மாவட்டம், வட ஆற்காடு மாவட்டம், கோவை மாவட்டம் ஆகிய பகுதிகளிலே கிடைக்கிற இரும்பை வைத்துக்கொண்டு நெய்வேலியிலே லிக்னைட்டைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு

Sponge iron technology

என்று சொல்லக்கூடிய நவீன முறை மூலமாக low grade iron—கிட்டத்தட்ட 35 சதவீதம் சக்தி கிடைக்கிறது, என்று சொல்லக்கூடிய அந்த இரும்பை 'sponge iron technology' யை பயன்படுத்துகின்றபோது from 80 to 90 per cent high grade iron என்ற முறைக்கு உயர்த்துகின்ற டெக்னாலஜி கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தற்போது இந்தியாவில் சில பகுதிகளில் அது மேற்கொள்ளப்பட்டு வெற்றி கண்டிருக்கிறது.

Sponge iron technology என்ற டெக்னாலஜியை வைத்து தமிழகத்திலே 6, 7 மினி இரும்பாலைகள் போடக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறது என்பதை அரசு கண்டறிந்து இருக்கிறது. அதைப் பற்றி அரசு தக்க நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளும்.

அரசினுடைய பொறுப்பிலே இருக்கிற தொழில் அமைப்புகள் மூலமாகவும் அரசு உதவுகிற நிறுவனங்கள் மூலமாகவும் இது காரும் 15 லட்சத்து 38 ஆயிரம் பேர்கள் வேலை வாய்ப்பு பெற்றிருக்கிறார்கள் என்பதை இருந்த அவைக்கு அறிவிப்பது என்னுடைய கடமை.

[திரு. சி. பொன்னையன்]

[1984 மார்ச் 24]

அதைப்போலவே Agro-based industries

என்று சொல்லக்கூடிய தொழில்களையெல்லாம் ஊக்குவிக்கின்ற முறையிலே அரசு தீவிர திட்டத்தைக் கொண்டுவர இருக்கிறது. குறிப்பாக மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கூட சொன்னார்கள். விவசாயத்தில் வேலைவாய்ப்பைப் பெறக்கூடிய வாய்ப்பு இல்லாத நேரத்திலே தொழிலை விரிவாக்குகிற போது வேலைவாய்ப்பை உருவாக்கமுடியும். வேலைவாய்ப்பு உருவாக்க மக்கள் தொகை அதிகமாக இருக்கிற நம்முடைய நாட்டில், small-scale industries தேவை Major and large-scale industries தேவை. இந்த 3 வித அமைப்புகளுக்கும் ஊக்கம் தர வேண்டியது அரசின் கடமை. ஆனால் தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் 'Agro-based industrial activities' மிகக் குறைந்த அளவே இருக்கிற காரணத்தினால் அதை ஒரு தீவிரத் திட்டத்தின் கீழ் உருவாக்கி அதன் மூலமாக கிராமப்புறங்களிலே வேலைவாய்ப்புப் பெருக்குவதற்காக அரசு தக்க நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. அதிலும் குறிப்பாக உதாரணமாக ஜவ்வரிசி தொழிற்சாலைகள் சேலம் வட ஆற்காடு, தர்மபுரி மாவட்டங்களில் மிக அதிகமாக இருக்கிறது.

'That is not being reserved for small scale industries by the Government of India.'

இந்த நேரத்திலே ஒரு தனி நபர் பிரைவேட் இண்டஸ்ட்ரி பல கோடி ரூபாய் மூலதனத்தில் ஒரு தொழிற்சாலை அமைத்தாலும் கிட்டத்தட்ட 1,200 சிறு ஜவ்வரிசி தொழில்கள் நசிந்துவிடக்கூடிய நிலையும் அதனால் லட்சக்கணக்கான பேர்களுக்கு வேலைவாய்ப்புக் கிட்டாமல் போய்விடும் என்ற காரணத்தினாலும் மாநில அரசு மைய அரசோடு தொடர்புகொண்டு இந்தியாவிலேயே கிட்டத்தட்ட இரண்டாவது நிலையிலே ஜவ்வரிசி தொழிலில் ஈடுபட்டுக்கொண்டிருக்கிற தமிழகத்திற்கு

'This industry should be exclusively reserved only for small scale industries, and not for major or large-scale industries

என்ற முறையில் மாநில அரசு மைய அரசை வற்புறுத்தி வருகிறது.

1984 மார்ச் 24]

[திரு. சி. 'பொன்னையன்]

அந்த அடிப்படையில் (This is not being reserved for small scale industries. Sago-based industries.) ஒட்டி பல தொழிற்சாலைகள் தமிழகத்தில் உருவாக்குவதற்குக்கூட அரசு தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்க ஒரு திட்டத்தை தீட்டி வருகிறது. அதன் மூலமாக 'Liquid glucose, Dextrose, Mannhydrate, Ethyl Alcohol, Parbidcone, Acid Lactic' ஆகியவற்றை எல்லாம் தயாரிக்க. 'Central Food Research Technological Institute of India, Mysore, அதன் மூலமாக ஆராய்ந்து அதை தமிழகத்தில் ஏற்படுவதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுத்து வருகிறது. அதைப் போலவே மத்திய அரசின் அமைப்பான

Manufacture of Aromatic and Medical Institute

பல ஆய்வுகளைச் செய்து மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னதைப் போல் கர்நாடக மாநிலத்தில் விவசாயத்தை ஒட்டிய தொழில் வளர்ச்சிக்கு உதவி இருக்கிற அதேநேரத்தில் அது தமிழகத்தில் கிராமத்தில் நீட்டிக்கவேண்டும் என்ற முறையில்

Manufacture of Aromatic things like

Famoras, Citrnella, Lemon Grass, Jasmine oil

போன்ற aromatic பிளாண்ட்ஸ் எல்லாம் இங்கே அதிகமாக வருவதற்கும் அதை ஒட்டி தொழில் துவங்குவதற்கு ஏற்கனவே அரசு நடவடிக்கைகள் மேற்கொண்டு இருக்கிறது. அதை விரைவில் நடைபெறுவதற்கும் கிராமத் தொழில் மூலமாக வேலைவாய்ப்புகள் பெருகுவதற்கும் அரசு நடவடிக்கைகள் எடுக்க இருக்கிறது என்பதையும் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். Forest based Industries அதிகம் தேவை என்ற ஒரு முறையில் அரசு நடவடிக்கைகளில் மேற்கொண்டிருக்கிறது. மத்திய அரசு பேப்பர் தொழிற்சாலையைப் பொருத்தவரைக்கும் அந்த மர பல்ப் என்று சொல்லக்கூடிய அந்த பொருட்கள் நேரடியாக வெளிநாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்யலாம். அதற்கு இம்போர்ட் டீட்டி கூட கிடையாது என்று அறிவிப்பைச் செய்து இருக்கிற காரணத்தால் தற்போது மரங்கள் அந்த பணிக்கு வெட்டப்பட்டு (ecological condition) மாறுகின்ற ஒரு நிலையில் இருந்து மாற்றம் பெற வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆனால் அதேநேரத்தில் வனங்களிலிருந்து கிடைக்கக்கூடிய பல பொருட்களை வைத்துக் கொண்டு (chemical tannings, opthalic acid, Briquetting units),

[திரு. சி. பொன்னையன்]

[1984 மார்ச் 24]

ஆகிய தொழிற்சாலைகளை துவக்க அரசு நடவடிக்கைகள் எடுக்க இருக்கிறது என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதைப் போலவே உப்புத் தொழிலிலிருந்து உப்பைப் பயன்படுத்தி உப்பளங்களை விரிவாக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கிறோம் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அப்பாதுரை அவர்களும் வெங்கடேசன் அவர்களும் சொன்னார்கள் அப்படி அல்ல. உப்புத் தொழிலை மேலும் வளர்ச்சிப் பெறவேண்டும் என்றால் வெறும் உப்பை எடுத்து அதை விற்றுக்கொண்டு இருக்கிற காரணத்தால் நமக்கு வளர்ச்சி வராது. Salt-based industries Using salt as raw materials few industries can be started. துவக்கவேண்டும் என்பது தான் அரசினுடைய கொள்கை. அப்படி துவக்கும்போது கண்டிப்பாக இதில் லாபம் வரும். வேலைவாய்ப்பு அதிகமாக பெறக்கூடிய வாய்ப்புகள் இருக்கிறது. எனவே அந்த அடிப்படையில் Potash alum, Potassium sonite, Magnesium Carbonate Bromine போன்ற பொருட்களை எல்லாம் செய்யக்கூடிய தொழிற்சாலைகள் நிறுவுவதற்கு அரசு விரைவில் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள இருக்கிறது என்பதை நான் இந்த அவைக்கு கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதைப் போலவே (Dye stuff industries) மிக முக்கியமானதை பெறவேண்டும் என்ற முறையில் நூற்பாலைகளுக்கு தேவைப்படுகிறது. தோல் பதனிடும் ஆலைகளுக்கு தேவைப்படுகிறது. அதே பொருட்கள் பிரின்ட் இங்க் பேப்பர் ஆகியவற்றிற்கு எல்லாம் சாயம் தேவைப்படுகிற காரணத்தால் சாயத் தொழிலுக்கு தமிழகத்தில் அதிகமான வாய்ப்பு இருக்கிறது. தமிழகத்திற்கு தேவையான சாயப் பொருட்களைப் பொறுத்தவரைக்கும் 100 சதவீதத்தில் 5 சதவீதம் தான் இங்கே உற்பத்தி ஆகிறது. மீதம் உள்ள 95 சதவீத சாயப் பொருட்கள் தமிழகத்தில் உற்பத்தி ஆகவில்லை. மராட்டிய மாநில பகுதிகளிலிருந்து நாம் இவற்றை எல்லாம் தற்போது இறக்குமதி செய்துக்கொண்டு இருக்கிறோம். அந்த நிலையை போக்குவதற்கு இங்கே உற்பத்திக்குவாய்ப்பு இருக்கிற காரணத்தால் (Textile, leather, printing and paper industry-க்கு தேவைப்படுகிற அந்த டை ஸ்டப்பை தமிழகத்தில் உற்பத்திச் செய்வதற்கு அரசைப் பொறுத்தவரைக்கும் அங்கே விரிவான துரித நடவடிக்கையை பூர்வாங்க நடவடிக்கையை தமிழக அரசு மேற்கொள்ள இருக்கிறது என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதைப் போலவே நமக்குத் தேவையான மருந்துகள் பொறுத்தவரைக்கும் (Drugs and pharmaceuticals) நமக்குத் தேவையான மருந்துகளில் கிட்டத்தட்ட 50 சதவீதத்திற்கு மேல் வெளி பகுதிகளிலிருந்து நாம் கொண்டு வரவேண்டிய நிலையில்

1984 மார்ச் 24] [திரு. சி. பொன்னையன்]

இருக்கிறோம். ஆனால் அந்த தொழிற்சாலைகளை தமிழகத்தில் ஊக்குவிக்க உற்பத்திச் செய்ய வசதி இருக்கிற காரணத்தால்தான் தமிழகத்தில் எந்தப் பகுதியில் (Drugs and pharmaceuticals industry schedule drug) ஆரம்பித்தாலும் அவர்களுக்கு 10 சதவீதம் ஸ்பெசல் சப்ஸிடி என்ற முறையில் நாம் அறிவித்து இருக்கிறோம். அந்தப் பொருட்களை அதிகப்படியாக உற்பத்திச் செய்ய தொழிற்சாலைகளை துவக்குவதற்கு இந்த அரசு தக்க நடவடிக்கைகளை விரைவில் எடுக்க இருக்கிறது என்பதையும் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அதைப் போலவே Electronic based industry வருங்காலத்தில் அதிகப்படியான வேலைவாய்ப்பை மக்கள் பெறுவதற்கும் மற்ற வளர்ந்து விட்ட நாடுகளோடு போட்டிப்போட்டு நாம் எல்லா துறைகளிலும் முன்னேறுவதற்கும் (Fillip to electronic industry is an imperative one) அந்த எலக்ட்ரானிக்ஸ் இன்டஸ்ட்ரிஸ் முன்னேற்றத்தைப் பெற வேண்டும்.

(பிற்பகல் 2-30)

அதற்கு இந்த அரசு தக்க நடவடிக்கைகளைத் தற்போது எடுத்திருக்கிறது. எல்காட் மூலமாக நாம் பல நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளவிருக்கிறோம். ஆனால் எல்லாத் தொழில்களையும் எல்காட்டே துவங்க வேண்டுமென்றால், பணத் தட்டுப்பாட்டால் முடியாது என்பதால், ஜாயின்ட் செக்டாராக, எலக்ட்ரானிக் இன்டஸ்ட்ரியல் ஆக்ஸிவிட்டை உயர்த்த வேண்டுமென்ற முறையில் நடவடிக்கைகளை எடுத்து வருகிறோம். எலக்ட்ரானிக் புராடக்ட்ஸைப் பொறுத்தவரையில் தற்போது கர்நாடகத்தில் 44 சதவீதமும், மகாராஷ்டிராவில் 24 சதவீதமும், உத்தரப் பிரதேசத்தில் 12 சதவீதமும், ஆந்திராவில் 6 சதவீதமும் இருக்கின்றபொழுது தமிழ்நாட்டில் மட்டும் வெறுமனே 2.5 சதவீதம்தான் இருக்கிறது. இங்கே நிறைய வாய்ப்பிருக்கிறது, வேலைவாய்ப்பும் இருக்கிறது என்பதால் இந்தத் தொழிற்சாலைகள் தமிழ்நாட்டில் அதிகமாக வரவும், அதையொட்டிப் பல்வேறு பொருட்களைச் செய்யவும் இந்த அரசு தக்க நடவடிக்கைகளை எடுக்கிறது என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதைப்போலவே, Cancellarisation-ஐப் பொறுத்த வரையில், பெரிய தொழிற்சாலையை ஒட்டிய சிறு தொழிற்சாலைகளின் வளர்ச்சி தேவை. ஏன் பெரிய தொழிற்சாலை, பெரிய தொழிற்சாலை என்று நாம் சொல்கிறோம். பெரிய தொழிற்சாலைகள் மிகவும் இன்றியமையாத ஒன்று. மேஜர் இன்டஸ்ட்ரீஸ் வரும்பொழுது அதையொட்டி வரவிருக்கின்ற வேலை வாய்ப்பு பெருக வாய்ப்பிருக்கிறது. ஆனால், Ancillary industries

[திரு. சி. பொன்னையன்] [1984 மார்ச் 24]

பொறுத்தவரைக்கும் நம்முடைய தமிழ் நாட்டில் டெக்னாலஜி ஓட்டாக இருப்பதால், மற்ற மாநிலங்கள் நம்மைவிட முந்துகின்ற முறையில் இருக்கின்றன. (Ancillary industries Entrepreneurs) அவர்களுடைய தொழில் நுணுக்கத்தை (upgrady) செய்ய மாநில அரசு எல்லா ஊக்கத்தையும் தருவதற்கு நடவடிக்கையெடுக்கும் என்பதையும் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

திரு. ப. நெடுமான் : சிறுதொழில் அதிபர்களுக்கு எல்லா விதமான உதவிகளையும் அரசு செய்யும் என்று சொன்னார்கள் நான் அதை வரவேற்கிறேன். மத்திய அரசு போட்டிருக்கின்ற உத்தரவின்படி, முப்பது கோடி ரூபாய்க்கு மேல் போனால் தடை என்று இருக்கிறது. ஒரு மாவட்டத்திலே அப்படித் தொழில் வளர்ச்சி இருக்கும்பொழுது 30 கோடி ரூபாய் முதலீடு என்று வந்து விட்ட பிறகு, (Ancillary industries) வளர்வதற்குத் தடையாக, முட்டுக்கட்டையாக இந்த உத்தரவு இருக்குமே, அதை அப்புறப்படுத்துவதற்கு நீங்கள் முயற்சி செய்யப் போகிறீர்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொல்வது நியாயமான ஒன்று. ஒரு பெரும் தொழிற்சாலை, லார்ட் ஸ்கேல் இன்டஸ்ட்ரி வந்தால் அதையொட்டி சிறு தொழிற்சாலைகள் வருவது என்பது தவிர்க்கப்பட முடியாத ஒன்று; தேவையான ஒன்றும் கூட, மைய அரசின் கொள்கையும் அதுதான். ஆனால் தற்போது மைய அரசைப் பொறுத்தவரைக்கும் இதுபோன்ற சில தடைக் கற்களைக் கொண்டு வருகின்றபொழுது, சிறு தொழில் வளர்ச்சிக்கு மிகவும் குந்தமாக அமைந்து விடும் என்ற எண்ணம் அரசுக்கு இருக்கிறது. இதைப்போக்குவதற்கு மைய அரசோடு தொடர்பு கொண்டு இது குறித்து தக்க நடவடிக்கைகளை இந்த அரசு மேற்கொள்ளும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போல, மாநில அரசைப் பொறுத்தவரைக்கும், நாம் உற்பத்தி செய்யும் பொருட்கள், அதாவது ரா மெட்டீரியல்ஸ் இருக்கிறதே அதை அப்படியே ஏற்றுமதி செய்கிறோம், பணம் வருகிறது, பாரின் எக்ஸ்சேஞ் வருகிறது என்ற திருப்தியோடு நின்று விடுகிறோம். அது போதுமானது அல்ல.

1984 மார்ச் 24]

[திரு. சி. பொன்னையன்]

காரணம், நம்மிடத்திலே ரா மெட்ரிரியல்ஸ் இருக்கிறது என்றால் உதாரணத்திற்கு தர்மபுரி மாவட்டத்தில் இருந்து ஜவ்வரிசி எங்கே, எதற்காகச் செல்கிறது என்று தெரியாது. ஆனால் ஜவ்வரிசி வடபுலத்திற்குச் சென்று அதைக் கொண்டு அவர்கள் பொருட்களாக உற்பத்தி செய்கிறார்கள். எனவே, குச்சிக் கிழங்கு மாவிலிருந்து பல பொருட்களை உற்பத்தி செய்கின்ற வாய்ப்பைக் கண்டறிந்து, அந்த ரா மெட்ரிரியல்ஸ் மூலம் என்ட் ப்ராடக்ட்ஸ் செய்ய முயன்றால்தான் நாம் தொழில் துறையில் முன்னேற முடியும். அதன் மூலம் நம்முடைய மாநிலத்தில் வருவாயையும் பெருக்க முடியும். அதே நேரத்தில் வேலை வாய்ப்பையும் பரவலாக உயர்த்த முடியும் என்ற முறையில், Value Oriented Industrial Products பொறுத்தவரைக்கும் நடவடிக்கை எடுக்கிறது.

கும்மிடிப்பூண்டி இண்டஸ்ட்ரியல் காம்ப்ளக்ஸில் Automobile and Engineering—Engineering concept என்பதை முன்வைத்து அதற்கு வேண்டியதற்கு உற்சாகப்படுத்துகிறோம். கடலூர்—Chemical and Processing industry உற்சாகப்படுத்துகிறோம். புதுக்கோட்டையில் Electronic industry உற்சாகப்படுத்து கிறோம். மானாமதுரையில் Potteries industry உற்சாகப் படுத்துகிறோம். தூத்துக்குடியில் Sal and salt based industry உற்சாகப்படுத்துகிறோம்.

இதுபோன்ற முறையில் நாம் பிரச்சினைகளை அணுகுகின்ற பொழுதுதான் வேலை வாய்ப்பையும், மாநில வருவாயையும், பெருக்குவதற்கு வசதியிருக்கிறது என்பதால் இந்த முறையில் இந்த அரசு பிரச்சினைகளை அணுகுகிறது.

இன்னொரு முக்கியமான விஷயம் பற்றிச் சொல்ல விரும்பு கிறேன். நம்மைப்போலவே ஒவ்வொரு மாநிலமும் தொழில் துறையில் போட்டியிடுகிறது. வளர்ந்துவிட்ட விஞ்ஞான ரீதியான தொழில் நுணுக்கத்தைப் பெற்று, மத்திய அரசினுடைய உதவி யைவைத்து பல மாநிலங்கள் குறிப்பாக வடபுலத்து மாநிலங்கள் எல்லாம் முன்னுக்கு வருகின்றபோது நாம் பின்னோக்கித் தங்கி விடக்கூடாது என்ற காரணத்தினால்தான் ஏற்கெனவே இருக்கிற தொழிற்சாலைகளில் உள்ள தொழில் நுணுக்கத்தை அதாவது டெக்னாலஜியை அவர்கள் உயர்த்தவேண்டும் என்ற முறையில் Gap should be got over என்ற முறையில் நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறோம். இந்த அரசைப் பொறுத்தவரையில் Production of specified components என்ற வகையில் எந்த ஒரு பொருளை உற்பத்தி செய்தாலும் அதற்கு வேண்டிய ஆலோசனைகளை நல்குவதிலிருந்து Up gradation of man power

[திரு. சி. பொன்னையன்]

[1984 மார்ச் 24]

என்ற முறையில் அந்தத் தொழில் நிறுவனத்தினுடைய திறனை உயர்த்துவதில் இருந்து க்வாலிட்டி கன்ட்ரோல் போன்றவற்றில் எல்லாம், ரிசர்ச் அன்ட் டெவலப்மென்ட் ஃபெசிலிடிஸ் என்ற வசதிகளை எல்லாம் அளித்து மாநில அரசு உற்சாகத்தைத் தர வேண்டும் என்ற முறையில் நடவடிக்கை எடுக்க இருக்கிறது என்பதை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேசினார்கள். மத்திய அரசின் முதலீடு 8 சதவீதத்திலிருந்து கிட்டத்தட்ட 4 சதவீதமாகக் குறைந்துவிட்டது என்று சொன்னார்கள். அது உண்மைதான். ஆகவே அதைச் சொல்வதில் தவறில்லை என்று கருதுகிறேன். 1967-க்குப் பின்னால் இராணிப்பேட்டையிலே 32 கோடி ரூபாய் செலவில் பெல்ஸ் பாய்லர் அக்ஸிலியரிஸ் ப்ராஜக்ட் நிறுவப்பட்டது. அதைப்போலவே சேலம் இரும்பாலைக்கு 167 கோடி ரூபாயில் திட்டமிட்டு நிறுவப்பட்டது. இப்போது அண்மையிலே திருச்சியிலே யுத்த தளவாடங்கள் தயாரிக்கும் ஒரு தொழிற்சாலைக்காக 70 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகவே, இவைதான் சென்ட்ரல் இன்வெஸ்ட்மென்ட் இன் தமிழ்நாடு என்ற அளவில் இருக்கின்றது. இந்த நிலைமையை நாம் மாற்றவேண்டும் என்பதில் இந்த அரசு அக்கறையாக இருக்கின்றது.

இன்னும் குறிப்பாகச் சொல்லவேண்டும் என்றால், ஆட்டோ மொபைல் இன்டஸ்ட்ரியில் தமிழ்நாடு தான் முன்னணியில் இருக்கின்றது. அவ்வாறு ஆட்டோமொபைல் இன்டஸ்ட்ரியில் தமிழ்நாடு முன்னணியில் இருக்கின்ற காரணத்தால் அதையொட்டிய ஆன்சிலரி காம்போனன்ட்ஸ் மேனுஃபாக்சரிங் இன்டஸ்ட்ரிஸ் பல பரவலாக தமிழ்நாட்டிலிருக்கின்றன. ஆகவே வடபுலத்தில் இருந்து தமிழ்நாட்டிலுள்ள மூலை முடுக்களுக்கு எல்லாம் வந்துதான் இந்தப் பொருட்களை வாங்கவேண்டி இருக்கின்றது. இந்தச் சூழ்நிலையில் ஆன்சிலரி இன்டஸ்ட்ரிஸ் இருக்கின்றன. அதையொட்டி இலட்சக்கணக்கான பேர் வேலைவாய்ப்பைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். ஆனால் அண்மையிலே மத்திய அரசு எடுத்த சில கொள்கைகளின் முடிவுக்கேற்ப பல தொழிற்சாலைகள் வடபுலத்திலே தான் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன.

ஷிரோ—ஹோண்டாடை-அப் என்ற ஒரு மோட்டார் சைக்கிள் செய்யக்கூடிய தொழிற்சாலையை வடபுலத்திற்குத் தந்திருக்கின்றார்கள். அதைப் போலவே கினட்டிக்—ஹோண்டா ஃபார் ஸ்கூட்டர்ஸ் என்ற அமைப்பையும் அங்கே தந்துவிட்டார்கள். ஃலோகியா—பியாஜியோ ஃபார் ஸ்கூட்டர்ஸ் என்ற அமைப்பையும் அங்கேதான் தந்துவிட்டார்கள். எஸ்கார்ட்ஸ்-யாமஹா ஃபார் மோட்டார் சைக்கிள்ஸ் என்ற அமைப்பையும் அங்கேயே தந்துவிட்டார்கள். டி. சி. எம்.—டோயட்டா

1984 மார்ச் 24] [திரு. சி. பொன்னையன்]

ஃபார் எல். சி. விஸ் என்ற லைட் கமர்ஷியல் வெகிக்கிள் செய்யக் கூடிய அமைப்பையும் வடபுலத்திற்குத் தந்துவிட்டார்கள். எய்ச்சர் மிட்சுபிஷி என்ற அமைப்பின் மூலமாக ஒரு லைட் கமர்ஷியல் வெகிக்கிள் செய்யக்கூடிய அமைப்பையும் வடபுலத்திற்குத் தந்துவிட்டார்கள். ஆல்வின் மூலமாக ஒரு லைட் கமர்ஷியல் வெகிக்கிள் செய்யக்கூடிய அமைப்பையும் அங்கே வடபுலத்திற்குத் தந்துவிட்டார்கள். பஞ்சாப் ட்ராக்டர்ஸ்—மாஸ்டர் ஃபார் எல். சி. விஸ் என்ற ஒரு லைட் கமர்ஷியல் வெகிக்கிள் செய்யக் கூடிய அமைப்பையும் அங்கேதான் தந்துவிட்டார்கள். நான் இதை எல்லாம் சுட்டிக்காட்டுவதற்குக் காரணம் தற்போது இந்தியாவிலே கிட்டத்தட்ட 11 ஆட்டோமொபைல் இன்ட்ஸ்ட்ரீஸ் அது ஸ்கூட்டராக இருந்தாலும், மோட்டார் பைக்காக இருந்தாலும், அல்லது மற்ற கமர்ஷியல் வெகிக்கிளாக இருந்தாலும் அண்மைக்காலத்திலே அவற்றைத் தயாரிப்பதற்கான உரிமங்களை எல்லாம் வடபுலத்திலே தந்துவிட்டார்கள். அப்படி அங்குதான் அந்தத் தொழிற்சாலைகளை நிறுவவேண்டும் என்ற ஒரு முடிவை மத்திய அரசு எடுத்திருக்கின்ற காரணத்தால் தமிழகத்திலே இருக்கின்ற ஆன்சிலரி இன்ட்ஸ்ட்ரீஸ் பெரிதும் பாதிக்கப்படக்கூடிய ஒரு துரதிஷ்டவசமாக நிலைமை ஏற்பட்டு இருக்கின்றது.

எனவே மைய அரசோடு மாநில அரசு தொடர்பு கொண்டு ஆட்டோமொபைல் இன்ட்ஸ்ட்ரீஸில் தமிழகம் தொடர்ந்து முக்கியத்துவம் தரப்படவேண்டும் என்ற முறையில் இந்த அரசு தக்க நடவடிக்கைகளைத் தொடர்ந்து எடுக்கும் என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அதைப்போலவே ஹிந்துஸ்தான் ஃபோட்டோ ஃபிலிம் பற்றி பலமுறை உறுப்பினர்கள் சொல்லி இருக்கிறார்கள். பலமுறை நாம் மத்திய அரசை வற்புறுத்தி வந்தோம். அதனை யு.பி-க்குத் தான் தரவேண்டும் என்ற முடிவை எடுத்தார்கள். தற்போது யு.பி-க்கும் இல்லை என்ற முடிவை எடுத்திக்கிறார்கள். ஆனால் தொழிற்சாலையினுடைய அணுகூலம் கருதி அது ஊட்டியிலே தான் இருக்கவேண்டும் என்று மத்திய அரசை மீண்டும் நாம் வற்புறுத்தி வருகிறோம்.

மெட்ராஸ் ரீஃபைனரிஸைப் பொறுத்தவரையில் 280 கோடி ரூபாய் செலவில் உற்பத்தித் திறனை இரட்டிப்பாக விரிவாக்க வேண்டும் என்ற திட்டத்தை அவர்கள் தற்போது மேற்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அதைப்போலவே இந்துஸ்தான் டெலிபிரின்ட்ஸ் நிறுவனம் ஆண்டு ஒன்றுக்கு 15,000 அச்சு இயந்திரங்கள் ரூபாய் 3.95 கோடி செலவில் கிண்டியில் தயாரிக்கும் விரிவாக்கத் திட்டம் ஒன்றையும் அவர்கள் நடைமுறைக்குக் கொண்டுவர இருக்கிறார்கள் என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

[திரு. சி. பொன்னையன்]

[1984 மார்ச் 24]

அடுத்து மெட்ராஸ் ரிஃபைனரிஸை ஒட்டி பெட்ரோ கெமிக்கல்ஸ் காமப்ளக்ஸ் வரவேண்டும் என்று மத்திய அரசிடம் நாம் வற்புறுத்திக்கொண்டு வருகிறோம்.

(பிற்பகல் 2-40)

அவர்கள் இன்னும் அதற்குச் செவி சாய்க்கவில்லை. செவி சாய்ப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கையோடு இந்த அரசு இருக்கிறது என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போல மைய அரசு இன்வெஸ்ட்மென்ட் இங்கே அதிகமாக வர வேண்டுமென்பதற்குப் பல நடவடிக்கைகளை மைய அரசை வற்புறுத்தி மாநில அரசு மேற்கொண்டிருக்கிறது.

பெட்ரோ கெமிக்கல் காமப்ளக்ஸைப் பொறுத்த வரையில் மெட்ராஸ் ரிபைனரிஸை ஒட்டி ஒரு பெட்ரோ கெமிக்கல் காமப்ளக்ஸ் பெரிய அளவில் வர வேண்டுமென்று மைய அரசுக்கு மாநில அரசு பலமுறை வற்புறுத்தி இருக்கிறது.

அதைப் போலவே, இரண்டாவது பெரிய மேஜர் ஹார்பரான தூத்துக்குடிக்குப் பக்கத்திலே ஒரு பெட்ரோ கெமிக்கல் காமப்ளக்ஸ் வரவேண்டுமென்றும் அதற்கு மைய அரசு நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்றும் அப்படி அதைச் செய்கிறபொழுது பெட்ரோ கெமிக்கல் காமப்ளக்ஸை ஒட்டி பல தொழிற்சாலைகளை உருவாக்கி தொழில் துறையில் தமிழகம் மிகவும் முன்னறி நிலைக்கு வரக்கூடிய வாய்ப்பிருக்கிற காரணத்தால், விரைவு நடவடிக்கையாக மைய அரசு இதற்குச் செவி சாய்க்க வேண்டுமென மைய அரசை மாநில அரசு வற்புறுத்தும் என்பதை நான் தெரியப்படுத்துகிறேன்.

என்கூட எலெக்டிரிசிட்டி போர்ட் பொறுத்தவரையிலும் எந்த அளவுக்கு Power is an imperative basic necessity for industrial development in the State.

என்று சொன்னார்கள். மாநில அரசைப் பொறுத்தவரையில் நமக்குப் புனல் மின்சாரம் அதிகமாகக் கிட்டக்கூடிய வாய்ப்பு இல்லாத நேரத்தில் அனல் மின்சாரத்தை எப்படிப் பெருக்குவது என்பதில் அதிகப்படியான நடவடிக்கையை அக்கறையாக ஏற்கனவே எடுத்து இருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே இதுகுறித்து மின் அமைச்சர் அவர்கள் கூட அவைக்குத் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தற்போது பல்வேறு திட்டங்களை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். தற்போது கிட்டத்தட்ட 2,000 மெகாவாட் மின்சார உற்பத்தி அளவைத் தமிழகம் எட்டியிருக்கிறது. தொழிற்சாலைகளுடைய வளர்ச்சியைக் குறித்து தக்க நடவடிக்கைகளை மின்துறை மேற்கொண்டு ஊக்கத்தைக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த ஊக்கம்

1984 மார்ச் 24]

[திரு. சி. பொன்னையன்]

தொடர்ந்து கிட்டக்கூடிய அளவிற்கு ஏற்கனவே மின்சார வாரியத்தால் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிற பல “On Going Schemes” விரைவில் முடிப்பதற்காக நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. Mettur Thermal Expansion Scheme என்ற ஸ்கீம் 420 மெகாவாட், Mettur Thermal Extension Scheme.

420 மெகாவாட், அதே போல் Mettur Hydropower

மூலமாக 120 மெகாவாட், Servalar River Water Scheme.

மூலமாக 20 மெகாவாட், Tuticorin Thermal Station.

மூலமாக 420 மெகாவாட், தமிழக அரசினுடைய மின் துறையினுடைய முயற்சியினால் இந்த உற்பத்தியினுடைய உயர்வு விரைவில் கிட்டக்கூடிய நிலை இருக்கிறது என்பதையும் நான் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நெய்வேலி லிக்னைட்டைப் பொறுத்தவரையிலும் அவர்கள் செகன்ட் மைன் கட்டிலே கிட்டத்தட்ட 240 மெகாவாட் உற்பத்தி செய்திருக்கிறார்கள். அதிலே 40 சதவீதம்தான் மாநில அரசுக்கு உண்டு என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது கூடாது, அதிகமாகத் தர வேண்டும், முழுவதும் தர வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை, பற்றாக்குறை மாநிலமாக தமிழகம் இருக்கிற காரணத்தால், முழுவதும் தர வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை மாண்புமிகு மின் அமைச்சர் அவர்கள் மைய அரசிடம் வற்புறுத்தி வருகிறார்கள் என்பதையும் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அது மட்டுமல்லாமல், கல்பாக்கத்திலே இருந்து கிடைக்கிற மின்சாரத்தைக் கூட முழுவதும் தமிழகத்திற்குத் தரவேண்டுமென்றும் மைய அரசை மாநில அரசு தொடர்ந்து வற்புறுத்தி வருகிறது என்பதையும் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் Generating Power through natural process. These feasibility should be attempted by the State Government என்று சொன்னார். அதற்கு ஏற்கனவே பல நடவடிக்கைகளை அரசு மேற்கொண்டிருக்கிறது. தனியாருக்கும் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்ய முன்வருகிறபொழுது, இந்த அரசு எல்லாவித வசதிகளும் செய்து தரும் என மாண்புமிகு மின் அமைச்சர் அவர்களும் அரசும் அறிவித்து இருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில் தனியாரும் முன் வந்திருக்கிறார்கள்.

பாம்பேறையைப் பொறுத்தவரையிலும் அங்கே கிடைக்கிற நாசுக்ரல் கேஸ் பெர்ட்டிலைசர் காம்ப்ளெக்சுக்குப் பயன்படுத்தப்பட வேண்டுமென வட புலத்திலே இருக்கிற சில மாநிலங்களுக்கு அது தேவை என்ற முறையில் மைய அரசு தன்னுடைய அனுபு முறையை ஏற்கனவே மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

[திரு. சி. பொன்னையன்]

[1984 மார்ச் 24]

ஆனால், தமிழகத்திற்கு அந்த பாம்பே ஹையில் இருக்கிற நேச்சுரல் கேஸ் தரப்பட வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை நாம் வற்புறுத்தி இருக்கிறோம். சிலதனியார்கள் முன் வந்திருக்கிறார்கள். மைய அரசிடமிருந்து தாங்கள் எப்படியும் அனுமதியைப் பெற்று, நாங்கள் தமிழகத்தில் பம்பாயில் கிடைக்கிற நேச்சுரல் காலைப் பயன்படுத்தி, 1000 மெகாவாட் வரைக்கும் எலெக்டிரிசிட்டி ஜெனரேஷன் ஏற்பாடு செய்ய முன் வரமுடியும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். மாநில அரசைப் பொறுத்த வரைக்கும் மைய அரசுக்குப் பரிந்துரை செய்யும் என்றும் எல்லா வித வசதிகளை செய்து தரும் என்றும் மின் உற்பத்தியை அதிகப் படுத்துவதுதான் எங்களுடைய முக்கிய நோக்கமாகும் என்றும் நாங்கள் வெளிப்படையாக அவர்களுக்குச் சொல்லியிருக்கிறோம் என்பதையும் நான் கூறவிரும்புகிறேன்.

அது மட்டுமல்லாமல் காப்டிவ் பவர் ஜெனரேஷன் என்ற முறையிலே இன்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட் எங்கெங்கெல்லாம் இருக்கின்றதோ, அங்கெல்லாம், தொழில் அதிபர்கள் ஒருங்கிணைந்த மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்யக்கூடிய நடவடிக்கையை மேற்கொள்வார்களானால் அவர்களுக்கு எல்லா ஊக்கத்தையும் உற்சாகத்தையும் தந்து, சில சலுகைகளையும் தந்து, தமிழகத்தின் மின்சார உற்பத்தி தன்னிறைவு அடைகிற காலம் வரையில், அவர்களுக்கு உதவிகளைச் செய்ய வேண்டுமென்ற முறையில் சில திட்டங்களை, தொழிற்சாலைகளுக்கு ஊக்க வாய்ப்புகளைத் தர இருக்கிறது என்பதையும் நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். 'ப்ரி ட்ரேட் சோனைப்' பொறுத்தவரையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் நெடுமாறன் அவர்கள் பேசுகிறபோது எல்லா விதமான வசதிகளும் இதற்கு செய்து தரவேண்டும். மற்றதைப் போல இது தோல்வி அடைந்துவிடக் கூடாது என்று சொன்னார்கள். கண்டிப்பாக தோல்வி அடையாது. தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் அந்த நிலை வராது. இந்தியாவில் ஏற்கனவே குஜராத் மாநிலத்தில் ஒன்றும், பம்பாயில் ஒன்றுமாக இரண்டு ப்ரி ட்ரேட் சோன்ஸ் இருக்கின்றன. தற்போது கொச்சின், வெஸ்ட் பெங்கால், டெல்லி, தமிழ்நாடு ஆகிய இடங்களில் நான்கு ப்ரி ட்ரேட் சோன்ஸ்

1984 மார்ச் 24]

[திரு. சி. பொன்னையன்]

அமைக்க அனுமதி தந்திருக்கிறார்கள். தமிழ்நாட்டைப் பெறுத்தவரையில் ஏற்கனவே பாரதத்தில் இயங்குகிற ப்ரி ட்ரேட் சோன்ஸ்களில் இருக்கிற குறைபாடுகளை கண்டறிந்து, வெளி நாடுகளில் இருக்கிற—சிலோன், சிங்கப்பூர், செளத் கொரியா, அயர்லாந்து போன்ற நாடுகளில் இருக்கிற ப்ரி ட்ரேட் சோன்களுக்கு நமது அதிகாரிகள் சென்று பார்த்து, என்னென்ன குறைகள் இருக்கின்றன, என்னென்ன நிறைகள் இருக்கின்றன என்பதைக் கண்டறிந்து, குறைகளை நீக்கி, நிறைகளை ஏற்று, அந்த நிறைகளை மட்டும் நாம் நடைமுறைக்கு கொண்டு வந்து, அந்தப் பிரச்சினையில் மற்ற எந்த ப்ரி ட்ரேட் சோனையும் விட தமிழகத்திலே அமைகிற ப்ரி ட்ரேட் சோன் வெற்றிகரமாக அமையும், அமைய வேண்டும் என்ற முறையில் நாங்கள் பிரச்சனைகளை அணுகுகிறோம். விரைவான நடவடிக்கைகளை நாம் எடுத்து வருகிறோம். இங்கே தொழில் துவக்க முன் வருபவர்களுக்கு எல்லாவிதமான ஊக்கத்தையும் தருகிறோம்.

100% Export Oriented Industries.

என்ற காரணத்தால் பலர் முன் வந்திருக்கிறார்கள். எத்தனை பேர்கள் முன் வந்திருக்கிறார்கள் என்பதை ஏற்கனவே சொல்லி இருக்கிறேன். 385 அபிவிருத்திகள் வந்திருக்கின்றன. அவற்றிலே குறிப்பாக

Non-resident Indians abroad.

தமிழ்நாட்டிலேயிருந்து வெளி நாடுகளில் சென்று தங்கியிருக்கிற தமிழர்களுக்கு, நம்முடைய நாட்டைச் சேர்ந்தவர்களுக்கெல்லாம் உற்சாகத்தைத் தரவேண்டுமென்ற அணுகுமுறையிலே அவர்களுக்கு ஊக்கத்தை நாம் தந்து கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை அவைக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அதைப்போல அயல்நாடுகளிலே வசிக்கின்ற இந்தியர்கள், தமிழ்நாட்டில் அவர்கள் முதலீட்டை போட்டு, வெளி நாடுகளில் அவர்கள் கற்றறிந்த தொழில் துணுக்கத்தை நம்முடைய முன்னேற்றத்திற்கு பயன்படுத்த வேண்டுமென்று தமிழகத்திலே

Tamil Nadu State non-resident Indian Corporation

[திரு. சி. பொன்னையன்]

[1984 மார்ச் 24]

என்ற அமைப்பை உருவாக்கி, அந்த அமைப்பின் மூலமாகப் ப்ரிட்ரேட் சோன் 100% Export oriented அந்தத் தொழிற்சாலைகளை அமைப்பதற்கும், மற்றத் தொழில்களை அவர்கள் துவக்குவதற்கும் இந்த அமைப்பு உருவாக்கப்படும் என்பதையும் நான் அவைக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதைப்போல அரசினுடைய நோக்கத்தைப் பொறுத்தவரையிலும், தொழில் துறையிலே இருக்கிற இன்னல்கள், இடர்பாடுகள் எதுவாக இருந்தாலும் எந்தத் துறையில், எந்த நிர்வாகத்தில் இருந்தாலும் அவைகள் எல்லாம் களையப்பட வேண்டும்; களைந்து தொழில் முன்னேற்றம் விரைவாக வரவேண்டும் என்பது தான் அரசினுடைய நோக்கம். அந்த அடிப்படையிலே கூற்போது நாம் ஒரு Industrial Potential Su vey

எந்தெந்த மாவட்டத்தில், எந்தெந்த வட்டத்தில் எந்தெந்தத் தொழில்களைத் துவக்கலாம் என்று ஏற்கெனவே சர்வே செய்யப் பட்டிருக்கிறது. That Survey will be intensified

அதிலே பிராசுடிக்கலாக எந்தெந்தத் தொழிலை எந்தெந்தப் பகுதியிலே துவக்கலாம் என்று கண்டறிந்து —புராஜெக்ட் புராபைல்—எந்த ஒரு தொழிலைத் துவக்கினால் நஷ்டம் இல்லாமல் இருக்கும்;

marketability will be easier, credit facility will be easily available, raw-material for the same also is easily available.

என்ற முறையிலே ஆய்ந்து அரசே புராஜெக்ட் புராபைலை தயார் செய்து அந்தத் தொழில்களுக்கு ஊக்கம் தரவேண்டுமென்ற முறையில் அது தனியாராக இருக்கலாம்; ஜாயின்ட் செக்டாராக இருக்கலாம்; கோவர்ப்ரேட்டிவ் செக்ட்டாராக இருக்கலாம்; பப்ளிக் செக்ட்டாராக இருக்கலாம்; எந்த முறையில் துவக்க வேண்டுமென்று பிரத்தியேகமாக நடவடிக்கைகளை அரசு எடுக்கிறது என்பதைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்போது பலர் இருக்கிறார்கள்; கையிலே பணம் வைத்திருக்கிறார்கள்; படித்துவிட்டு இருக்கும் இளைஞர்கள் இருக்கிறார்கள்; டெக்னோகிராட்ஸ் இருக்கிறார்கள்; என்ன தொழில் துவக்கலாம் என்பது அவர்களுக்குப் புரிவதில்லை. என்ன தொழில் துவக்கினால் நஷ்டம் இருக்காது, இலாபம் இருக்கும் என்று கேட்கிறார்கள். ஆகவே எந்தத் தொழிலைத் துவக்கினால் அவர்களுக்கு இலாபம் இருக்கும், நஷ்டம் ஏற்படாது என்பதை—அவர்களுக்கு பண உதவி செய்கிற பினான்ஷியல் இன்ஸ்டிடியூஷனுடைய பொறுப்பு என்ற காரணத்தால்—அரசே கண்டறிந்து எந்தெந்தப் பகுதியிலே எந்தெந்தத் தொழிலைத் துவக்கினால்

1984 மார்ச் 24]

[திரு. சி. பொன்னையன்]

நஷ்டம் வராது, இலாபம் வரும் என்ற முறையிலே அந்தத் தொழிலைக் குறித்து ஒரு விளம்பரம் செய்து, யார், யார், முன்வருகிறார்களோ அவர்களை எல்லாம் வரவழைத்து அவர்களுக்கு அந்தத் தொழிலைப் பற்றி

technic 1 knowhow, project profile, turnkey project

எல்லாம் அரசின் மூலமாகக் கொடுக்க பிரத்தியோக நடவடிக்கைகளை அரசு எடுக்கும். அப்படி எடுக்கிறபோது அந்தத் தொழில்கள் எல்லாம் வயபிள் யூனிட்டாக இருக்கும்; சிக் யூனிட்டாகி விடாது. அந்த நிலையை உருவாக்க முடியும் என்ற வகையிலே அரசு நடவடிக்கை எடுக்கிறது.

THIRU K. S. G. HAJA SHAREEF: Mr. Deputy Speaker Sir, can I make a suggestion to the Hon'ble Minister? The Members are all feeling very hungry and become very restless. He can continue his marathon speech on Monday, day after-tomorrow, after question hour.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, பசி இல்லாத நேரத்திலே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் பேசி விட்டார்கள். பசி இருக்கிற நேரத்திலே என்னைப் பேசும்படி பணித்துவிட்டார்கள். அது என் குறையல்ல. இருந்தாலும் சொல்லி முடித்துவிடுகிறேன். மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள்கூட தொழில் துறையில் தமிழகம் முன்னணியில் இருக்க வேண்டும் என்பதற்குப் பல ஆக்கப்பூர்வமான ஆலோசனைகளைச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஆர்வத்தோடு இருக்கிறார்கள். ஆகவே சற்றுப் பொறுமையாக இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, செவிக்கு உணவில்லாதபோது சிறிது வயிற்றுக்கும் ஈயப்படும் இப்போது செவிக்கு உணவு.

[1984 மார்ச் 22]

The Hon THIRU C. PONNAIYAN : This is a budget that should have been taken for two days. This is for the kind information of Members.

(பிற்பகல் 2-50)

இப்படி அந்த ப்ராஜக்ட் ப்ரொபைல்ஸ் என்பதைத் தயாரித்து அரசே தொழில் துவங்க முன்வருகிறவர்களுக்கு உதவுகிற போது, இந்த அரசைப் பொறுத்தவரைக்கும், தொழில் வல்லுநர்களுக்கும், டெக்னோக்கிராட்ஸுக்கும் முக்கியத்துவம் தர வேண்டும் என்ற முறையில் பிரச்சினையை அணுகுகிறோம் என்பதை நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதைப்போலவே மாண்புமிகு உறுப்பினர் அண்ணன் திரு. நெடுமாறன் அவர்கள் சொன்னதைப்போல, சிலர் லெட்டர் ஆப் இன்டென்டை வாங்கி வைத்துக்கொண்டு என்ன செய்வது என்று முறைகள்கூட தெரியாமல் இருப்பதாகவும் பல நேரங்களில் அரசு நிறுவனங்கள் பல அமைப்புகள் எல்லாம் அவர்களுக்கு உதவும் முகத்தான் செயல்படவில்லை என்றும் சொன்னார்கள். அந்தக் குறையைப் போக்கும் முகத்தான் சிப்காட்டி.ஜி.ஐ.சி. டைரக்டர் ஆப் இன்டஸ்ட்ரிஸ் அன்ட் காமர்ஸ், டிட்கோ போன்ற அமைப்புகளே அவர்களை நாடிச்சென்று அவர்களுக்கு என்ன தேவை என்பதைக் கண்டறிந்து தொழில் வளர்ச்சிக்கு என்ன உதவிகளைச் செய்ய வேண்டுமோ அதைக் கண்டிப்பாகச் செய்யும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போலவே, சிங்கிள் வின்டோ சிஸ்டம் என்ற முறையில் ஒரே அமைப்பிடத்தில் தொழில் துவங்குவதற்கான அனுமதியைப் பெறுவதற்கு வழிவகை செய்ய இருக்கிறோம். தற்போது ஒரு தொழில் துவங்க எலக்சன்சு வாங்க வேண்டுமானால் பல அமைப்புகளிடத்தில் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அதனால் பல நேரங்களில் தொழில் துவங்க வருபவர்களுக்கு தொல்லை ஏற்பட்டு விடுகிறது. நோ அப்ஜெக்ஷன் சர்ட்டிபிகேட், இன்டஸ்ட்ரிஸ் துறையிடமிருந்து வாங்க வேண்டியிருக்கிறது அதைப்போலவே, அலாட்மென்ட் ஆப் பன்ட்ஸ் என்றால் ஒருபுறம், டர்ம் லோன் என்றால் ஒரு புறம், சப்சிடி என்றால் மற்றொரு புறம், சாப்ட் லோன் என்றால் ஒரு புறம், ஒர்க்கிங்க் கேபிடல், எலக்ட்ரிசிட்டி, சேல்ஸ்டாக்ஸ்—சி.எஸ்.டி., டி.என்.ஜி. எஸ்.டி. என்றால் ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒருபுறம், எக்ஸ்சேன்ஜிபார்ட்மென்ட் ஒரு புறம், எப்ரூயென்ட் பிராம்பளம் என்றால் ஹெல்த் டிப்பார்ட்மென்ட்டுக்குப்போக வேண்டும். இன்ஸ்பெக்டர் ஆப்

1984 மார்ச் 24]

[திரு. சி. பொன்னையன்]

பாக்டீரிஸ் என்றால் அது தனியாக இயங்கும் அமைப்பு. இதுபோன்று பல பிரச்சினைகள் இருக்கிற காரணத்தால், இரண்டு மூன்று ஆண்டுகள் ஆகிவிடுகிறது. மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள், மாநிலத்தில் ஒருவர் தொழில் தொடங்க வேண்டுமானால் 12 அமைப்புகளிடத்தில் சென்று, அவர்களைச் சந்தித்து, அனுமதியைப் பெறுகிறபோது, குறைந்தபட்சம் தொழில் துவங்க இரண்டு ஆண்டுகள் ஆகிவிடுகிறது என்று சொன்னார்கள். ஆகவே, தொழில் துவங்க அனுமதி வாங்குவது என்பது குதிரைக்கொம்பு வாங்குவது போன்று இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள்.

ஆகவேதான் அதைப் போக்குவதற்கு, ஏற்கெனவே சேம்பர் ஆப் காமர்ஸ் அமைப்புக் கூட்டத்தில் கூறியதைப்போல, சிங்கிள் விண்டோ சிஸ்டம் என்ற ஒரு அமைப்பின் மூலமாக அனைத்து உரிமங்களையும் வழங்க அனைத்துத் துறைகளையும் கோ-ஆர்டினைட் செய்து வழங்க வேண்டும் என்பதற்காக அரசு 6-3-1984ல் உத்தரவிட்டு இருக்கிறது.

அந்த உத்தரவிலே யார் யார் அந்த சிங்கிள் விண்டோசுஸ்டத்தில் இருப்பார்கள், அந்த அமைப்பில் இருப்பார்கள் என்பதில் இன்டஸ்டிரியல் எக்ஸ்பர்ட்ஸுக்கு பிரதிநிதித்துவம் தரப்படவில்லை. அதை விரிவாக்கி, ஒரு டைம் பவுன்ட் ஆக்ஷன், ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தில், அந்த சிங்கிள் விண்டோ சிஸ்டத்தின் மூலம் உரிமங்களைக் கொடுக்கவும், அதே நேரத்தில் அதிலே எக்ஸ்பர்ட்ஸ் இடம்பெறச் செய்ய வேண்டும் என்ற முறையிலும் அந்த சிங்கிள் விண்டோ சிஸ்டம் நடைமுறைக்கு வர இருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எந்த ஒரு உரிமமாக இருந்தாலும், மாநில அரசைப் பொறுத்த வரைக்கும் 3 மாதத்திற்குள் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்ற முறையில் அந்த சிங்கிள் விண்டோ சிஸ்டம் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு, அது ஈடேறும் என்பதைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

THIRU K. S. G. HAJA SHAREEF : I would request the Hon-Minister to make out a categorical statement that all help and subsidies including the sales tax loan should be disbursed within a period of three months.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஏற்கெனவே This system has been simplified. The technicalities therein have been eradicated.

[திரு. சி. பொன்னையன்]

[1984 மார்ச் 24]

ஐ.டி.பி.ஐ. லோன் வரவேண்டும், அது வந்த பிறகுதான் அந்த சப்ளிடி கொடுக்க வேண்டும் என்ற முறை இருந்தது. அதை மாற்றி, கிப்காட், டி-ஐ.ஐ.சி. அமைப்புகளே முன்கூட்டியே சப்ளிடி கொடுத்துகூட்டு பிறகு ஐ.டி.பி.ஐ. மூலமாக வாங்கிக் கொள்ளலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறோம். இந்தக் காலதாமதத்திற்குக் காரணம்

The clearance by IDBI is also being very much delayed. This is for the kind information of the Hon. Leader of the opposition.

ஆனாலும், மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் சொல்கிறபடி அவற்றை இந்த அரசு ஒரு கால கட்டத்திற்குள் கொடுக்க வேண்டும் என்பதில் அக்கறை கொண்டு இருக்கிறது. மைம் பவுண்ட் ஆக்ஷன் என்று இந்த அவையில் தெரிவித்து, அதை 3 மாதத்திற்குள் கொடுக்க வேண்டும் என்ற முறையில், சிங்கிள் விண்டோ சிஸ்டம் இயங்க வேண்டும். மூன்று மாதத்திற்குள் அந்த உரிமங்கள் வழங்கப்பட்டால்தான் அதிகமான தொழில்களைக் கொண்டுவருவதற்கு வேலைவாய்ப்பை அதிகரிப்பதற்கு முடியும் என்பதால் அதைச் செய்கிறோம் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

அதேநேரத்தில் உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும் என்பதற்காகக் கூட சில சலுகைகளை அரசு அறிவித்திருக்கிறது. குறிப்பாக தற்போது 100 சதவிகிதம் ப்ரொடியூசிங் கப்பாசிட்டி உள்ள ஒரு தொழிற்சாலையில் 50 சதவிகிதம், 75 சதவிகிதம், 80 சதவிகிதம், 90 சதவிகிதம் என்று உற்பத்தியைப் பெருக்குகிற போது ஒரு குறிப்பிட்ட சதவிகிதத்திற்கு மேல் செல்லும்போது சேல்ஸ் டாக்ஸ் கன்செஷன் அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற திட்டத்தை அரசு நடைமுறைக்குக் கொண்டுவர இருக்கிறது. அதன் மூலமாக The rev nu. of the State will be increased. Simultaneously the production will also be increased என்ற முறையிலே இதை நடைமுறையில் அரசு கொண்டுவர இருக்கிறது.

அடுத்து இன்னும் ஒரு ஊக்கத்தை அரசு தர இருக்கிறது. வேலை வாய்ப்பை அதிகமாகப் பெருக்க வேண்டும். வேலை வாய்ப்பு கிடைக்காத மக்கள் அதிகமாக இருக்கிற காரணத்தால் Employment Generation is the major object. அந்த அடிப்படையில் Labour Intensive Technology உபயோகப்படுத்தி சில தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். நான் “சேகோ பாக்டரி” பற்றிச் சொன்னேன். ஒரு மேகனைஸ்ட் சேகோ பாக்டரி வந்துவிடுமானால் கிட்டத்தட்ட 7 இலட்சம், 8 இலட்சம் பேர்களை வேலையிலிருந்து நிக்கவிட்டு, ஏறத்தாழ 20 பேர்களை

1984 மார்ச் 24]

[திரு. சி. பொன்னையன்]

வைத்துக்கொண்டு அந்தத் தொழிலை நடத்த முடியும், தொழிற்சாலை இயங்க முடியும். அதற்கு மாறாக லேபர் இன்டென்சிவ் டெக்னாலஜியை உபயோகப்படுத்தி தொழிற்சாலை தொடங்க முன்வருகிறபோது எப்படி “காப்பிட்டல் இன்சென்டிவ்” கொடுக்கிறோமோ, அதைப் பெறுவதற்கு சில சலுகைகளைத் தருகிறோமோ அதைப்போன்று லேபர் டெக்னாலஜியைப் பயன்படுத்தி தொழிற்சாலைகளைத் தொடங்க யார் முன்வந்தாலும் வேலை வாய்ப்பைப் பெருக்க வேண்டுமென்பது அரசின் முக்கிய நோக்கம் என்பதால் அவர்களுக்கு பிரத்தியேகமாக சில கன்செஷன்களைத் கொடுக்க வேண்டுமென்ற புதிய திட்டத்தை அரசு நடைமுறைக்குக் கொண்டுவர இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போன்று தற்போது தமிழ்நாட்டில் மின்சாரத் தட்டுப்பாடு அதிகமாக இருப்பதால், Incentive for service companies-க்கு கொடுக்க வேண்டுமென்ற முறையிலே சர்வீஸ் கம்பெனி எது வந்தாலும் அவைகளுக்கு உற்சாகம் தரவேண்டும் என்ற முறையை அரசு நடைமுறைக்குக் கொண்டுவர இருக்கிறது. நான் ஏற்கனவே அறிவித்ததுபோல பல தொழில்கள் நசுங்கி விடுவதற்குக் காரணம் அந்தத் தொழிற்சாலைகளுக்கு எப்படியோ பணம் வருகிறது. எப்படியோ அரசாங்கம் பணம் தருகிறது, இன்ஸ்டிடியூஷனல் ஃபைனான்ஸ் கொடுக்கிறது என்ற முறையிலே தொழில்களைத் தொடங்கி விடுகிறார்கள். சிலர் “அப்-டு-டேட் டெக்னாலஜி” இல்லாத காரணத்தால் முன்னே முடியாமல் தடுமாறுகிறார்கள். உற்பத்தி செய்த பொருள்களை எப்படி விற்பனை செய்வது என்று தெரியாமல் தடுமாறுகிறார்கள். முதன்மையாக, Marketing facility for the end products is a prime necessity. அதற்கு We have not yet specialised well in the Marketing Technology.

எனவே தொழிற்சாலைகளினுடைய நலிவினைச் சந்திக்காமல் இருக்க வேண்டுமென்றால் உற்பத்தி செய்கிற பொருள்கள் ஒழுங்காக விற்கப்பட வேண்டும். அதனால் ஸ்டேட் மார்க்கெட்டிங் கார்ப்பரேஷன் ஒன்றை அமைப்பது குறித்து அரசு ஆராய்ந்து, தக்க நடவடிக்கை எடுக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போன்று சிறு தொழில்களுக்கோ மற்ற தொழில்களுக்கோ தேவையான மூலப் பொருள்கள்—ரா மெட்ரியல்ஸ்—துரிதமாகக் கிடைக்காத காரணத்தால் பல தொழில்கள் நசுங்கி விடுகின்ற நிலைமை இருப்பதால், அவை எளிதாகக் கிடைக்க இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு. சி. பொன்னையன்]

[1984 மார்ச் 24]

அதைப் போலவே, சட்டங்களும் விதிகளும் தொழில் வளர்ச்சிக்கு எங்கெங்கே முட்டுக்கட்டையாக, தடைக் கற்களாக இருக்கின்றனவோ அவற்றை எல்லாம் தளர்த்தி, தொழில் வளர்ச்சியில் துரிதமாக முன்னேற இந்த அரசு தக்க நடவடிக்கைகளை எடுக்கும் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதைப் போன்று தனியார் துறையிலே வல்லுநர்கள், தொழில் நுணுக்கங்களைத் தெரிந்தவர்கள் நிறைய இருக்கிறார்கள். அது கெமிக்கல் டெக்னாலஜியாக இருக்கலாம் அல்லது வேறு எந்த டெக்னாலஜியாகவும் இருக்கலாம். டெக்னிக்கல் கன்சல்டென்ட் என்று சொல்லக் கூடிய அவர்களுடைய ஆலோசனைகளை அரசு கேட்டு, தொழில் தொடங்க முன்வருகிறவர்களுக்கு, அவர்களிடமிருந்து தொழில் நுணுக்கங்களைப் பெற்று, அந்தத் தொழில் நுணுக்கம் பெற்றவர்களுக்கும் ஆதாயம் கிடைக்கும் வகையிலே தொழிலைத் தொடங்கவும், நஷ்டம் இல்லாமல் நடக்கவும், நல்ல தொழில்களைக் கொண்டுவரவும் Industrial Consultancy Wing consisting of the experts, and Private Sector will also be constituted. என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

காவேரி சர்க்கரை ஆலையை மத்திய அரசு எடுக்க வேண்டுமென்று மாநில அரசு பரிந்துரை செய்திருக்கிறது. இந்த காவேரி சர்க்கரை ஆலையைப் பொறுத்தவரையில்

That is under the administrative control of the Government of India. If it is to be taken over by the State Government, Government of India should give clearance. We are in that direction.

மத்திய அரசினுடைய அனுமதி கிடைத்தவுடன் அதை ஏற்போம்.

(பிற்பகல் 3-00)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : விவாதம் முடிவற்றது ; இப்பொழுது வாக்கெடுப்பு.

கோரிக்கை எண். 24—தொழில்கள்.

திருவாளர்கள் எஸ். சிவராமன், பெ. சு. திருவேங்கடம், டி. மணி, எம். ஆறுமுகம் ஆகியவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப் பெற்றனவாகக் கருதப்பெற்றன.

1984 மார்ச் 24]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன் உள்ள கேள்வி :

“மானியக் கோரிக்கை எண். 24 —தொழில்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 2,30,12,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசிற்கு வழங்கப் பெற்றது.

கோரிக்கை எண். 50—தொழில் வளர்ச்சி குறித்த மூலதனச் செலவு.

திருவாளர்கள் என். எஸ். வி. சித்தன், க. பாலன், ஆகியவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றனவாக கருதப் பெற்றன.

திரு. தி. கா. நல்லப்பன் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம், பேரவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“மானியக் கோரிக்கை எண் 50 —தொழில் வளர்ச்சி குறித்த மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 16,11,30,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்.”

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்று, கோரிய தொகை அரசிற்கு வழங்கப் பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, 26-3-1984ஆம் தேதி காலை 9-00 மணிக்குப் பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 3-00 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.